

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

**Нашим прилавкам —
вітчизняні продукти**

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Ранкове й денне засідання 16 червня

Наступна восьма сесія Верховної Ради України четвертого скликання відкривається 6 вересня цього року. А закінчить свою роботу 13 січня 2006 року. Згідно із затвердженим постановою парламенту календарним планом, упродовж восьмої сесії ВР народні депутати десять тижнів працюватимуть у пленарному режимі, п'ять — у комітетах, фракціях та групах, чотири — у виборчих округах, відбудеться п'ять днів уряду. Парламентарії також ухвалили постанову про порядок висвітлення роботи восьмої сесії ВР. (Закінчення на 2-й стор.).

Хто не ризикує, той не п'є горілку

«Відкрий Україну!» — такий девіз економічного форуму в Києві

У столиці стартував дводенний «міні-Давос». На засіданні «круглого столу» в рамках Всесвітнього економічного форуму Президент України Віктор Ющенко звернувся до закордонних політичних лідерів і представників бізнесу. Він переконував їх в економічному потенціалі України для іноземних інвестицій. Розповідав про те, як саме нова влада буде в країні правову державу і сприяє розвитку ринкової економіки.

Серед 250 учасників «міні-Давоса» з 32 країн майже 150 провідних бізнесменів і семеро глав держав і урядів. Разом з Президентом і Прем'єром України в роботі «круглого столу» взяли участь президенти Азербайджану Ільхам Алієв, Молдови Володимир Воронін, Польщі Александр Квасневський, Естонії Арнольд Рюйтель та Грузії Михайл Саакашвілі. Європейська комісія представлена Хоракіном Алмуніа, який курирує в ЄК економічні та фінансові питання.

(Закінчення на 5-й стор.).

Космічні зловживання

Порушено понад 100 кримінальних справ за фактом незаконного відшкодування ПДВ, по яких проходять більш як тисяча підприємств в промислових регіонах країни. Про такі результати перевірки повідомив Голова СБУ Олександр Турчинов. Встановлено, що торік декларували фіктивні показники ВВП, про які гучно заявляла минула влада. «За рахунок фіктивного експорту і звітували про космічні збільшення ВВП», — зазначив він. Найбільші зловживання були виявлені в енергетичній, машинобудівній та металургійній галузях.

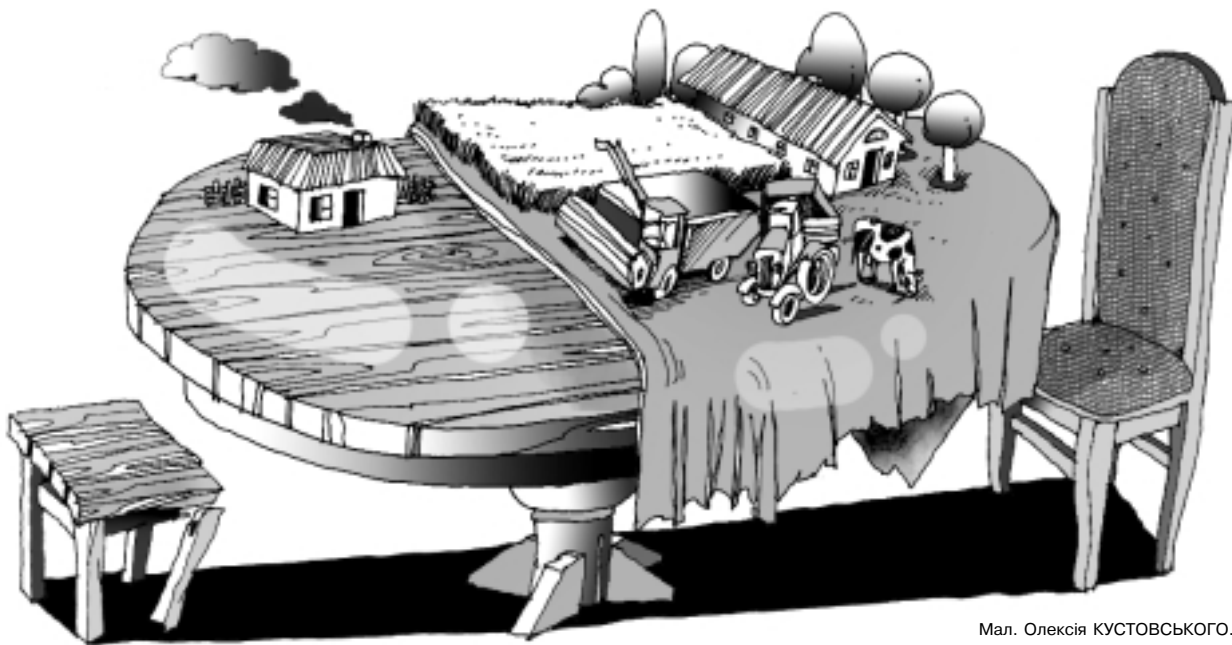
Щодо розслідування причин енергетичної кризи, О. Турчинов відповів, що «у СБУ є багато матеріалів, які стосуються нафтотрейдерів». За цими матеріалами відкрито низку кримінальних справ, передає «Українська правда».

Голова Національної комісії регулювання електроенергетики України Валерій КАЛЬЧЕНКО повідомив, що найближчим часом планується підвищити для населення ціни на електроенергію та на природний газ відповідно на 20 і 25 відсотків

ГОЛОСУВАЛИ В ГОЛОСКОВІ ЗА ХОРОШЕ, А ОТРИМАЛИ БІДУ

**Що стали жертвами обману,
люди в Голоскові довідалися випадково.
Але не мовчали. Може, сама назва села зобов'язувала**

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Зустрілася я із «найголосистішими» у коридорах Кривоозерської райдержадміністрації. Люди прийшли на прийом до голови. Привела їх сюди несправедливість. Точніше, невиконана справедливість. Свою правоту голосківці довели у двох судах. Але рішення

судів залишилися лише на папері.

Народ обурення не приховує. У розповідях — біль і розчарування, образа.

— Ми сьогодні не живемо, а виживаємо, — скаржиться молоді жінка. Її слова підхоплюють інші.

— У господарстві заробітну плату не видають місяцями. Та й яку? По 30—40 гривень. Про мінімальну і не мріємо. Останнього разу заплатили нам на Різдво. Якби не город та корівки-годувальниці, не вижити.

(Закінчення на 14-й стор.).

■ НОВИНИ

Грудьми захищають цукрові заводи

Вінницьку облдержадміністрацію пікетували представники чотирьох цукрозаводів — Вишеольчедаївського, Мойвського, Скоморошківського й Уладівського. Вони вимагають захистити їхні підприємства від знищення, оскільки власники цукроварень уже закрили їх, а на деяких почали демонтувати обладнання. Народний депутат України Віктор Петров, керівник обласного осередку Компартії, котра організувала акцію, заявив, що пікетувальники не підуть на компроміс доти, доки не запрацюють зупинені цукрозаводи.

Перший заступник голови облдержадміністрації Григорій Заболотний запевнив, що влада на стороні цукроварів і запровадила мораторій на ліквідацію підприємств. Однак проблема збереження цих заводів стоїть не лише Вінниччини, тому її слід розв'язувати на державному рівні, повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.

Зарплата виходить з тіні

Дніпропетровськ. Легалізувати заробітну плату в регіоні і підняти її до рівня 1500 гривень. Таке завдання поставив перед підлеглими головою Дніпропетровської облдержадміністрації Юрій Єхануров.

Як повідомляє прес-служба голови облдержадміністрації, за перші чотири місяці нинішнього року офіційна заробітна плата на Дніпропетровщині зросла на 200 гривень, порівняно з відповідним періодом минулого року, і в середньому становить 796 гривень 72 копійки.

Усі організації, які платитимуть податки відповідно до поданих фінансових планів, особливо малий та середній бізнес, не потерпатимуть від різноманітних перевірок контролюючих органів, пообіцяв Юрій Єхануров, повідомляє наш власний кореспондент Сергій КОРОБКОВ.

■ ПЕРЕДПЛАТИВ І ВИГРАВ

Обрав для себе «Голос»

— Дідусю, ти бачив себе у списку передплатників, котрі виграли подарунки від «Голосу України»? На тебе машина чекає, — пожартував по телефону онук Владислав. Він, як і дідусь, обрав для себе «Голос».

Відомо, що в кожному жарті є доля істини, і у внуковому була також на передплатну квитанцію Миколи Кудрі з Києва такий випадок — вентилятор фірми «Scarlett».

Це перший у житті Миколи Михайловича виграш.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

■ НАМ ПРО НАС

Друг, порадник і лікар

«Голос України» для нас друг, порадник і добрий лікар, що завжди заспокоїть. Читаємо його всією сім'єю. А вона в мене чималенька: п'ятеро дітей, тринадцятеро внуків і троє правнуків. І кожен знаходить у газеті для себе щось цікаве і нове.

Будь ласка, будьте такими, як ви є, для нас, ваших читачів!

Людмила ЖЕКОВА, багатодітна мати, пенсіонерка. Ізмаїл Одеської області.

Секретар Ради національної безпеки і оборони України народний депутат Петро Порошенко написав заяву про складення з себе повноважень голови парламентського бюджетного комітету

Вице-прем'єр-міністр Олег РИБАЧУК повідомив, що уряд не оприлюднюватиме списки об'єктів, що підлягають реприватизації, але продовжить практику розгляду порушень під час приватизації у судах

■ ОФІЦІЙНО

Від спільної історії до спільного майбутнього

Такий запис зробив у книзі почесних гостей Верховної Ради глава австрійського парламенту — Голова Національної Ради Австрійської Республіки Андреас Коль. І саме спільна історія двох держав — це та підойма, яка має забезпечити сучасну співпрацю, наголосив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин після зустрічі зі своїм австрійським колегою.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

На знімку (зліва направо): керівник Апарату Верховної Ради Валентин Зайчук, Голова парламенту України Володимир Литвин, Голова Національної Ради Австрійської Республіки Андреас Коль.

Особливу увагу під час перемовин у Києві В. Литвин і А. Коль приділяли проблемам зростання торгівельно-економічних взаємин між країнами, стабільності українського законодавства, особливо стосовно захисту прав інвесторів, які вже працюють на терені нашої держави чи хотіли б вкласти кошти в українську економіку. Обидва керівники парламентів на підсумковій прес-конференції висловилися за поглиблення співпраці на всіх рівнях, а на рівні парламентів — між депутатськими фракціями та групами дружби. А. Коль запросив В. Литвина незабаром відвідати Австрію з офіційним візитом.

Сигнал світові про дотримання законів

Маніфест про дотримання прав власності в Україні між главою держави, парламентом та урядом дасть сигнал для світу, що Україна дотримується Конституції та чинних законів, про це заявив Голова Верховної Ради Володимир Литвин в інтерв'ю журналістам. Голова парламенту запропонував керівникам депутатських фракцій і груп доопрацювати проект цього документа і висловити свої міркування та пропозиції до нього.

«Нам потрібно розвивати процеси відповідно до чинного законодавства. І тоді жодної надзвичайщини не буде», — сказав В. Литвин. Він зазначив, що ідея підписання такого маніфесту виникла не від гарного життя. «Бо спочатку наламали дров, а тепер дружно шукаємо, як вийти із цієї ситуації», — вважає головний парламентарій.

Голова Верховної Ради застеріг від поквалпливих звинувачень через ЗМІ колишніх можновладців, наголосивши, що все має відбуватися в рамках закону. «Те, що у нас зараз відбувається, — це, м'яко кажучи, демонстрація неповаги до законів тими, хто саме повинен показувати зразок, — сказав В. Литвин. — Хоча мета зрозуміла — налякати всю країну і примусити всіх стояти у стійлі. Треба принаймні навчитися поважати себе і виконувати закони та Конституцію тим, хто покликаний стояти на їх сторожі».

Розсунути межі горизонту

У кулуарах Верховної Ради відкрито виставку робіт провідних британських фотожурналістів, відзначених спеціальною премією фоторедакторів 2004 року. Ці роботи віддзеркалюють сучасну Британію у звичних аспектах життя — культура, спорт, політика, королівська родина, індустрія тощо. Але з незвичайної точки зору. Тому виставка і називається «Несподівана Британія: мистецтво бачити».

Відкриваючи фотовиставку, глава українського парламенту Володимир Литвин зазначив, що побачені роботи дають можливість розсунути межі горизонту і побачити життя політиків та країни у досі невідомих ракурсах, збільшити уявлення українців про Велику Британію. В. Литвин подякував присутнім на відкритті виставки Надзвичайному та Повноважному Послу Великої Британії в Україні пану Роберту Брінклі та Генеральному директору Британської ради серу Девіду Гріну за високий рівень співпраці Британії з нашою державою та від імені українського парламенту вручив їм Грамоти Верховної Ради.

«Таврії» для маленьких пацієнтів

Учора під патронатом Народної партії відбулася благодійна акція, присвячена Дню медичного працівника. Ініціатор заходу — народний депутат Віктор Развадовський передав відповідні документи на 30 автомобілів марки «Таврія» представникам медичних закладів Житомирської області. Віднині лікарі зможуть обслуговувати маленьких пацієнтів у найвіддаленіших селах регіону. А народні депутати, запевнив парламентарій, робитимуть усе, щоб самовіддану працю людей у білих халатах гідно оцінювали.

Нашим прилавкам — вітчизняні продукти

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове й денне засідання 16 червня (Початок на 1-й стор.)

Депутати відправили на повторне друге читання проект Житлового кодексу України. Досі ми живемо за кодексом, прийнятим ще 1983 року. За словами голови Комітету з питань будівництва, транспорту, житлово-комунального господарства і зв'язку Валерія Пустовойтенка, новий Житловий кодекс має сприяти докорінному реформуванню всьох занедбаного житлово-комунального господарства, врегульовано питання власності на житло та його отримання. Нині в черзі на житло в Україні перебувають більш як 1,4 млн. сімей, за останні п'ять років лише п'ять відсотків наших співвітчизників отримали нові помешкання. У законопроекті є кілька новел, зокрема, розділ про упорядкування квартирної черги. Для цього при ор-

ганах місцевого самоврядування передбачається створити спеціальні комісії, які переглядатимуть списки у черзі й оприлюднюватимуть їх у місцевій пресі. У проекті нового Житлового кодексу вперше з'являється таке поняття, як соціальне житло, тобто помешкання для соціально вразливих груп населення, яке надаватимуть їм безоплатно на певний строк. Таке соціальне житло не може бути приватизоване, а отже, і продане.

Водночас під час обговорення депутати звертали увагу на те, що запропонована редакція Житлового кодексу погіршує права громадян, які вони мають нині. Народний депутат Михайло Поживанов (фракція «Наша Україна») наголосив, що не досить чітко врегульовано ситуацію із забезпечення житлом соціально незахищених громадян. «Не вирішено у проекті

кодексу і найголовніше питання — безоплатність соціального житла», — вважає депутат. Це суперечить Конституції України, яка основним критерієм соціального житла вважає доступну оплату за нього або його безоплатність. За ухвалення законопроекту в цілому проголосували лише 205 народних обранців, і його відправлено на доопрацювання.

Неоднозначне ставлення у парламентаріїв викликав і розгляд законопроекту про внесення змін до деяких законів України щодо Митного тарифу в повторному другому читанні. Хоча, як доповіла народний депутат Катерина Вашук, між урядом і парламентом було досягнуто певного компромісу, фракції Народної партії та соціалістів не підтримують пропозиції Кабміну знизити митні ставки на імпортну курятину, свинину,

Без підвищення енергоефективності Україна не має шансів зберегти державність

■ ПАРЛАМЕНТСЬКІ СЛУХАННЯ

Вітчизняний паливно-енергетичний комплекс має достатній потенціал, щоб інтегруватися до європейської енергосистеми та брати активну участь у формуванні європейської енергетичної політики та спільного енергетичного ринку.

Таку думку під час парламентських слухань на тему «Перспективи розвитку паливно-енергетичного комплексу України» висловив міністр палива та енергетики Іван Плачков. Характеризуючи ступінь енергозалежності України, міністр сказав, що вона сягає 60,7 відсотка, тоді як енергозалежність країн Євро-союзу становить 51 відсоток. Разом з тим енергоемність виробництва в Україні у 2,6 разу перевищує середній рівень енергоемності в розвинутих країнах. Тому дуже актуальною є потреба зменшення витрат енергії на одиницю виготовленої продукції. Але як це зробити, коли зношеність енергетичних та промислових об'єктів сягає 70—80 відсотків? Тим паче «за відсутності ефективної системи управління в галузі, коли чимало рішень приймалися в інтересах окремих груп впливу». З останнім чинником пов'язана ще одна проблема — відсутність диверсифікованих джерел постачання енергоресурсів, бо, незважаючи на перманентні розмови, реальних кроків у цьому напрямі майже не зроблено.

Водночас міністр вважає, що реалізація розроблюваної енергетичної стратегії на період до 2030 року повинна забезпечити перетворення України на паливového та активного учасника міжнародних відносин у сфері енергетики.

Щоб забезпечити зростаючі потреби економіки в енергоресурсах, планується, по-перше, зменшити енергоемність ВВП (до 2030 року обсяг ВВП має зрости у 2,7 разу, а споживання енергоресурсів — лише на 38,5 відсотка), збільшити видобуток вугілля з нинішніх 78,5 мільйона тонн до 130 мільйонів тонн у 2030 році, власний видобуток природного газу — до 28,5 мільярда кубометрів (сьогодні видобувається 20,4 мільярда), виробництво електроенергії на АЕС до 2030 року

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

заплановано збільшити майже вдвічі — з 87 до 150 мільярдів кіловат-годин.

Чи під силу ці плани нашій державі, якщо врахувати, що для їх реалізації потрібні величезні кошти — за період з 2005-го по 2030 рік треба вкласти 135 мільярдів доларів! Сама лише вугільна галузь, котра має найстаріший серед країн СНД шахтний фонд, потребує близько 34 мільярдів доларів. Тому директор Інституту економічного прогнозування Валерій Геець висловив сумнів, що Україна протягом наступних 25 років спроможеться вкладати у розвиток паливно-енергетичного комплексу по 6 мільярдів доларів щорічно. Сьогодні, на його думку, існує лише два шляхи фінансування енергогалузі: або переглядати тарифну політику, що призведе до зростання цін, або переорієнтовувати спрямованість бюджету з соціальної на інвестиційну.

Голова Комітету ВР з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки Андрій Клюєв, проаналізувавши можливі сценарії розвитку енергогалузі, зосередив свою увагу на законодавчому забезпеченні її розвитку. Насамперед ідеться про розробку енергетичної стратегії України до 2030 року, оскільки

ки рекомендації попередніх парламентських слухань, котрі відбулися ще в 2000 році, досі не виконані, тож енергетика розвивається спонтанно, виходячи з потреб навіть не сьогоднішнього, а вчорашнього дня. Крім того, енергетичне законодавство досі фрагментарне, а підприємства ПЕК у своїй роботі часто керуються не законами, а інструкціями. Ще одна проблема — відсутність енергетичного балансу, що, зокрема, уже призвело до значного збільшення споживання природного газу і скорочення споживання вугілля. Як зазначив директор Інституту загальної енергетики Михайло Кулик, сьогоднішня частка споживання газу становить 41 відсоток, тоді як навіть у 1990 році, коли газ був наддешевий, його частка становила 39 відсотків. На думку М. Кулика, «без підвищення енергоефективності України не має шансів зберегти державність».

Залишається сподіватись, що нинішні парламентські слухання нарешті увінчаються ухваленням довгострокової енергетичної стратегії, котра дасть Україні можливість стати впливовим гравцем на міжнародному енергетичному ринку.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

СБУ затримала на Полтавщині п'ять вантажівок з контрабандною м'ясною продукцією

■ У НОМЕР

Страйкують селяни Волині

Волинська область. Селяни-одноосібники Волині блокували молочні приймальні пункти. Люди протестують проти низьких закупівельних цін на цей продукт. В селах Копачівка, Затурці, Маньків, Війниця страйкуючі перекрили шосе Луцьк—Ковель, Луцьк—Володимир-Волинський.

— Сьогодні ніхто з наших селян жодного літра молока переробним підприємствам не здав, — каже сільський голова Холопичів Юрій Литвин.

Війницький селянин Олег Кушнір вивів на дорогу свою корову, обвішану плакатами: «Чому така низька ціна на моє молоко, а на воду вища?», «Такого здирства я не витримаю».

Зазначимо, що селяни-одноосібники Волині вимагають, щоб за літр молока їм платили не по 65—70 копійок, як зараз, а по гривні. Їх підтримує у цьому і керівництво облдержадміністрації, про що заявив її голова Володимир Бондар.

Микола ЯКИМЕНКО.

Хто сховав небезпечний метал

Одеса. Велику кількість ртуті знайшли під час будівельних робіт на території комунального підприємства «Одеса-міськелектротранспорт». 240 кілограмів металу знаходилося в шести спеціальних балолах фабричного виробництва. Причини, через які ртуть виявилася захованою, невідомі. Припускають, що її було сховано 1941 року, коли відступали радянські війська з Одеси.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

«Скарб» для саперів

Донецька область. Мешканець села Богородичне Слов'янського району навіть не здогадувався, що на власному городі має «скарб». Копаючи яму під господарчу забудову, чоловік натрапив на артилерійський снаряд і ручну гранату.

Викликані сапери знайшли на його городі цілий арсенал: 64 артилерійських снарядів різного калібру, п'ять ручних гранат і шість мінометних мін. Усього піротехнічна група головного управління МНС України в Донецькій області з початку року знешкодила на території Донеччини 1040 боєприпасів.

Ліна КУШ.

Фото Центру пропаганди головного управління МНС України в Донецькій області.

Господарський суд Дніпропетровської області (м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) порушив справу №Б26/47/05 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю промислово-торгівельне підприємство «Промтовари» (код за ЄДРПОУ 20201966, юридична адреса: Дніпропетровська область, Петриківський район, с. м. т. Курилівка, вул. Гагаріна, 6, поточний рахунок №26009100552001 в Дніпродзержинській філії АКБ «Укрспецбанк», МФО 305051).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Мішину Н. В., ліцензія АБ №116118.

Письмові заяви з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

У зв'язку з неповним висвітленням Інформації про ліквідацію підприємства після проведення загальних зборів повторно повідомляємо:

Відкрите Акціонерне товариство Михайлівське виробниче підприємство «Агротехсервіс» код ОК-ПО 03742564 повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом двох місяців (Протокол загальних зборів акціонерів №І від 25.09.2004 р.)

Юридична адреса підприємства: 72000, Україна, Запорізька обл., Михайлівський р-н, смт. Михайлівка, вул. 50 років ВЛКСМ, 24. Тел.: 2-06-49; факс: 2-01-96; код міста 06132.

Юрій КОСТЕНКО пропонує пропрезидентським силам окремо йти на вибори—2006 для отримання більшої кількості голосів у парламенті

Краще не стало, стало дорожче

Проїзд у київських маршрутних таксі зріс у півтора—два рази

■ АКТУАЛЬНИЙ РЕПОРТАЖ

Зазвичай на Харківському масиві столиці зранку найвечелюдніше місце — зупинки громадського транспорту. Учорашній день винятком не став. Черга — чоловік п'ятдесят. «Газель», що під'їхала, була зустрічута мимовільною реплікою одного з пасажирів, спричиненою новенькою табличкою — «Проїзд 1 грн.» (ще вчора було 50 коп.).

— Та вони... (м'яко кажучи, закінчення фрази означало, що перевізники з підвищенням тарифів трохи перегнули палку).

Чоловік плюнув, махнув рукою і пішов до метро, добре, що недалеко. За його прикладом пішло кілька людей. Інші залишилися. В обшарпаний мікроавтобус набилося чоловік двадцять. При цьому водій спокійно чекав, поки улюблену «Антилопу Гну» не заповнять «під зав'язку».

Очікуючи на потрібну мені маршрутку я зайнявся підрахунками. Довжина 214-го маршруту кілометри два—два з половиною. Бензину на проїзд витрачається від сили пів-літра. За нинішніми цінами — на півтори гривні. Зрозу-

міло, є ще інші витрати. Нехай вони збільшують цю суму вчетверо. Разом — собівартість поїздки шість гривень, чистий прибуток — чотирнадцять. За п'ять хвилин роботи. І жодних квитків.

На 466-му маршруті, що зв'язує масив з центром міста, працюють «Богдани». Тут комфортніше і квитки продають, а з урахуванням довжини шляху (17 км) і ціни підвищили цілком помірно — до півтори гривні. Шоправда, мені і 57 моїм попутникам за новою ціною продавали квитки номіналом у 1 гривню.

У службі перевезень Київської міськдержадміністрації пояснили, що підвищення тарифів — неминучий крок, пов'яза-

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ний із зростанням цін. За інформацією перевізників, останнім часом вони працювали у збиток. Граничні розцінки, запевняють фахівці, економічно обґрунтовані і підтверджені досвідом. Тепер вони такі:

до 5 км — 1 гривня, до 10 — 1,25, до 15 — 1,5, до 20 —

2 і далі, зрозуміло, дорожче.

Нехай професіонали мають рацію і крок цей був неминучий. Тільки чомусь хочеться поставити дилетантське запитання. Як можна порухувати дохід, якщо в більшості київських маршруток квитки не дають?

Артем ДМИТРЕНКО.

■ КРИМІНАЛ

Звірство ценою в дві тисячі зелених

З березня 31-річний підприємець значився в списках безвісти пропалих. Його шукали і знайшли. У лісопосадці неподалік від села Пришиба Кременчуцького району Полтавської області було виявлено розчленоване тіло молодого комерсанта. Слідство встановило, що він став жертвою 46-літнього безробітного. Той, довідавшись, що бізнесмен має при собі велику суму грошей, запросив його до свого будинку. Знаряддям вбивства став... молоток, яким хазяїн розбив голову гостя. Забравши в убитого 1,7 тисячі доларів, мобільний телефон і паспорт, убивця розчленував тіло, розфасував його в пакети і на таксі вивіз свій страшний вантаж за місто.

Талановитий злодій

Співробітник «Приватбанку» спустошив банкомат у приміщенні одного торговельного комплексу Хмельницька. Під приводом з'ясування збою в роботі програміст, попередньо повідомивши про це чергового, розкрив банкомат спеціальним ключем. «Улов» становив 10 тисяч доларів. Наступного дня інженер провернув низку маніпуляцій, щоб замести сліди, але його спіймали. «Мій талант і здібності варті більше, ніж я маю на своїй роботі», — заявив він працівникам міліції.

Марина КОТЕНКО, прес-служба Департаменту кримінального розшуку МВС України.

«Будинки шерифів»

Помешкання, призначені для сільських дільничних інспекторів, складатимуться з житлового та службового приміщень. У Чернівецькій області їх споруджують у рамках міліцейської спецпрограми «Шериф». У робочому кабінеті дільничного буде телефон і комп'ютер. А інше приміщення обладнають металевою кліткою, в яку можна буде помістити хулігана чи нетверезу особу.

Необхідність таких будинків зумовлено тим, що інспектори, які проживають у райцентрах, іноді, щоб дістатися своєї дільниці, витрачають близько години. Тепер вони житимуть у тій місцевості, на теренах якої забезпечують правопорядок, повідомляє УНІАН.

Олексій КАВУН.

Діти з-під платформи метро

В Україні більш як 200 тисяч безпритульних

Школи-інтернати реформують у соціальні готелі. Інші інтернатські заклади — на будинки сімейного типу. З 1 січня 2006 року набирає чинності Закон «Про основи соціального захисту бездомних громадян і безпритульних дітей». Він гарантуватиме їм дотримання прав на медичне обслуговування, освіту, отримання житла. Так влада планує побороти безпритульність. Але поки що...

Під платформою метро «Лівобережна» живуть четверо. Один з них — Ванька. На вигляд йому років дев'ять, насправді — тринадцять. У давню немитих долонях — тюбик клею. Його добре тут знають. Хтось вважає хлопця нахабним. Але в обличчі нахабності не видно — звичайна дитина. За його словами, дитини в 6 класів. Про батьків сказав тільки одне слово: «П'ють». Родом Ваня з

Полтавської області, друзі з-під платформи — з Вінницької та Київської. Відколи втік з дому, жив і у притулку, і в Гідропарку, і біля метро «Лівобережна», і в трубах на «Київ-Пасажирському».

Таких, як Ваня, в державі, за різними підрахунками, від 100 000 до 200 000 осіб. Точної цифри не знає ніхто. Як зазначає начальник Департаменту кримінальної міліції у справах неповнолітніх МВС Украї-

ни Михайло Цимбалюк, діти вулиці — це зазвичай підлітки 9—14 років. Дехто з них вже побував у притулках і знову повернувся до жебрання. Більшість хворіє на простудні та венеричні захворювання.

Вирішенням їхніх проблем займається чимало організацій. Проте поки що ситуація нагадує народне прислів'я: «Сім баб — сім рад, а дитя безпупе».

Ольга ЯЦУНСЬКА.

Хто не ризикує, той не п'є горілку

«Відкрий Україну!» — такий девіз економічного форуму в Києві

(Початок на 1-й стор.).

Президент і уряд розраховують, що проведення «міні-Давоса» сприятиме збільшенню іноземних інвестицій до української економіки.

Однак презентація — лише початок. Іноземний інвестор до України все ще ставиться з пересторогою. За кордоном очікують, коли слова про сприятливий інвестиційний клімат замінять реальні кроки, спрямовані на захист іноземних інвестицій з боку української держави.

Сьогодні існує ціла низка серйозних ризиків. Саме тому закордонні та українські експерти у найближчій перспективі прогнозують негативне ставлення до України з боку іноземних інвесторів.

Нова українська влада своїми діями дещо злякала потенційних інвесторів, вважає експерт Центру досліджень конфліктів при Оборонній академії Великої Британії Джеймс Шерр. Спричинили

побоювання не лише дії влади на ринку палива, розкритиковані багатьма оглядачами як неринкові, а й загальна невизначеність у подальших кроках. «Вони бачать відсутність стратегії, вони бачать знакову для питання прав власності тему реприватизації, де немає єдності між Президентом, Прем'єр-міністром та основними політичними гравцями», — зазначив Д. Шерр.

«В Україні було чимало важелів контролю, наприклад, субсидії в електроенергетиці. Люди сподівалися, що після приходу до влади Ющенка і Тимошенка вони відійдуть від субсидій, від контролю, від бюрократії, від регуляції, від втручання. Але перші кроки уряду було зроблено в іншому напрямі», — сказав він.

Думку британця поділяють і українські експерти. Зокрема, експерт Інституту стратегічних досліджень України Ярослав Жаліло відзначив, що інвестиційний клімат — це вельми тонка матерія. А

державна шляхом непослідовних дій руйнує її. Звідси скандали, схожі на нещодавній з російським бізнесменом і депутатом Держдуми Олександром Лебедєвим. Пан Жаліло вважає, що реакція російського інвестора — піти з ринку, де йому не дають працювати — цілком логічна. Він також прогнозує, що найближчим часом впевнено почуватимуться в Україні лише ті інвестори, які отримують підтримку держави.

На жаль, поки що виходить, що інвестиційний клімат не поліпшився. Просто змінилися інші фактори-фаворити. Такого не повинно бути. Це суперечить проведеному грамотної економічної політики, стверджують економісти. Саме неринкові кроки нового уряду і невпевненість у завтрашньому дні призвели до того, що Україну поки що так і не надано статусу країни з ринковою економікою.

Яна СТАДІЛЬНА.

Комісар оцінює і обіцяє

Є прогрес в облаштуванні кримських татар та інших депортованих народів в Автономній Республіці Крим. Про це заявив Верховний комісар ОБСЄ у справах нацменшин Рольф Екеус, перебуваючи з робочим візитом в Україні.

Обговорювалися облаштування та інтеграція в українське суспільство колишніх депортованих народів, зокрема кримських татар, а також задоволення освітніх потреб національних меншин у нашій державі. З огляду на масштабність проблем, які стоять перед українським керівництвом, Р. Екеус пообіцяв і надалі сприяти залученню міжнародної допомоги з прискорення їх розв'язання, передає УНІАН.

■ СВІТ КОРОТКО

УЗБЕКИСТАН

Американці йдуть

Військове командування США в терміновому порядку перебазувало свої військові літаки з бази Карші-Ханабад в Узбекистані. Таке рішення Пентагону викликане напруженою ситуацією в цій країні.

США

Падають винищувачі

У штаті Арізона в межах міста Юма розбився винищувач-бомбардувальник морської піхоти. На його борту було чотири 500-фунтові бомби і триста снарядів до 20-міліметрової гармати. Завдяки щасливому випадку вдалось уникнути жертв.

ІРАК

Загинули морські піхотинці

Під містом Рамаді підірвалася на фугасі бойова машина США. Вбито п'ятьох морських піхотинців. Крім того, у той же день невідомі вбили американського моряка. Напередодні в Іраку внаслідок терактів і збройних нападів загинуло понад сорок чоловік.

БОСНІЯ

Злочин і кара

Суд у Сараєві засудив до шести років в'язниці боснійського серба Горана Васича за жорстоке поводження з ув'язненими в концтаборі під час боснійської війни. Одночасно з Васича зняли звинувачення в убивстві в 1993 році тодішнього віце-прем'єра Боснії Хакії Турайлича.

ГРУЗІЯ

На пошуки зниклого урану

Міжнародне агентство з атомної енергії (МАГАТЕ) направляє до Грузії інспекторів для пошуків зниклих ядерних матеріалів. У 1993 році, після захоплення абхазськими повстанцями Сухумі, грузинські вчені-атомники, втіваючи, приховали з собою запаси високозбагаченого урану.

РОСІЯ

Розслідування вбивства журналіста закінчено

Генеральна прокуратура Росії закінчила розслідування справи про вбивство головного редактора російської версії журналу «Форбс» Пола Хлебникова. Двоє обвинувачуваних — уродженці Чечні Муса Вахаєв і Казбек Дукузов — починають знайомитися з матеріалами кримінальної справи.

КАМБОДЖА

Заручників звільнено

У місті Сіємреап поліція звільнила учнів і вчителів міжнародної школи, взятих у заручники озброєною групою. У перестрілці загинула дитина. Усіх чотирьох зловмисників заарештовано.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

■ ФОТОФАКТ

Представники робітничого колективу Чорноморського судобудівельного заводу (Миколаїв) вимагають від Президента України виплатити заборгованість із зарплатні (6,7 млн. гривень) та повернути завод у державну власність.

Гутен таг, маленькі пацієнти!

Напередодні Дня медичного працівника центральна дитяча лікарня Житомира одержала подарунки від організації Червоного Хреста невеликого міста Шлейц, що на півдні Німеччини. Крім медичного обладнання, давні друзі привезли керамічну плитку для облицювання басейну у фізіотерапевтичному відділенні та, звичайно, подарунки для маленьких пацієнтів — солодощі та іграшки. Гуманітарну допомогу житомирянам медики зі Шлейца надають уже вісім років. За цей час подарували дитячій лікарні машину «швидкої допомоги» з реанімаційним обладнанням, рентгенівський апарат, сучасний апарат ультразвукового дослідження тощо.

Олексій КАВУН.

Житомир.

За межі країни — з дозволу президента

Білоруські урядовці матимуть змогу поїхати у справах за кордон лише за особистою згодою президента і не більш як на два дні. Такий указ видав Олександр Лукашенко. Опозиція вже назвала його кроком до встановлення одноосібного контролю над країною і посилення її ізоляції. Там вважають, що «батька» послідовно і цілеспрямовано веде Білорусь у радянське минуле.

Торік білоруський президент видав розпорядження шонайрідше випускати за кордон чорнобильських дітей, оскільки, на його думку, вони повертаються звідти зі споживчим світоглядом.

МЗС не драматизує ситуацію

Лише 22 проценти українців хочуть до НАТО

За останніми соціологічними даними, водночас проти вступу до альянсу виступають 55,7 процента громадян України. Про це вчора повідомив заступник міністра закордонних справ України Олег Шамшур.

Однак, на думку МЗС, ситуація довкола проголошеного Україною курсу на євроатлантичну інтеграцію не виглядає безнадійною. Тим більше, що торік після проведення різноманітних піар-технологій, спрямованих на антизахідну та антинатовську політику, за вступ до НАТО висловлювалося лише 13% громадян. Заступник міністра також сказав, що сьогодні спостерігається недостатня поінформованість українського суспільства про НАТО. Він особливо підкреслив, що лише третина співпраці України з НАТО припадає на військові відносини, у той час як дві третини спрямовані на трансформацію українського суспільства до європейської спільноти.

Що робити далі — поки що не знає ніхто...

У Брюсселі триває дводенний саміт глав держав і урядів 25 членів Європейського союзу. Вони мають розв'язати два головні питання: що робити з євроконституцією і як формувати бюджет союзу на наступну семірічку. Проте лідери ЄС не мають спільної думки щодо цього. Фавіці визначили нинішній стан союзу як кризовий і вважають, що йдеться про долю самої європейської єдності, що досі здавалося непорушним у системі цінностей спільноти.

Брюссельські керівники пропонують зробити паузу щодо ратифікації Конституції, а лідери ЄС закликають забути про національний егоїзм та ухвалити спільний бюджет. І ті, й другі мають рацію, бо зміцнення ЄС можливе лише за наявності єдиних стандартів та розв'язання питання його фінансування. Але кожен має власний резон, що не дає змоги дійти спільної думки. Утім, вона є: щодо подальшого нерозширення союзу. Політики бояться своїх виборців, які дедалі більше висловлюють невдоволення приходом «чужих». А це виливається у небажання платити за заздалегідь виданими політичними векселями.

Чомусь уже ніхто не згадує, що ЄС ут-

ворювався не лише заради підтримки збиткового сільського господарства, без проблемного пересування робочої сили чи стимулювання торгівлі. А передовсім для того, щоб мати простір з економічними та політичними зв'язками, які унеможливлювали б конфлікти на Старому Континенті.

Щоправда, європейські спроби бути посередниками у їх врегулюванні, приміром на Балканах, не мали успіху і закінчилися втручанням неєвропейської сили — США, котрі задіяли для цього НАТО. Навряд чи хто твердитиме, що проблема зникла. Але це вже чомусь не переконує обивателя, який не хоче більше платити з власної кишені. Всі хочуть віддавати в казну менше, а отримувати більше. І політики, здається, вичерпали запас аргументів. Принаймні лідери Франції та Голландії не змогли переконати громадян своїх країн. Навіть Німеччина і та почала рахувати: незважаючи на ухвалу обох палат парламенту щодо європейської конституції, президент ФРН не поставив підпису під документом.

Саміт триває, але його учасники ще не визначилися, що робити далі.

Валентина ПИСАНЬКА.

■ ФОТОФАКТ

У Херсоні завершується пілотний проєкт із запровадження замішувальної терапії — препаратом бупренорфін — для хворих на опійну наркоманію.

На знімку: один з пацієнтів, який бере участь у цьому проєкті, підібрав та виходив хворого собаку, котрий став для нього вірним другом.

Фото Володимира САМОХОЦЬКОГО (Укрінформ).

В Івано-Франківській облдержадміністрації запевняють, що червнева повинь на Прикарпатті завдала збитків більш як на 11 мільйонів гривень

■ У НОМЕР

Рекорд із збирання пляшок

Черкаси. Конкурс на кращого збирача порожніх пластикових пляшок оголосили в Черкасах ще п'ять місяців тому. Пенсіонери, школярі, двірники особливо активно включилися у роботу. Річ у тім, що відділ екології та раціонального природокористування Черкаського міськвиконкому разом з комунальниками запровадив збирання таких пляшок у спеціальні контейнери.

У 250 контейнерів, розміщених по всьому місту, зібрано понад 30 тонн пластикових відходів. Найкращим двірником, рекордсменом із збирання пляшок оголошено працівницю РЕУ-3 Тетяну Збірську. Їй вручено премію. ЗАТ «Черкасивторресурси» виготовляє із зібраного матеріалу пластикові лавки для парків і скверів, столики і крісла для дач, усілякі іграшки та прикраси.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Гроші деруть, а безпеку не гарантують

Житомирська область. Сім оздоровчих таборів з перевірених дванадцяти досі не готові прийняти дітей на відпочинок. Такий висновок зробило територіальне управління Держнаглядохоронпраці по Житомирській області. Порухення типові: не обстежені місця для купання, немає систем захисту від блискавок, навіть не закінчено ремонт приміщень. Результат — приписи про негайне усунення порушень. Серйозні недоліки виявила і перевірка, що її провела служба МНС. Колишні піонерські табори, продаючи путівки за ціною, що перевищує середню зарплату по області, зобов'язані гарантувати безпеку дітей.

Олексій КАВУН.

У подарунок — робота

Волинська область. До нового року мешканці Луцька, переважно жінки, отримають чудовий подарунок. Це три тисячі нових робочих місць. Саме стільки людей працюватиме на заводі фірми «Кромберг і Шуберт», будівництво якого розпочалося в обласному центрі Волині. Нове підприємство виготовлятиме бортові кабельні мережі для легкових автомобілів концерну «Даймлер Крайслер АГ» (м. Штутгарт). Орієнтовна вартість проекту — 18 мільйонів євро. Фірма-інвестор «Кромберг і Шуберт» є одним із найбільших виробників автомобільного обладнання.

Микола ЯКИМЕНКО.

На знімку: перше інтерв'ю волинським журналістам на новому проммайданчику дає генеральний директор фірми «Кромберг і Шуберт» Отфрід Фолерт. *Фото автора.*

Львів оновлять за 114 мільйонів

Львів. Історичні забудови міста реставрують до його 750-річчя. Вже у цьому році Кабмін виділить 50 мільйонів гривень на збереження історико-культурних об'єктів. Взагалі на підготовку до святкування ювілею Львова у 2006 році згідно з рішенням Кабінету Міністрів із державного бюджету виділено 114 мільйонів гривень. Для виконання усіх запланованих святкових заходів Львівська облрада шукає й інші джерела фінансування. Всього на свято планують витратити більш як 400 мільйонів гривень.

Вл. інф.

Санаторій «Україна», м. Ялта,

запрошує на відпочинок і лікування

Розташований на самому березі моря, за кілометр від Ластівчиного Гнізда. До ваших послуг різнобічна лікувальна база: басейн із морською водою, водолікарня, масаж, дров'яна сауна, пляж, тренажерний зал, корт, бар, більярд.

Путівки на термін від трьох днів і більш можна придбати за перерахуванням або за готівку на місці.

Тел.: 8(0654) 27-47-13, 27-47-24, 24-74-32.

Українська спілка ветеранів Афганістану заявляє про посилення акцій протесту, тому що уряд не виконує їхніх вимог

Тепло для Юлі

Через столичний Будинок дитини у Ворзелі за 72 роки його існування пройшло більш як десять тисяч вихованців. Навряд чи хтось із них вважає його рідним — вони для цього занадто малі. Тут діти-сироти (переважно при живих батьках) мешкають до трьох-чотирьох років, а потім...

— Останнім часом близько дев'яносто відсотків наших дітей усиновлюють, — розповіла читачам «Голосу України» начмед Віра Федорова. — Формально ми не маємо права контролювати їхнє подальше життя, але знаєте, я впевнена, що чужих дітей не буває. Ми завжди просимо названих батьків повідомляти будь-які новини про наших малят. І більшість пише нам, надсилають фотографії. Кілька років тому у нас жив хлопчик. Сашко народився раніше від терміну, важив лише дев'ятсот грамів. У лікарні його виходили, але вирішили, що дитина виросте розумово відсталою. Хлопчик потрапив до нас. Потім Сашка всиновила французька сім'я. А недавно вони написали, що малюк пішов до школи для обдарованих дітей.

— Інвалідів у вас під опікою багато?

— Із ста п'ятдесяти малят, які тепер у нас живуть, 47 — інваліди.

На оточеному зеленню дитячому майданчику стояло п'ять-шість колясок, одна з нянечок тримала на руках малесеньку людинку. Ще один карапуз, гордо сидючи на «тракторі», грався з медсестрою в м'яча.

— Це «найважча» група, — пояснює одна із співробітниць, які доглядають за дітьми, з 20-річним стажем. Малюки страждають на найтяжчі

форми різних хвороб. Зокрема, на синдром Дауна.

— Заробляєте багато?

— Гривень 500—600.

— Важко з такими дітьми?

— По-різному. Їх любити треба, без цього можна збожеволіти. А коли до них людськи, то й вони розуміти дещо починають. Щоправда, на жаль, деякі. Он Ваня (показує на «тракториста»), наприклад, у нас молодець.

Ваня посміхається і махає рукою. А в цей час прибуло «поповнення». З п'ятого київського пологового будинку привезли Юлю, якій виповнилося лише дванадцять днів. Мама (чи, краще сказати, жінка, яка народила її) відмовилася від дівчинки.

— Маля абсолютно здоровеньке, спокійне, та ще й красуня, — розповідає няня карантинного відділення Олена Решетник.

— Любите дітей?

— Звичайно! Подивіться, як її можна не любити?

— Свої є?

— Двійнята. По п'ять років.

— Може, і Юлю забере-

те? — Нам своїх виростити треба. А взагалі, в нас багато співробітників дітей усиновлюють...

Днями представники київського «Лайонс-клубу» передали установі чек на десять тисяч доларів. Раніше ця благодійна організація і фонд «Доля дитини»

Фото Сергія СПАСОКУКОТСЬКОГО.

провели реконструкцію вікон у всіх п'ятьох корпусах дитбудинку. Кожна, а особливо маленька людина, потребує тепла. Мешкати готові допомогти з теплом фізичним. Персонал будинку дитини оточить Юлю теплом сердечним. Але

сповна будь-яка людина може це відчутти тільки в родині. Хай щастить тобі, Юлечко! Бажаємо якнайшвидше потрапити до своєї справжньої домівки.

На знімку: Олена Решетник з Юлею.

Олег ДЕНИСОВ.

Приймати ванну і викидати з балкона речі — небезпечно

Саме такі заняття для двох мешканок Донеччини мало не стали останніми в їхньому житті. Одну з них — 82-річну жінку — знайшли затиснутою між стінкою й унітазом. З'ясувалося, що бабуса, приймаючи ванну, знепритомніла і впала на підлогу. Коли прийшла до тями, не змогла самостійно піднятися. Рятувальників пожежної частини № 41 до неї викликали сусіди. Потерпіла була така знесилена, що підняти і витягти її за руки було неможливо. Тіло жінки довелось обмотати рушниками і так визволити із «пастки».

А 39-річну мешканку Макіївки рятували пожежні. Щось надзвичайно розлютило жінку і вона викидала з четвертого поверху свого будинку на голову перехожих коври, килимові доріжки, одяг. Потім почала погрожувати, що викинеться сама. Щоб не ламати вхідні двері, рятувальники піднялися до квартири пожежною автодрабиною. Такої уваги господарка квартири не чекала й розгубилася. А рятувальник запропонував жінці... покататися на авто і простягнув руку. За спуском, затамувавши подих, стежили півсотні людей. На землі жінку вже чекали медики та правоохоронні органи.

Ліна КУЩ.

«З'їсти» людину, щоб звільнити місце для «своїх»

■ ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Ніна Смаглюк — сільський голова з Дібрівська (Рівненська обл.), у листі до редакції пише: «Змусила мене звернутися до газети за захистом своїх прав, честі і гідності зухвала поведінка та упередженість голови Зарічненської РДА Павла Мельника, який 23 березня 2005 року після засідання районної сесії сказав мені зйти в кабінет. Коли я зайшла і привіталася, він одразу обіз- вав мене. Писатиму дослівно, бо це ранило мені душу, морально вбило. «Ну що, б... , що ти там у селі погане го- ворити про мене?» Під час нашої бесіди він мене обіз- вав так тричі, вибіг із-за столу і декілька разів намагався вдарити по обличчю. Потім почав кричати і вимагати написати заяву на звільнення або звільнити секретаря сільської ради, бо для нього комусь потрібна посада. Я сказала, що звернуся до суду із заявою про захист честі та гідності, але у відповідь почула, що, мовляв, йому суд нічого не зробить, бо він керує районом. І наостанок погрожував, що я ще пожалкую. Після цієї зустрічі ме- ні стало дуже зле і я потрапила до обласної лікарні. Але й навіть тоді відчувала на собі його погрози. У мене взяв пояснення дільничний інспектор, мене викликали в мілі- цію, телефонували з прокуратури. 16 травня 2005 року відбулася селекторна нарада, де голова РДА П. В. Мель- ник сказав усім присутнім керівникам району, що про- ти мене порушено кримінальну справу. Тепер я зрозумі- ла, що він почав виконувати свої погрози».

Ідемо в район. Просимось до влади на прийом і слухаємо їхню версію конфлікту. Павло МЕЛЬНИК, голова Зарічненської РДА: «Особистого упередження до Смаглюк у мене нема. Я з тої сільської ради, де вона проживає. І я бачив, чим вона займалася. Перед виборами їздила із сек- ретарем і директором школи по селу, збирали від- повідальних від Януковича і давали їм постійні ін- структажі. По-друге, роботи в сільській раді там практично нема. Нуль. Нічого не робиться абсо- лютно. Я кажу: «Людино добра, напиши заяву та йди у відставку». Було таке. Але було у спокійній обстановці. Люди з села написали на неї скаргу. Десь близько 30 чоловік її підписали. І цю скаргу передали до прокуратури. Тепер порушено кримі- нальну справу. І там, по-моєму, є припис про ко- рупцію».

Анатолій КРИВОРУЧКО, районний прокурор: «Кримінальна справа порушена не щодо особи, а за фактом перевищення влади та службових повно- важень службовими особами Дібрівської сільської ради за ч.1 статті 365 КК України. Ми встановили і вважаємо, що довели: ці особи, виходячи за межі на- даних їм повноважень, здійснювали передвиборчу агітацію».

Ми попросили назвати факти, які вказували б на це, і почули про один: голова сільради влаштувала поїздку 40 чоловік із Дібрівська і Вовчиць на мітинг на підтримку Віктора Януковича до Кузнецовська. До речі, це був день відкриття четвертого енергоб- локу на Рівненській АЕС, і на торжествах справді був присутній тодішній прем'єр-міністр України В. Янукович. На заході з приводу пуску «мільйонни- ка» їхали люди з усіх районів області, а тому резон- но запитати прокурора:

— А з інших сільських рад до Кузнецовська їздили? — Так, їздили з усього району.

— І проти всіх, хто їздив, порушено кримінальні справи?

— Ні. Проводяться перевірки по всіх сільських радах, але до суду доведено тільки цю.

— Чому одна Ніна Смаглюк має відповідати за той захід, на якому була вся область?

— Відповідатимуть і інші, коли їх вину буде дове- дено.

— Допущені нею порушення були настільки грубі, що ви самі порушили кримінальну справу, чи її ініцію- вав голова райдержадміністрації?

— Він не ініціював, а направив до мене на роз- гляд звернення жителів села.

— Ви вважаєте, що Ніна Смаглюк справді переви- щила свої повноваження, агітуючи за В. Януковича?

— Голова сільради — то в селі цар і Бог, і коли він каже, що будемо цього пана любити — це пору- шення.

Руслан МЕЛЬНИК, начальник райвідділу внутріш- ніх справ: «Кримінальну справу порушували не щодо Смаг- люк, а за фактом. Вона перебуває в підслідності прокуратури, і ми виконували доручення прокурату- ри в ході слідства».

— А корупція, на яку натякав голова райдержадмі- ністрації?

— Ні, таких фактів не виявлено.

Не виявлено. Тим часом про це увесь район знає з вуст голови райдержадміністрації, який необереж- но висловлюється про людину.

Про той «нуль» роботи, про який говорив голова РДА, і про диктат, у якому звинувачує Ніну Смаг- люк прокурор, ми запитали у людей. Адже хто кра- ще, ніж односельчани, знає її і може оцінити її ро- боту. Перепиняли на сільській вулиці перехожих, зайшли у магазин, амбулаторію.

Але найбільше здивував той, кого село вважає го- ловним опонентом Ніни Смаглюк (мовляв, це він рвався на посаду голови після виборів і заварив оту кашу) — Іван Миколайович Ковтунович, голова

сільського осередку УНП, що налічує в селі 12 чоло- вік. Він недавно очолив СВК «Дібрівське», після то- го, як цю посаду через кілька днів роботи покинув обраний людьми зоотехнік Василь Шепелевич. Лю- ди в розмовах з нами казали прямо, а інші натякали на його надмірну пристрасть до алкоголю. Зрештою, сам Іван Миколайович назвав себе «спойок» (так на місцевому лексиконі кажуть про п'яниць). Так-от, Ковтунович, який чув у районі про кримінальну справу, живучи в селі і бачачи роботу голови щодня, не припускає, що це справа «про політику».

— Ні-ні, — каже, — це не з політичних питань, а з господарських.

— А чому ж тоді такого листа написали? — цікавимось в І. Ковтуно- вича.

— Є в нас у селі такі сили — мої члени партії. Ка- жуть: «Давай знімаємо Ніну Василівну». Але я в цьо- му участі не брав. Коли мене спитали слідчі, чи бу- ли переслідування, то я сказав, що були. От мене вона в день виборів переслідувала. Ми зайшли в ка- фе з братом, узияли пива. А Ніна Василівна підхо- дить: «Іване Миколайовичу, вас просять на дільни- цю». Звинуватила мене, що я під час виборів агітую за Ющенка.

— А як Ніна Василівна працює? — Нормально вона працювала. А тепер прикрива- ється невідомо чим. Я їй казав: «Як на виборах, то хватало тобі здоров'я, а тепер раптом хвора».

— Не беріть гріха на душу, Іване Миколайовичу. Перевіряючи скаргу, ми цікавилися станом здоров'я Ніни Василівни, бачили документи. Діагнози там дуже серйозні. А, власне, як тут не захворіти, коли тебе «посилають» у найвищому кабінеті району і звинувачу- ють у всіх смертних гріхах перед усією районною гро- мадою?

— Може, й так. Але нам треба на цій посаді міц- ну файну людину, мужика, з яким можна було б добре спілкуватися і розв'язувати питання.

— У вас кандидатура є?

— Брат мій менший, Коля. У нього й освіта вища. Зоотехнік. Я сказав про нього голові адміністрації. Але Павло Володимирович сказав, що доки вона на лікарняному, нічого не вирішуватимемо.

Василь ШЕПЕЛЕВИЧ, зоотехнік СВК «Дібрів- ське»:

— Стільки, як Смаглюк зробила для села, ніхто до неї не зробив. Клуб валився — він тепер у нас, як но- вий; амбулаторію зробила за євростандартом, сільську раду обгородила, могилки обгородила. У нас в районі ніде нема кращих порядків. А під час виборів ніхто нас ні до чого не примушував. Кого можна примусити в наш час? У селі є 1300 виборців, а каламутять воду 20— 30. То такі завжди є, всім не догодиш. Скільки різних виборів було раніше, але це перші, які зробили людей ворогами. І чому воно так?

Р. S. Новопризначені керівники намагаються втрути- тися у справи іншої гілки влади — представницької, яку обирає територіальна громада. Цим самим вони нехту- ють вибір людей, які, панове нові начальники, уміють відрізнити зерно від полову, господаря від п'яниці, так само як і захистити свій вибір не лише на президен- тських виборах, а й на рівні сільських, районних рад, як це було вже в Острозькому, Демидівському, Рівненсько- му, Дубровицькому районах і місті Рівному, де відповід- ні політичні сили робили спроби переобрати голів район- них рад та міського голову Рівного.

Тим часом деяким високим чиновникам обласного масштабу, які ініціюють так звані «люстрації» (на Рів- ненщині з ініціативи УНП почали збір підписів за її про- ведення), не зайве було б провестися їх найперше собі. А почати хоча б із того, що пояснити громаді, як у новій команді ОДА та окремих райдержадміністрацій опи- нилися люди з кримінальним минулим? Щоб не було подвій- них стандартів... На жаль, переслідування людей, звіль- нення їх з роботи з політичних мотивів викликає розча-

Андрій СЕРГІЙЧУК, кочегар: — На мою думку, ця голова зробила більше, ніж усі голови до неї, разом узяті. А за кого голосувати, ніхто не вказував ні мені, ні моїй жінці.

Наталія КОВТУНОВИЧ, завклубу: — Ця голова дуже багато зробила для села і для людей. А щоб когось змушувала голосувати так чи інак, я такого не чула.

Олександра ШЕПЕЛЕВИЧ, пенсіонерка: — Я ніколи не бачила в неї зла на людей. А Іван Миколайович у нас головою вже був. Завше нетве- резий. Не треба нам більше такого. Ніна Василівна стільки зробила людям, що її не можна зняти.

Леонід МИХАЙЛОВИЧ, чоботар: — Мені нема різниці, хто там у сільраді. А на ви- борах я сам свій вибір зробив — тричі за Ющенка голосував, і ніхто мені нічого не вказував.

Олена МАКАРЧУК, помічник сімейного лікаря: — Я працюю тут 12 років. При мені чотири голо- ви було, і ніхто й пальцем не поворухнув для ФА- Пу. Он баба Олександра свідок, що мені взимку, як у ФАПі було холодно, доводилося дома людей приймати. А тепер у нас не ФАП — амбулаторія. Ніна Василівна, як прийшла, зробила. Вона й за го- лову, і за техроба, і за майстра була. Таких амбула- торій більше ніде по селах нема. Тут 13 чоловік пра- цює: сімейний лікар, стоматолог, помічники ліка- рів, акушерка, медсестри — дільнична, маніпуля- ційна, медсестра фізкабінету. Якби її після виборів не стали «з'їдати», в нас би вже лабораторія своя була, можна було б у селі ще й аналізи робити. Ні- на Василівна вже обладнання завезла. Виготовила документацію на денний стаціонар і будинок для лі- карів. Тепер зі сльозами на очах каже, що втрачено золотий час, бо хто його тепер зробить, як люди роз'їхались на сезонні роботи.

Тетяна СТАДНІК, головний лікар амбулаторії: — Зверталися ми до голови адміністрації Мель- ника з проханням посприяти у будівництві денно- го стаціонару і будинку для лікарів. Нас не почу- ли і не відповіли. Чому ж почули тих, хто на Ніну Василівну написав? Я й сама до Кузнецовська то- ді їздила. З доброї волі. Хотілося побачити це міс- то, я там ще не була. Але мене ніхто не примушу- вав їхати. Просто запропонували. Було це у вихід- ний день. Ми подивилися там концерт, що в цьому поганого? А скільки голова їздила по інших селах сільради. І я з нею. Відвідували одиноких, немічних. Чому ніхто цього не бачить? Завжди вона людям до- помагає, чим може. Он одинокій бабі Федорі хату накрила, баба не нарадується.

Тетяна МЕРЗІН, продавець: — Яка мені користь з того, хто там буде в сільраді? Думаю, як хтось інший стане, він більше не зробить. Он став другий Президент. Що він нам дав? Ціни рос- туть, податки ростуть...

Ольга БЛИЩИК, секретар сільської ради: — Правду люди кажуть: «Покійник був хороша лю- дина». Спочатку треба людину «з'їсти», а потім за нею шкодуватимуть. Скільки ми з нею разом на виїзних днях у інших селах бували, я завжди дивувалася з її доб- роти. В кожну хату зайде — до вдови, до ветерана. Всім допоможе, для всіх добре слово знайде. Поремонтувала все, смітники вивезла. У селах сільради 2500 чоловік живуть, і всі її оцінили. А декілька, як то кажуть, пар- шивих овець знайшлося, яким не догодила, то й напи- сали. Чому завжди зло — зубасте, а добро — беззубе?

А й справді, чому? Чому стільки чоловіків заповзя- лися «з'їсти» жінку, яка стільки доброго зробила для людей. Була у Івана Миколайовича нагода прослави- тися добрими справами у односельців, коли він голо- вував у Дібрівську. А прославився... І брат його, мен- ший, якого він на це місце хотів прилаштувати, теж змагався з Ніною Василівною — на минулих виборах. І програв. Односельці вибрали сільським головою Смаглюк. Люди в Дібрівську й досі впевнені, що зро- били тоді правильний вибір. То чому тепер хтось ро- бить вибір замість них?

Людмила МОШНЯГА, Андрій БАБІНЕЦЬ, Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область. На знімках: Ніна Смаглюк, Павло Мельник (вгорі), та Іван Ковтунович.

Колаж Марії КОРНІЙЧУК.

рування й обурення у населення. Про це наші читачі пи- шуть у своїх листах до редакції. «Демократія перемог- ла, а чи перемогла справедливість?» — такий заголовок дали своєму відкритому листу 22 директори шкіл Ро- китнівського району, які стурбовані погрозами одного з нових чиновників замінити 99 відсотків директорів шкіл. «Президент один — В. Ющенко, і ми на місцях вносимо свій посильний вклад, щоб утвердити віру людей: нова влада спрацює краще. Але поки одна половина людей вже, нарешті, після бурхливих подій почала працювати, друга — продовжує розпалювати ворожнечу, ділити народ на «наших» і «ваших». Хтось вимагає собі ласого шматоч- ка. Але ж на Майдан ішли носії честот, а не корисливці. То чому люди мають страждати через те, що не всім вистачає теплих місць, бо ще й не у всіх досить відпо- відної освіти, професіоналізму, щоб зайняти ті місця? Ми не проти професійного кастину, але хочемо, щоб на- решті припинилося приниження честі людини, честі Вчителя», — пишуть директори шкіл цього обпаленого Чорнобилем польського району Рівненщини.

Володимир ДЕМЬОХІН: «Здається, однак, що держава не бажає повертати борги перед військовослужбовцями, які виникли внаслідок дії неконституційних норм бюджетних законів, ані добровільно, ані в судовому порядку»

Чи буде Україна соціальною державою?

Після бурхливої кампанії з виборів Президента України у 2004 році суспільна свідомість уже програмується на вибори 2006 року, коли будуть остаточно встановлені контури політичного режиму щонайменше на наступні п'ять років. Однак несправедливо, я вважаю, відсувати на другий план подію, десяту річницю якої святкуватиме суспільство також наступного року. Йдеться про «історичну ніч» 28 червня 1996 року, в яку Верховна Рада України, дбаючи про забезпечення прав і свобод людини та гідних умов її життя, прагнучи розвивати і зміцнювати «соціальну державу», прийняла Конституцію України. Я свідомо вибрав з преамбули Основного Закону держави тільки деякі частки, щоб закликати читачів, передусім — військових або тих, які мали стосунок до армії, до діалогу з приводу принципу «соціальної держави», який встановлено у статті 1 Конституції України. Зокрема, закріплення надалі, в її статті 17, обов'язку держави щодо соціального захисту громадян України, які перебувають на службі в її військових формуваннях, а також членів їхніх сімей, і є одним із проявів соціальності. На жаль, рівень реального втілення в життя цього принципу залишається далеким від встановленого конституційними нормами...

Спробуємо, наприклад, у 60-ту річницю Перемоги у Великій Вітчизняній війні проаналізувати передумови, що сприяли, з одного боку, триумфу в цій війні народів Радянського Союзу, а з другого — призвели до краху Франції, інші західноєвропейські країни і, навіть, похитнули світове панування Великої Британії. Отже, наприкінці XIX століття у більшості країн Західної Європи та Північної Америки була остаточно реалізована на практиці ідея «правової держави». Однак з'ясувалося, що **два найважливіших принципи буржуазного суспільства — свобода і рівність — суперечать один одному**. Надання індивідам у «правовій державі» необмеженого рівня прав і свобод призводило до формування дедалі більшої нерівності, що загрожувало соціальним вибухом.

Тоді, з початку XX століття, в найбільш розвинених країнах стало поширюватися державне втручання у соціально-економічні процеси. Однак ці зміни у політичному курсі відбувалися нерівномірно, залежно від рівня впливовості в країнах політичних сил, які підтримували принципи «соціальної держави». Першими до повномасштабного державного регулювання економіки та втручання у соціальну сферу, тобто до побудови соціальних держав, перейшли деякі центральноєвропейські країни — Німеччина, Італія, до яких примкнула також Швеція. По суті, здійснення «соціальної політики», або німецькою мовою — «Sozialpolitik», спочатку було **закликом до правлячих еліт більше піклуватися про добробут численних класів, чий інтерес не приділялося належної уваги**. До речі, хоч як це парадоксально, фашизм є одним з проявів соціальності, що підтверджується як перекладом цього терміну з італійської мови, так і назвою політичних сил, які обрали його своєю ідеологією.

Радянський Союз був вимушений надзоганяти лідерів на шляху впровадження засад соціальності, для чого було вжито найрадикальніших заходів. Що стосується, наприклад, Великої Британії, то вона також еволюціонувала у цьому напрямі. Однак соціальні реформи були десь повільнішими. Серед країн, що протистояли державам «осі», не враховуючи Радянського Союзу, найбільших успіхів у впровадженні соціальних програм у той час досягли Сполучені Штати Америки завдяки «новому курсу» президента Ф. Рузвельта. Ко-

ли у 1939 році розпочалася друга світова війна, то «соціальні держави» — Німеччина, Італія та їх сателіти за рахунок мобілізації народу та національних економік спромоглися спочатку завдати рішучої поразки країнам, які відстали у соціального розвитку. **Тільки приєднання до антигітлерівської коаліції впливової на той час «соціальної держави» — Радянського Союзу, і дозволило, на мій погляд, досягти перемоги над фашизмом**.

Подальше впровадження у світі принципу «соціальної держави» свідчить про його актуальність для сучасної країни, яка претендує на статус розвиненої. **Вперше держава була поійменована «соціальною» в конституції Західної Німеччини 1949 року**. В тому чи тому контексті цей принцип визначено в конституціях інших західноєвропейських країн та Японії. В Сполучених Штатах Америки впродовж декількох десятиліть XX століття розбудовувалася «державна загального благополуччя». Моментом формування деяких «соціальних держав» в остаточному вигляді теоретики вважають початок 1960-х років. При цьому **принципи соціальності докорінно вже змінилися і замість закликів до заможних верств населення піклуватися про знедолених мається на увазі покладання цього обов'язку на органи державної влади**.

У розвинених країнах світу особлива увага під час розбудови «соціальної держави» приділяється військовій сфері. І це пояснюється, в основному, наявністю одного, але дуже важливого фактора. Як стверджував колись видатний американський філософ та державний діяч Томас Джефферсон, демократія гарантує життя, свободу і лише прагнення до щастя. Тобто поразка у житті індивіда, який виявився нездатним конкурувати з іншими в суспільстві, якщо держава забезпечила для них рівні для цього умови, не вважається неадекватним явищем.

Зовсім інша справа, коли мова йде про проблему користування конституційними правами та свободами з боку військовослужбовців і співробітників правоохоронних органів. Це полягає в досягненні ними власних ідеалів щодо того рівня життя, який вони вважають достатнім для себе і членів своїх сімей.

З'ясовується, що в **нормативно-правових актах держав, зокрема і в конституціях, встановлюється уже багато обмежень конституційних прав і свобод, котрі не дозво-**

ляють цій категорії населення прагнути того уявлення щастя, яке мав на увазі Джефферсон. Оскільки діяльність військовослужбовців і співробітників правоохоронних органів спрямована на захист життя і здоров'я інших людей від протиправних посягань, що передбачає існування ризику для їх власного життя, то, наприклад, для них самих держава цього права не гарантує. Однак держава, яка претендує на статус розвиненої і соціальної, встановлює для цієї категорії громадян інші підвищені гарантії соціального захисту, щоб вони мали можливість в умовах обмеження деяких прав і свобод досягти не тільки мінімального прожиткового, а й достатнього життєвого рівня у соціально розширеному суспільстві.

Є багато прикладів на підтвердження зазначеної точки зору. Російський політолог Олександр Панарін прямо відносить військових до середнього класу, наявність якого саме й свідчить про формування «соціальної держави». Видатний теоретик необмеженого з боку держави капіталізму Фрідріх Август Хайек стверджував, що у військовій сфері за будь-яких умов держава має гарантувати повну економічну забезпеченість для всіх осіб, які до неї причетні, щоб розраховувати на безумовне виконання ними поставлених завдань. Оскільки теперішній міністр оборони України є палким прихильником теорії цивільного контролю над військовою сферою, одним із засновником якої є Самуель Хантінгтон, то він може підтвердити, що американським політологом навіть розрахована градація сум валового внутрішнього продукту на душу населення, для яких існує або велика ймовірність вдалого державного перевороту, або це взагалі здійснити неможливо.

На жаль, вітчизняна політична еліта, користуючись низьким рівнем політичної і правової свідомості громадян, не виключаючи й військових, фактично орієнтується на проведення жорстких, непопулярних з позицій соціальності, перетворень, у тому числі і в Збройних силах України. Ймовірно, що військова сфера України опинилася найбільш невідповідною до різкої зміни засад державного устрою. Навіть реформа Хрущова не призвела або не встигла призвести до того катастрофічного стану, в якому перебувають нині військовослужбовці Збройних сил України, громадяни,

звільнені з військової служби, а також члени їхніх сімей.

На всяк випадок у рамках цієї статті на розрахунках Самуеля Хантінгтона у вказаному контексті зупинятися не будемо. Хоча членам Кабінету Міністрів України і особливо — його фінансово-економічному блоку, перед розробкою чергового законопроектів про державний бюджет України, а також деяким депутатам Верховної Ради України — перед голосуванням видатків національної оборони, про висновки американця треба пам'ятати. Немає сумніву, що в умовах ринкової економіки лише прийняттям спеціального закону про цивільний контроль над військовою сферою, без належного виконання перед військовими соціальних зобов'язань держави, гарантованих статтею 17 Конституції України, але зупинених законами про державний бюджет на відповідні роки, обмежитися не можна, бо тоді цей контроль є суто декларативним.

Однак деякі невтішні статистичні дані з приводу дуже болілої проблеми забезпечення власним житлом військовослужбовців, громадян, звільнених з військової служби, членів їхніх сімей викласти потрібно. За звітними даними міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, у підпорядкуванні яких знаходяться військові формування та правоохоронні органи, **станом на 1 січня 2004 р. на квартирному обліку перебувало 93 200 військовослужбовців та інших службовців осіб, з яких 46 130 осіб, або 50 відсотків, перебували на квартирному обліку строком до 5 років, 28 919 осіб, або 31 відсоток, — від 5 до 10 років і 18 151 особа, або 19 відсотків, — більш ніж 10 років**. На 1 січня 2005 року на квартирному обліку у Збройних силах України, які підпорядковуються Міністерству оборони України, було 46 041 особа, тобто майже 50 відсотків усіх військовослужбовців військових формувань та службових осіб правоохоронних органів, які не мають власної оселі.

Станом на 1 січня 2004 року на квартирному обліку органів місцевого самоврядування перебувало 18 048 громадян, звільнених з військової служби, з яких 12,5 тисячі очікують житла 10 та більше років. За таких обставин останні заходи Міністерства оборони України, спрямовані тільки на покращення ведення обліку безквартирних військовослужбовців, мають, на мій погляд, лише паліативний характер.

Вважаю, що одним з можливих шляхів вирішення цього болілового питання могло бути кредитування будівництва та придбання житла військовослужбовцями. У січні 2004 року Кабінет Міністрів України відповідною постановою затвердив Порядок кредитування будівництва та придбання житла для військовослужбовців Збройних сил та інших військових формувань. На жаль, Міністерство оборони України, яке повинне бути безпосередньо зацікавленим

Міркування, що виникають у захисників Вітчизни про державу, яка зобов'язана забезпечувати їх соціальний захист

у забезпеченні виконання цієї постанови, не здійснює для цього належних кроків.

Наприклад, відповідно до цього Порядку на міністерство покладалася обов'язок визначити уповноважений банк, який надаватиме кредити. Можливо, я помиляюся, але на відміну від порядку житлового кредитування державних службовців, для яких уповноважений банк, а це — Ошадбанк України, вже визначений, для військовослужбовців цього не зроблено. Також не встановлений Міністерством оборони України за погодженням з іншими центральними органами виконавчої влади, у підпорядкуванні яких знаходяться військові формування, порядок відбору військовослужбовців, яким надаються кредити на будівництво та придбання житла. Крім того, поки що згідно з цим Порядком сплата відсотків за кредит, які, до речі, становлять значну суму, покладена на військовослужбовців. Однак з 1 січня 2005 року стаття 12 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їхніх сімей» діє вже у новій редакції. Тому військовослужбовці, у яких вислуга на військовій службі становить 20 років і більше, мають право на одержання житлових кредитів з погашенням загальної суми та відсоткових ставок за кредитами за рахунок коштів державного бюджету. Зважаючи на це, Кабінет Міністрів України був зобов'язаний протягом трьох місяців з дня набрання чинності вказаних змін привести свої нормативно-правові акти у відповідність з ними.

Строки вже вичерпано, але Порядок кредитування будівництва і придбання житла для військовослужбовців Збройних сил та інших військових формувань у відповідність до вимог закону в частині скасування оплати окремою категорією військовослужбовців відсотків за житлові кредити не приведено. Складається враження, що Міністерство оборони України це питання теж не турбує, бо інформації про подання ним до Кабінету Міністрів України проекту щодо внесення змін до відповідної постанови немає.

Становище, яке склалося із забезпеченням житловою площею військовослужбовців, звільнених з військової служби, ще безрадісніше. Наприклад, Кабінетом Міністрів України на порушення Закону України «Про статус ветеранів військової служби, ветеранів органів внутрішніх справ і деяких інших осіб та їх соціальний захист» **не розроблений поки що порядок надання ветеранам військової служби безвідсоткових кредитів на індивідуальне житлове (кооперативне) будівництво або придбання житла**. Крім того, пільга, встановлена для ветеранів військової служби згідно з цим Законом у частині отримання житла не пізніше одного року після звільнення з військової служби реалізується тільки у разі, якщо ветеран військової служби пе-

ребуватиме на обліку в органі місцевого самоврядування за місцем проживання. Водночас відповідно до Положення про порядок забезпечення житловою площею в Збройних силах України, затвердженого наказом Міністра оборони України від 3 лютого 1995 року №20, військовослужбовці, які перебувають на квартирному обліку, при звільненні з військової служби можуть залишатися на квартирному обліку до одержання житла у військовій частині та користуватися правом на позачергове одержання житла. Однак істотним недоліком цього Положення, що, до речі, суперечить вищевказаному закону, є те, що в ньому не зазначено терміни, в межах яких військовослужбовці, звільнені у запас чи у відставку, має право на отримання житла у першочерговому чи позачерговому порядку. А в разі переходу звільненого військовослужбовця на квартирний облік до органів місцевого самоврядування, звичайно, втрачається час.

Донедавна координація заходів щодо виконання **Програми забезпечення житлом військовослужбовців, звільнених у запас або відставку, була покладена на Національний координаційний центр адаптації військовослужбовців, звільнених у запас або відставку, та конверсії колишніх військових об'єктів**. На превеликий жаль, згідно з указом Президента України та постановою Кабінету Міністрів України цей центральний орган виконавчої влади ліквідується, а у складі Міністерства оборони України утворюється Державний департамент адаптації військовослужбовців, звільнених у запас або відставку, та конверсії колишніх військових об'єктів.

Колишні військовослужбовці ще не забули, як «рідне» міністерство, вводячи різноманітні надбавки до грошового забезпечення військовослужбовців, які проходять військову службу, намагалося відмовити їм у збільшенні пенсій. Неважко спрогнозувати за аналогією — для кого насамперед будуть спрямовуватися кошти на будівництво житла, якщо Міністерство оборони України, будучи вже монополістом у розв'язанні житлової проблеми як військовослужбовців, так і осіб, звільнених з військової служби, не може ефективно конкурувати на ринку праці у залученні кваліфікованих кадрів?

До речі, а чим же, крім президентських виборів, запам'ятався нам 2004 рік? Якщо хтось був змушений торік звертатися до Шевченківського районного суду м. Києва, то кожен з них, імовірно, відзначив для себе, що в цьому суді відбувалося небажане за масштабами протистояння між військовими пенсіонерами-позивачами і двома військовими комісаріатами — міським та обласним. Однак фактично відповідачем була держава, яка відмовилася від проголошених у Конституції України статусу «соціальної держави» та

обов'язку щодо соціального захисту військовослужбовців та членів їхніх сімей.

Деякі місяці тому на форумі веб-сайту популярного тижневика, який «об'єднує наші зусилля», обговорювався зміст статті теперішнього міністра оборони України. Коли мова зайшла про зменшення реального грошового забезпечення військовослужбовців унаслідок зниження ім відсотків «президентської надбавки в розмірі до 90%», автор одного з коментарів висловив невдоволення, наголосивши, що ставка професора ще нижча. Однак він не врахував те, що розмір гарантованих виплат у структурі грошового забезпечення військовослужбовця тільки у старших офіцерів ненабагато перевищує професорський оклад. Тому що держава свідомо заклала в цю структуру лише 30% гарантованих виплат, а інші 70% становлять різноманітні надбавки, виплата яких може зменшуватися або призупинятися взагалі наказами міністра. Ось ще один приклад невиконання конституційної норми про невідчужуване та не порушене право заробляти собі на життя працюю. І ці накази навіть не реєструються у Міністерстві юстиції України, хоча це потрібно здійснювати, бо вони зачіпають права та свободи громадян-військовослужбовців. Здається, однак, що задум був правильний, оскільки принцип пенсійного забезпечення військовослужбовців залишався радянським, тобто пенсія військового пенсіонера підвищувалася в разі збільшення грошового забезпечення військовослужбовця, який проходить військову службу, то введення надбавок дозволяло деякий час відмовляти військовим пенсіонерам у перерахунку пенсій, які ці надбавки не отримували.

Слід зазначити, що, **незважаючи на відверте незадоволення Міністерства фінансів України ходом судових процесів, за результатами розгляду судами України більшості справ були прийняті рішення на користь військових пенсіонерів.** Проте викликає подив зміст Постанови Пленуму Верховного Суду України від 15 квітня 2005 року «Про окремі питання застосування судами України законодавства про пенсійне забезпечення військовослужбовців (крім військовослужбовців строкової служби), осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та деяких інших осіб», яка своєрідно цю практику узагальнила. Для цього вже є причини — негативні результати розгляду судових справ після оприлюднення цієї Постанови для тих військових пенсіонерів, які не встигли у судовому порядку переглянути розмір пенсій до початку 2005 року, а тепер намагаються лише повернути борги в межах строків позовної давності, які не можуть не насторожувати.

Наприклад, у преамбулі постанови стверджується, що «вивчення судової практики застосування законодавства про пенсійне забезпечення військовослужбовців та деяких інших осіб показало, що суди загалом правильно вирішують справи цієї категорії». Справді, це підтверджується десятками тисяч задоволених у 2004 році позовів військових пенсіонерів. Тоді незрозумілим є висновок абзацу 3 пункту 8 Постанови про те, що «законодавством з питань пенсійного забезпечення, яке діяло до 1 січня 2005 року, не було передбачено можливості перерахунку раніше призначених пенсій у зв'язку із запровадженням після звільнення військовослужбовців... нових щомісячних додаткових видів грошового забезпечення, яких вони не отримували під час служби, а також премій. ... вимоги щодо перерахунку пенсій з урахуванням запро-

ваджених після звільнення зі служби нових щомісячних додаткових видів грошового забезпечення та премій за минулий час, тобто до 1 січня 2005 року, задоволенню не підлягають».

Цей висновок вказаної постанови спростовується не тільки судовою практикою, а й диспозицією норми статті 63 пенсійного закону, яка вже в редакції 1994 року визначає, що призначені військовослужбовцям та членам їхніх сімей пенсії перераховуються з підвищенням грошового забезпечення відповідних категорій військовослужбовців, тобто тих, які ще проходять військову службу. При цьому спірні надбавки та премія, що встановлювалися указами Президента України, не існують окремо від окладів грошового забезпечення, а входять до його складу, тому що призначаються у відсотках до цих окладів.

Звичайно, кожний розуміє, що органи судової влади згідно з конституційним механізмом стримувань та противаг не мають права займатися правотворчістю, а тому акти Пленуму Верховного Суду України мають лише роз'яснювальний характер для судів загальної юрисдикції. Крім того, офіційне тлумачення Конституції та законів України здійснює винятково Конституційний Суд України після внесення до нього конституційного подання чи конституційного звернення, а не в порядку власної ініціативи. Тож **сподіваємося, що в подальших спорах з пенсійних правовідносин, сторонами в яких є колишні військовослужбовці, органи судової влади України діятимуть лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.**

Ймовірно, що не всі ще забули про існування в Україні до початку 1990-х років поняття «соціальне забезпечення», зміст якого передбачав наявність об'єкта забезпечення — сукупності громадян, які цього заслуговують, та суб'єкта, тобто державу, яка його здійснює. Потім, коли суспільство було зайнятригане відомими популістськими гаслами, це досить важливе поняття змінилося на більш туманне — «соціальний захист». Цікаво, що на відміну від «соціального нападоного», роль якого дедалі частіше виконує держава, із зайняттям позиції «соціального захисника» майже 15 років існують певні проблеми. З'ясовується, **наша держава, яка бажає, з одного боку, бути «соціальною», а з другого, розподіляє через бюджет двічі менше коштів, ніж, наприклад, країни Балтії, не кажучи вже про Швецію.** Хоча відомо, що однією з ознак «соціальної держави» є саме відсоток валового внутрішнього продукту, який розподіляється через бюджет для усунення нерівності у соціально розшарованому суспільстві. Тож військовим пенсіонерам ще пощастило, що в законодавстві, яке регулює пенсійні правовідносини, залишився термін «забезпечення».

Військовослужбовцям, які в цей час ще проходять військову службу, в цьому аспекті пощастило менше. Спочатку єдиний орган законодавчої влади урочисто прийняв Конституцію України, норма статті 17 якої гарантує «соціальний захист» військовослужбовцям та членам їхніх сімей незалежно від співвідношення їх доходів з розмірами прожиткового мінімуму чи інших фінансових показників. Потім цей сам орган в актах бюджетного законодавства двічі — у 2003 та 2004 роках, надавав гарантії соціального захисту тільки тим військовослужбовцям, сукупний дохід яких не перевищує прожиткового мінімуму. Показовим є те, що до прийняття бюджетних

законів було відомо, що у військових формуваннях майже не існує посад, за винятком посад військовослужбовців строкової служби, обіймання яких забезпечує дохід, котрий не перевищує прожиткового мінімуму.

Ви зауважите, що в цьому випадку мав спрацювати механізм стримувань та противаг з боку Конституційного Суду України, який вирішує питання про відповідність законів та інших правових актів Конституції України! Але він уже, ймовірно, не має більше можливостей щорічно стверджувати у своїх рішеннях про різницю між статтями 17 та 46 Основного Закону держави. До того ж нігілізм у виконанні актів єдиного органу конституційної юрисдикції був притаманний не тільки колишній владі. У новій редакції Державного бюджету України на 2005 рік «соціально спрямований уряд» запропонував зберегти надання гарантій соціального захисту тільки тим військовослужбовцям, які мають право вже на податкову соціальну пільгу. Оскільки нещодавно міністр оборони України підписав грошове забезпечення військовослужбовцям за контрактом, то можна вважати, що переважна більшість особового складу Збройних сил України, не маючи права на податкову соціальну пільгу, знову залишається на черговий рік без соціального захисту. Отож **Конституційний Суд України не буде без роботи і цього року, тільки б суб'єкт права на конституційне подання звертався до нього з цього приводу трохи раніше, а не після закінчення бюджетного року.**

Здається, однак, що держава не бажає повертати борги перед військовослужбовцями, які виникли внаслідок дії неконституційних норм бюджетних законів, ані добровільно, ані в судовому порядку. Є вже відомості цього року про те, що, наприклад, Печерський та Святошинський районні суди м. Києва, Апеляційний суд м. Києва відмовляли в позовах військовослужбовцям про стягнення 50 відсотків грошових сум за житлово-комунальні послуги з посиланням на те, що законодавці не визначили порядок їх повернення або що рішення Конституційного Суду України не мають зворотної дії у часі. Це, однак, не заважало тому ж Печерському районному суду м. Києва в тому ж складі суддів і в той же час скасувати рішення всіх судових інстанцій за нововиявленими обставинами вже з посиланням на рішення того ж Конституційного Суду України. Важко коментувати такі дії органів державної влади стосовно військовослужбовців, ветеранів військової служби, членів їхніх сімей хоча б тому, що для 45 тисяч сімей цієї категорії осіб, які не мають власного житла, окремих гарантій соціального захисту не існує взагалі. З'ясовується, що, наприклад, житлово-комунальні пільги сповна можна отримати, лише маючи постійне місце проживання.

Безперечно, **подолання негативних тенденцій у військовій сфері сприяло б втручання у встановленому законодавством України порядку інститутів громадянського суспільства.** В останні роки з приводу їх ролі у формуванні та реалізації державної політики багато говорили на різних рівнях, у тому числі й теперішні керівництва Міністерства оборони України. Всі пам'ятають про досить актуальні статті під псевдонімом на сторінках популярного тижневика, на який я вже посилався вище.

Насправді ж виявляється, що критикувати за неминучі прорахунки — річ приємніша, ніж здійснювати керівництво центральним органом виконавчої влади, який є

провідним з питань військової політики. Наприклад, **на сьогоднішній день нормативно-правова база щодо регулювання цивільно-військових відносин, участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики у військовій сфері повністю сформована.** На найвищому юридичному рівні діють норми статей 36—38 Конституції України. Ще у 2003 році Верховна Рада України прийняла Закон України «Про демократичний цивільний контроль над Воєнною організацією і правоохоронними органами держави». З метою зміцнення гарантій реалізації громадськості конституційного права на участь в управлінні державними справами Президентом України у липні 2004 року був виданий Указ «Про забезпечення умов для ширшої участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики». Зрештою, у жовтні 2004 року Кабінет Міністрів України затвердив постановою Порядок проведення консультацій з громадськістю з питань формування та реалізації державної політики.

На виконання норм правових актів, що перелічені вище, **при багатьох центральних органах виконавчої влади вже сформувалися і плідно працюють громадські ради.** До їх складу включають представників громадських організацій, професійних спілок та інших об'єднань громадян, органів місцевого самоврядування, засобів масової інформації. До повноважень громадських рад належить, наприклад, організація консультацій з громадськістю щодо проектів нормативно-правових актів, які стосуються прав, свобод, законних інтересів громадян, проектів державних програм розвитку у відповідній сфері діяльності, звітів відповідних розпорядників коштів Державного бюджету України про витрачання бюджетних коштів.

А щодо Міністерства оборони України, то, за наявною інформацією, створення громадської ради при цьому центральному органі виконавчої влади призупинено за вказівкою його керівництва, яке очікує, нібито, вирішення Кабінетом Міністрів питання про внесення змін та доповнень до вищевказаного Порядку. Нещодавно під час одного з громадських форумів перший заступник міністра оборони України поінформовав громадськість про те, що відповідна робота з формування механізму роботи вже «громадських колегій» у міністерстві ще триває. Таким чином, **поза контролем громадськості й досі залишаються дуже болючі процеси реформування та розвитку Збройних сил України,** зокрема й значне скорочення особового складу цього військового формування у 2005 році.

Закритість Міністерства оборони України у співпраці з інститутами громадянського суспільства негативно впливає як на діяльність цього центрального органу виконавчої влади, так і на стан справ у підпорядкованому йому військовому формуванні. Наприклад, досі є невизначеною доля нової редакції Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їхніх сімей», який був прийнятий ще 1991 року і є застарілим, не кажучи про те, що більшість гарантій, установлених ним, не діють. Зазначимо, що проект нової редакції цього закону — «Про державні гарантії прав, соціальний захист військовослужбовців і громадян, звільнених з військової служби, та членів їхніх сімей» — був розроблений колишнім народним депутатом України М. Мичком і поданий ним на розгляд Верховної Ради України ще в січні 2000 року. За своїм змістом це був досить позитивний проект, що

його й погубило. Верховна Рада України протягом 2001—2002 років тричі приймала цей закон і тричі Президент України накладав на нього вето. Нарешті 18 листопада 2003 року Верховна Рада України постановою № 1283-IV скасувала своє рішення від 28 листопада 2002 року про прийняття цього закону і доручила Кабінету Міністрів України невідкладно розробити новий законопроект. За наявною інформацією, Міністерство оборони України розпочало розробку нового законопроекту за дорученням Кабінету Міністрів України тільки в серпні 2004 року. Відтоді він ще мандрує між кабінетами Міністерства оборони України та інших центральних органів виконавчої влади, у підпорядкуванні яких перебувають військові формування, знаходячись на стадії погодження.

Незважаючи на те, що Верховна Рада України визначила розробку вказаного законопроекту та його подання на розгляд органом законодавчої влади держави невідкладним питанням, робота Міністерства оборони України в цьому напрямі вкрай незадовільна. Саме цим і можна пояснити той факт, що народні депутати України Л. Каленюк і С. Бульба 12 січня 2005 року внесли на розгляд Верховної Ради проект закону України «Про внесення змін до деяких законів України з питань соціального захисту військовослужбовців та військовозобов'язаних, які призвані на навчальні (або перевірки) та спеціальні збори», не очікуючи закінчення розроблення відповідного законопроекту Кабінетом Міністрів України. Згідно з положеннями цього законопроекту передбачається зокрема внесення досить істотних змін до Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їхніх сімей», які, по суті, мають характер нової редакції цього Закону.

Згідно з установленим Конституцією України принципом поділу державної влади на законодавчу, виконавчу та судову **істотну роль у налагодженні механізму стримувань та противаг має здійснювати інститут Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.** Саме на нього нормою статті 101 Конституції України покладено парламентський контроль за додержанням конституційних прав і свобод людини та громадянина. Для ефективної роботи цього державного органу Верховна Рада України здійснила додаткову регламентацію конституційної норми прийняттям у 1997 році Закону України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини». На виконання статті 18 цього Закону **протягом першого кварталу кожного року Уповноважений Верховної Ради України з прав людини представляє Верховній Раді щорічну доповідь про стан додержання та захисту прав і свобод людини та громадянина в Україні та про виявлені недоліки в законодавстві щодо захисту цих прав і свобод.** Крім того, згідно зі статтею 11 Закону України «Про демократичний цивільний контроль над Воєнною організацією і правоохоронними органами держави», прийнятому у червні 2003 року, **у щорічній доповіді Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини повинен окремо відображатися стан справ із додержанням конституційних прав і свобод військовослужбовців, пропозиції щодо зміцнення законності, усунення недоліків і порушень у діяльності відповідних складових частин Військової організації та правоохоронних органів держави.** Закінчується вже другий квартал 2005 року, але передбаченої законом

довіді ані Верховна Рада України, ані суспільство не отримали.

Зважаючи на це, мною 7 квітня 2005 року на ім'я Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини було подано депутатський запит з приводу ситуації, що склалася з оприлюдненням щорічної доповіді. Відповідаючи на цей запит, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини Н. І. Карпачова урочисто запевнила, що за домовленістю з Головою Верховної Ради щорічна доповідь Уповноваженого буде оприлюднена у травні 2005 року. Минув і цей термін, але зобов'язання, покладені на посадову особу Конституцією та законами України, виконані не були. А тому народним депутатам України та суспільству в цілому тільки й залишається, що вивчати на веб-сайті Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини замість положень довгоочікуваної щорічної доповіді про стан дотримання прав і свобод людини та громадянина зміст вибачень громадянської кампанії «ПОРА» на адресу цієї посадової особи.

Подальший розвиток ситуації з наповненням реальним змістом статусу «соціальної держави» в Україні у найближчій перспективі видається мені песимістичним. Звичайно, мене особливо непокоїть та складова соціальної політики теперішнього керівництва держави, яка стосується військової сфери. Повертаючись до початку цієї статті, неважко, наприклад, спрогнозувати страхотливий розвиток бойових дій на фронтах Великої Вітчизняної війни, якби тоді в нашій країні панував «дикий капіталізм», а мільйони громадян саме призовного віку були на заробітках за кордоном. Відомо, що одним із найголовніших завдань держави, якщо вона претендує на статус суверенної та незалежної, є формування спільноти людей, які солідарно відстоюють власну політичну свободу за допомогою створених ними інститутів держави в межах її території. Тому складається враження, що коли органи державної влади України проведенням жорсткої соціальної політики виштовхують громадян у пошуках засобів існування за кордон, то проблема їх патріотичного виховання, підготовки молоді до всього суспільства до захисту Вітчизни вже не є актуальною. А може, як вважав один із стародавніх класиків, «де гарно, там і Вітчизна»?

Не можна залишити поза увагою те, що іноземні радники нинішньої української влади вказують, наприклад, на високу частку пенсійних зобов'язань держави в загальному валовому внутрішньому продукті порівняно з іншими країнами. Водночас, за останніми даними, темпи зростання вітчизняного валового внутрішнього продукту катастрофічно знижуються. Оскільки глава держави запевнив, що органи державної влади готові до ревізії макроекономічної ситуації, що останнім часом здійснюється на практиці, то це може означати тільки подальший відхід політичного керівництва від конституційного принципу «соціальної держави». Над цим слід задуматися громадянському суспільству України, якщо воно вже існує в країні та бажає бути не тільки спостерігачем, а й впливовим суб'єктом у процесі формування та реалізації державної політики у всіх сферах нашої життєдіяльності.

Володимир ДЕМЬОХІН, президент Українського фонду соціальних гарантій військовослужбовців та ветеранів Збройних сил, народний депутат України, член президії політради політичної партії «Трудова Україна».

■ ПРОБЛЕМА

Законність — вища міра справедливості

В Україні розпочалася чергова кампанія. Не посівна, а швидше збиральна. Себто прибиральна. З ринку прибирають конкурентів. Вірна ознака цього — чергова боротьба з пільговиками. І знов ініціатором, як і всі 14 років до цього, виступив Кабінет Міністрів.

Нагадаємо, тоді боролися з пільговиками — спільними підприємствами (СП). У 1992 році прийняли Закон «Про іноземні інвестиції», що закріпив право на стабільний режим оподаткування: протягом десяти років з моменту внесення іноземної інвестиції в спільне підприємство йому буде гарантована незмінність оподаткування. Закон проіснував лише два роки, і тодішній глава Кабінету Міністрів Л. Кучма призупинив його своїм декретом вже в 1993 році, вирішивши, пев-

но, що будь-які гарантії від імені держави тепер давати не тільки він або наближені до нього люди. Однак декрет зворотної сили не мав. Тому для вже створених на той момент СП гарантії незмінності режиму оподаткування залишилися. І хоч органи виконавчої влади неохоче це визнавали, іноземні інвестори в судовому порядку зажадали виконання даних державою гарантії. Суди визнали їхні вимоги законними, і такі підприємства продовжували платити тільки ті податки, що були на момент їх створення в 1992-му — на початку 1993 року.

У цей час в Україні почали запроваджувати все нові й нові податки, одночасно постановами Кабінету Міністрів звільняючи від них окремі, «найпотрібніші» підприємства. СП нових податків не платили і дуже цим дратували тих, хто хотів сам вирішувати, хто й що повинен платити, хто потрібен, а хто ні. З адміністрації Президента і з Кабінету Міністрів до судів надсилалися грізні листи з вимогою переглянути правовий статус СП. Багаторазово і безуспішно питання порушували у Верховному й Конституційному судах. Однак тоді судова система встояла, не наважилась порушувати Конституцію і стала на бік СП.

Ця боротьба закінчилась у 2002 році прийняттям Закону «Про усунення дискримінації в оподаткуванні суб'єктів підприємницької діяльності, створених з використання майна і коштів вітчизняного походження». Закон буквально продавлювали через Верховну Раду. Депутатів переконали, що коли цей закон прийняти, то бюджет одразу поповниться податками, які нібито недоплатили спільні підприємства. Передбачалося, що з прийняттям закону податки платитимуть усі однаково — СП й не СП, як у вільних економічних зонах, так і по всій Україні.

Заради такої справедливості автори закону поставили перед собою і перед депутатами нерозв'язне завдання: скасувати для СП Конституцію, Цивільний процесуальний кодекс, міжнародні зобов'язання і державні гарантії, дані Україною.

До честі сказати, суди загальної юрисдикції стали на бік СП, підтвердивши, що Конституція не скасована «Законом про усунення дискримінації...». Суди вказали на те, що держава гарантувала спільним підприємствам протягом десяти років не збільшувати їм податки і що ці гарантії продовжують діяти до червня 2003 року.

Однак це не зупинило «борців за справедливість». Щоб у порушників справедливості — СП — не виникло цілком законного бажання домогтися виконання державою раніше даних гарантії, на них, як це зазвичай буває, завели кримінальні справи. Законослухняних громадян оголосили злочинцями за те, що вони виконували Конституцію і судові рішення. СП було знищено. Справедливість перемогла?

То з чим же боремось тепер? Тепер почалася боротьба з колишніми борцями за справедливість. Виявляється, справедливість для них — це коли всім порівну, а мені — більше. Суми недонадходжень до бюджету від підприємств-пільговиків у вільних економічних зонах, які називає зараз Кабінет Міністрів, на два порядки вищі за ті, котрі «недоодержували» від СП. То за що ж боролись? Виявляється, за те, щоб усунути конкурентів для вільних економічних зон.

Та й не всі СП було знищено. Адже насправді державні гарантії захисту іноземних інвестицій ніхто не скасовував. Юридично це зробити було неможливо. І не потрібно. Бо достатньо було поставити ці гарантії під сумнів, щоб навалитися на «чужі» СП усією міццю прокуратури, міліції, податкової. А «своїх» не чіпати. Наприклад, у той час, коли більшість СП було знищено, окремим (мабуть, за хорошою поведінку) не тільки дозволили спокійно працювати, а й навіть продовжили державні гарантії після їх закінчення.

Новий Кабмін почав зачістку з листа голові Верховного Суду України Василеві Маляренку, де просить «вжити необхідних заходів, передбачених чинним законодавством», до суддів (список додається), які «неправильними» рішеннями задовольняли позови підприємств.

Висновок з усієї епопеї незаконного знищення підприємств з іноземними інвестиціями однозначний: тільки дотримання законності і Конституції може захистити наших громадян від сваволі. Справедливість усупереч законності — це знищення правової держави в ім'я чийсь корисливих інтересів, прикритих красивими гаслами. Правовою державою Україна стане тільки тоді, коли до свідомості кожного громадянина дійде, що законність і є найвища справедливість.

Василь СІРЕНКО,
академік Академії правових наук,
доктор юридичних наук, народний депутат України.

Тягар депутатської недоторканності

Верховна Рада зобов'язана усунути конституційну суперечність

Багато хто з колег-депутатів стверджує, що недоторканість конституційної норми щодо депутатської недоторканності сливає у суспільстві під час виборчих кампаній. Але це не так. Це думка тих, хто епізодично буває серед виборців. Хто постійно в окрузі, знає: ця проблема повсякчас непокоїть людей, а за резонансних подій викликає обурення, гнів. І для цього є підстави, до того ж серйозні.

Пригадаймо лише деякі факти. Перебуваючи за кермом автомобіля, народні депутати збивали і навіть вбивали пішохода і не несли за це відповідальності. Банкір, поцупивши мільйони дойчмарок, що призначалися оstarбайтерам, ставши депутатом, уник відповідальності — за грати його кинула інша держава. Народний депутат у стінах Верховної Ради валить на підлогу такого самого народного депутата і спільно з колежанкою, теж народним депутатом, дубасять лежачого (бачите, недобре висловився про них!) — і жодних правових наслідків. Минулого тижня всі телеканали показали закривавлене обличчя депутата Шевченківської райради столиці — результат його «дискусій» з колегою вищого рангу, з народним депутатом України. Цей сумний перелік можна, на жаль, продовжувати. Люди щоразу запитують розпачливо: «Що ж це робиться?!». Кментуючи ситуацію, доводиться звертатися, як правило, і до Основного Закону. Така, мовляв, у нас Конституція. У відповідь — вбивча репліка: «Але ж пишете її ви, депутати!»

Не можу не процитувати це положення Конституції. Частина третя статті 80 дослівно така: «Народні депутати України не можуть бути без згоди Верховної Ради України притягнені до кримінальної відповідальності, затримані чи заарештовані». Експерти стверджують: світ подібного не знає. Маються на увазі, зрозуміло, цивілізовані країни. Недемократичність ситуації очевидна: провину пересічного громадянина визначає суд, а депутата — Верховна Рада. Про яку справедливість можна говорити?! Аргументи правників ще переконливіші: існуюча сьогодні депутатська недоторканність суперечить основоположному принципу Конституції (стаття 24) — перед законом усі рівні, ніякі привілеї за ознаками неможливі.

Конституційна суперечність, що пов'язана з недоторканністю народного депутата, загрожує жакливими юридичними колізіями. Зокрема такою. За Конституцією кожен громадянин має право на оборону. У разі потреби оборонятися нападника можна і вбити. Незважаючи на те, хто це — недоторканий народний депутат чи хтось інший. Так само можна захищати рідних і навіть чужу людину. Неважко уявити судовий розгляд, якщо, не дай Боже, трапиться щось подібне.

Приклад про самооборону гіпотетичний. Тепер — про реальність. Стосується вона передусім пар-

ламентаріїв-бізнесменів. Та перш ніж сказати про них, хочу зробити певний відступ.

За радянських часів геть усе регламентувалося, навіть шлюбні стосунки. Кошти по копійці розписувалися — куди скільки спрямовувати. Дотримуватися цієї букви, так званої фінансово-господарської дисципліни, підприємству було неможливо. Тож для звільнення неспотушливого керівника достатньо було зробити ревізію — посилали народний контроль. Щось подібне коїться і з нашим бізнесом. Первісний капітал інакше, як «брудним», кажуть, не буває. Плюс наша корупція. Отож кожен щось та порушив: його будь-якої міти можуть «взяти». Спроможні сипонули до парламенту, під надійний «дах». А депутат-бізнесмен законодавством не займається — здебільшого лобіює власні чи корпоративні інтереси. Часом це корисно для економіки. Але ж ми були свідками і протилежного, до того ж не раз. Найвразливіший негатив — втрата суто парламентських можливостей, гальмування законодавчого розвитку.

Юридичний захист народному депутату потрібний і в цьому немає ніякого сумніву, але його не можна перетворювати на всеосяжну недоторканність, як це зробили у нас. Такий крок призвів до того, що корисна загальноприйнята у світі законодавча норма стала предметом ганебних спекуляцій, гірше того — нерідко створює або загострює напруження в суспільстві. Виважені, неупереджені політики розуміють: потрібні зміни.

Недемократичність ситуації очевидна: провину пересічного громадянина визначає суд, а депутата — Верховна Рада. Про яку справедливість можна говорити?!

Розуміє це і значна частина суспільства.

У квітні 2000 року під негласним патронатом екс-президента Леоніда Кучми та його адміністрації проводився загальноукраїнський референдум, під час якого і порушувалося питання про обмеження недоторканності народних депутатів. Як відомо, юридично референдум не був чистим. З приходом нової влади виявлено і факти фальсифікацій. Все це — суттєво. Однак суттєво також і те, що Конституційний Суд не відхилив рішення референдуму, що за його підсумками Президент подав закон і Верховна Рада попередньо схвалила його. Але так і не

прийняла. З цього приводу я одержав на початку року лист із Луганська. В ньому наголошується: чому нехтують волею 26 мільйонів учасників референдуму, які проголосували за обмеження недоторканності народних депутатів?! Запитання справедливе. Передбачаю, що і на виборах 2006 року питатимуть: «А чому це ви і досі такі недоторканні?!». Час дати людям очікувану відповідь. Не заради рейтингів. Йдеться про справу державної ваги.

Нині політики посилено звертають погляди до політреформи, перепитують: буде вона чи ні, — хоч закон про це прийнятий. Я публічно заявляв, і не раз, що реформа потрібна, але не треба переорювати незапроваджену до кінця Конституцію. Її, однак, переорали. Зате залишили незмінною депутатську недоторканність — змінили норму щодо Регламенту. Закон про нього на вимогу Конституції так і не прийняли. Додумалися за вісім років до іншого: закон замінили на постанову. Цей начебто формальний крок приховує великий зміст. Якщо закон, то прийняте з порушенням рішення можна оскаржити в Конституційному Суді. А постанову там не приймуть.

Коротше кажучи, і недотоканні, і непідконтрольні. Отакі вони, теоретики і великі демократи!

Я не хочу кинути тінь на всіх парламентаріїв. Та це було б і несправедливо: конституційні зміни опрацювала нечисленна група, а остаточний варіант приймався у терміновому порядку, без обговорення (що є великою ганьбою!). Є й інші істотні обставини. З

трибуни Верховної Ради, наприклад, багаторазово порушувалося питання стосовно обмеження недоторканності. Були спроби внести відповідний законопроект. Правда, до його реєстрації справа не дійшла. Дається визнаки, напевне, те, що для цього треба зібрати не менш як 150 депутатських підписів. Загальновідомо — парламентарії самі знімали з себе недоторканність. Але це нічого не дає. Є законодавча норма, і суди керуються нею і тільки нею.

Я підготував законопроект, за яким горезвісна норма подається у новій редакції. Частина третю статті 80 пропоную викласти так: «Народні депу-

тати України не можуть бути притягнені до кримінальної відповідальності, заарештовані чи затримані без згоди Верховної Ради України інакше як за вироком суду, що набрав законної сили». Це означає наступне.

Перше. Народні депутати, як і всі наші громадяни, стають рівними перед законом. Парламентарія, як і будь-якого громадянина, можна буде притягнути до кримінальної відповідальності, вести стосовно нього слідчі дії, виносити судові вирoki.

Друге. Одночасно народний депутат і захищений. Доки не відбудеться суд, а вирок не набере законної сили, його не можна буде ні затримувати, ні заарештовувати. Якщо виникне потреба арешту, — будуть, скажімо, докази, що звинувачений готує втечу за кордон, — потрібно буде відповідне звернення до Верховної Ради, а вона вже вирішить, давати на це згоду чи ні.

І така ще подробиця. Бувають, на жаль, ситуації, коли людина несправедливо потрапляє під арешт. Суд її виправдовує, перед нею щонайменше вибачаються, але втіха від цього невелика. Народний депутат безпечений від подібного.

І, нарешті, останнє. Пропонована мною зміна редакції усуває існуючу конституційну суперечність.

Минулої п'ятниці я розповів про цей свій законопроект з трибуни Верховної Ради. Після виступу дехто з колег зустрічав мене мовчки, з розширеними очима. І це були не підозрілі, як модно нині говорити, олігархи, а чесні депутати, ті, на чію підтримку я розраховував! Відчутні остерігання щодо переслідувань за ідеї. Але чого боятися? Суд захистить! До того ж і парламент, ставши чистішим, буде прихильнішим до чеснот.

Обмеження депутатської недоторканності — не чиясь добродичне побажання. Це — наш обов'язок, невідкладне завдання Верховної Ради: адже йдеться про усунення конституційної суперечності. Перший крок на цьому шляху — підписи, необхідні для реєстрації відповідного законопроекту. Як на мене, перша скрипка мала б належати тут фракціям «Наша Україна» і комуністам. Вони найчисленніші, вони задекларували наміри, що співзвучні з цим завданням. Отож їм, як мовиться, і карти в руки.

Один з колег у розмові зі мною зауважив: «Треба все зробити, щоб парламент розглянув цей законопроект. Якщо не вдасться його прийняти, то хоч побачимо, хто чим дихає». У мене більше оптимізму. З цією думкою і починаю збір реєстраційних підписів.

Григорій БОНДАРЕНКО,
народний депутат України,
депутатська група
«Демократична Україна»
(Народна партія).

Логарифмічна шкала приватизації

Раніше жодний інженер не обходився без логарифмічної лінійки. Вона заміняла і лінійку, і калькулятор, і комп'ютер. І шкала на цій лінійці була особлива: після одиниці йшло 20, після 100 — 2000. Тобто щільність кожного наступного інтервалу зростала на порядок. Події з приватизацією державної власності в Україні дуже нагадують цю шкалу. Що ближче підходили президентські вибори, то активнішими ставали темпи приватизації, то швидше скидали «охоронці державних інтересів» підвідомчу їм державну власність на різні фірми та фірмочки. А між першим і третім туром цей процес набув лавиноподібного характеру.

Щоб не бути голослівними, простежимо набуття темпів приватизації на прикладі ситуації на Сєвєродонецькому ДПП «Об'єднання «Азот».

Для того щоб прийняти рішення про санацію цього підприємства, треба було два роки і два місяці — з вересня 2001-го по грудень 2003 року. Тобто керівники заводу і Луганської області вочевидь не квапилися.

Ще десять місяців знадобилося, щоб, не поспішаючи, до жовтня 2004 року, затвердити план санації і вирішити, що потрібно залучити стороннього інвестора.

А от інвестора знайшли усього... за п'ять днів. Уже 5 жовтня конкурсна комісія прийняла рішення про вибір інвестора на користь американської компанії Worldwide Chemical LCC. Про потребу саме цього інвестора навіть написала преса. Щоправда, мало хто її читав, але друковане слово — це ж ого-го! Очевидно, це був якийсь особливий інвестор, що одразу всіх у всьому задовольнив! Спитати б, чим?

Та хто його знає! Адже особливих вимог і критеріїв оцінки інвесторів не висували. Хоча, з другого боку, з кого було вибирати? Всі учасники конкурсу були так чи інакше афільовані з переможцем.

Мабуть, саме в цій точці відбулося ущільнення «шкали приватизації» на порядок, як на тій самій логарифмічній лінійці.

Практика створення ЗАТ з державною часткою припускає виконання дуже жорсткої умови: ця частка повинна бути не менш як 50% плюс одна акція. Не стало винятком і ДПП «Азот», котре збиралися перетворити в листопаді 2004 року на акціонерне товариство. Однак менш як через місяць інвестор, який брав участь у ЗАТ, «зненацька» одержав персональний «бонус». Зверху було спущено рекомендацію про збільшення частки цього інвестора у ство-

рюваному ЗАТ до розміру не менш як 60% статутного фонду. Природно, частка держави падала до 40%. Як казали в старі часи, «нагорі є думка». Додамо — зазвичай цю думку важко оспорити. Відчуваєте, як прискорився процес?

Лише місяць потрібен був, щоб зламати напрацьовану роками практику. Незбагненні шляхи поспішної приватизації!

Традиційне запитання: кому це вигідно?

Напевне, тому, хто клопотав. Адже ясно, що після революції він на своєму місці не утримався. Напевне, тому, хто підписував. Інакше не зрозуміло, за якими критеріями відбувалася оцінка часток у статутному капіталі. Очевидно, що це вигідно тим, чиє американське і британське походження, м'яко кажучи, де-що перебільшено, а виробнича складова надто мала порівняно з трейдинговою.

Тепер президент компанії Worldwide Chemical LCC стверджує, що, мовляв, інвестор не наповлягав на 60% і у своїй первинній заяві підтвердив свою участь на 50% мінус одна акція. То хто його... вмовив? Як то кажуть, узяв на себе тягар відповідальності на прохання трудящих і тільки на благо народу. Але, за дивним збігом обставин, цей додатковий тягар дотяг саме до того, що у ви-

щезазначеної американської компанії опинився контрольний пакет. А вартість державної частки (виробничих активів підприємства) було раптом переоцінено, і її вартість знизили саме настільки (на 42%), щоб вона становила 40% статутного капіталу.

Це лише один приклад, але якщо покопатися, кожен з нас може згадати з півдюжини таких випадків. Адже явище, описане тут, типове для держчиновників старої адміністрації, котрі у дні помаранчевої революції відчули, що втрачають владу. І чим чіткіше вони розуміли, що держвласність вислизає з рук, тим швидше, гарячковіше і грубіше «зливали» цю держвласність, тим скоріше намотувався корупційний клубок.

А коли так, то, може, варто почати розмотувати цей клубок у зворотному порядку: від новіших справ до більш ранніх? На це є багато резонів.

По-перше, щільність подій кінця минулого року висока, і пошук порушень не становить труднощів. Та й події ці свіжі в пам'яті. Багато фігурантів — і учасники, і свідки — поки що на місцях і (здебільшого) поки що живі-здорові, не встигли сховатися і замести сліди. Успішніший результат по свіжих, ще не охололих слідах.

А у справах однодворічної давності декотрих слід прохолов, а які сліди встигли замести — ті замели. А які не змогли — ті й так зостануться.

По-друге, розпочавши з кінця, ми одержимо великий масив типових справ. Отже, шанси на успішне розкриття справ останньої корупційної хвилі, вочевидь, вищі.

По-третє, у процесі розкриття зазначених справ нагромадяться своєрідна «бібліотека» типових ходів гореприватизаторів. Це допоможе подальшому розплутуванню більш ранніх шарів кримінального клубка. Адже кримінальна думка і кримінальний досвід не стояли на місці, вони по-своєму удосконалювалися, еволюціонували. А як сказав класик, «анатомія людини — ключ до анатомії мавпи».

І, нарешті, по-четверте. Під час судових розглядів свіжих справ нагромадяться прецедентна база судових рішень. А це теж дуже важливо. Це дасть можливість старим і новим ділкам зрозуміти, на скільки «тягнуть» їх «ініціативи» і, дасть Бог, задуматися — чи варто їх виявляти.

А інвестори, якщо вони сумлінні, можуть узяти участь у реальному відродженні економіки — але вже на законних і справедливих підставах.

Андрій ГУДЗЬ.

■ ЗЕМЛЯ

Доки хропітимуть кримські карасі?

«Крим роздали, а де ж усі були? Майже все, що приймалося автономією протягом останніх років щодо відчуження земель, виявилось незаконним. Ми вам показали, як і що потрібно робити в земельному питанні, тому тепер повчання і ніяких бригад на півострові не буде. Ви займаєтесь цією проблемою, і якщо не вирішите її самостійно, до вас будуть прийматися такі ж заходи, як до прокурорів, котрі не забезпечили законність на цій ділянці роботи», — заявив колегам Генпрокурор країни Святослав Піскуп в Сімферополі на засіданні відомчої колегії в Прокуратурі Криму.

Підсумовуючи роботу з початку року й перевірку дотримання земельного законодавства на Південнобережжі, відзначено: чимало регіональних прокурорів неналежно здійснюють контроль за рішеннями місцевих влад у сфері земельних і міжнаціональних питань. Тож кількість порушень (не лише чиновників, а й контролюючих органів) вимірюється тисячами, а збитки держави — десятками мільйонів. Найпроблемнішими районами залишаються Партеніт і Феодосія, Ялта і Сімферополь, Судак і Алушта, де жоден контролюючий орган не проводив перевірку дотримання земельного законодавства більше року. Кримський прем'єр Анатолій Матвієнко теж відзначив, що всілякі контролери, зокрема й прокурори, заплічкують очі на порушення: «Де шука, коли кримський карась не те що дрімає — хропє?»

Прокурори півострова заявили: автономії вже повернуто 856 га землі. Та виявилось, що йдеться про опротестовані рішення, а реально повернуто менше половини з цих гектарів.

... Генпрокуратура України порушила кримінальну справу за фактом продажу Гаспринською селищною радою 6 га землі на території пам'ятки садово-паркового мистецтва «Харакс» і збирається закрити єдиний на Південнобережжі ялтинський «Макдональдс».

Як повідомила заступник генпрокурора країни Тетяна Корнякова, під час перевірки в Ялті опротестовано рішення на забудову земельних ділянок, даних місцевому владі підприємствам «Макдональдс», «Вернісаж», «Червона калина». Лише за останні два тижні в цілому по Криму Генпрокуратура опротестувала 655 рішень, з яких задоволено 489. До державної та комунальної власності повернули 198 га земель, вартість яких за комерційними цінами становить майже 900 млн. (!) грн. Кожне третє порушення скоїли чиновники. Загалом на півострові сьогодні розслідується 50 кримінальних справ щодо порушень земельного законодавства. До відповідальності притягнуто 1072 (!) держслужбовці. Держбюджетові відшкодовано 10,5 млн. грн.

— В 2003 році у ході перевірок по землі було зроблено чимало. Та наступного року практично всі резонансні кримінальні земельні справи закрили. Приміром, стосовно Нікітського ботанічного саду, де донецькій фірмі надали ділянку, обгороджену бетонним парканом. Сьогодні більшість кримінальних справ перебуває на стадії, коли вининим будуть пред'явлені звинувачення. Всі названі цифри з фактів зловживань і збитків, завданих державі ділками земельного ринку, відповідають дійсності. Жодних приписок з боку прокуратури немає. А голів узбережних міст і селищ можна повернути в рамки законодавчого поля, незважаючи на те, що Південнобережжя вважають окремою планетою, на якій закон практично не працює, — наголосила Т. Корнякова.

Голова ВР АРК Борис Дейч зізнався: «Треба чесно, дивлячись в очі одне одному, визнати, що далеко не все в земельному питанні робилося так, як треба. Але сьогодні потрібно доводити всі початі справи по землі до кінця. Крім того, необхідно переглянути кадрову політику в Криму на всіх рівнях влади й управління. Проблема потрібно не «зачиняти на замок», сподіваючись, що земельне питання вирішиться саме собою. Її треба вирішувати швидко. Від цього залежить майбуття Криму».

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Чому лихоманить авторинок?

Замість передмови

Кілька років тому найбільший авторинок на Оріхівській трасі в районі Запоріжжя потрапив в епіцентр уваги ЗМІ. Конфлікт, що розгорівся між господарями ринку і підприємцями, котрі торгують на ньому, ніяк не могли вирішити. Претензії профспілки останніх до керівництва виникли після того, як вирішили капітально реконструювати торговельні майданчики. Занепокоєння викликали умови оновлення, а також переселення окремих торговельників в інші місця ринку. Виникли питання і з кошторису робіт.

Компроміс все-таки знайшли. І якийсь час ринок жив спокійно, залучаючи покупців не лише із Запорізької, а й інших областей України. Але це було недовго. Сьогодні авторинок знову лихоманить. Деякі підприємці висловили невдоволення наявною тарифною політикою, вважають завищеною вартість послуг (збір з місця). Приводом стало те, що підприємцями, які збільшили торговельну площу, підвищили, відповідно, тариф на послуги. Деякі торговельники збільшили площу по фасаді з 2 до 3—5 метрів і їм підвищили тариф відповідно до Правил тор-

гівлі, які затвердила сесія Запорізької міськради 2004 року. А для кіосків, що мають площу до 2,5 метра по фасаді, змін тарифів у 2005 році не відбулося. На тому і порішили. Але де там. Конфлікт знову розгорівся через зусилля деяких депутатів Запорізької міської ради.

Думка підприємців...

Група підприємців ринку, звернувшись до голови Запорізької облдержадміністрації Юрія Артеменка, вважає, що суперечку вичерпано. Про це вони самі пишуть. Ось деякі їхні аргументи. «Проблеми, про необхідність розв'язання яких порушують питання члени ініціативної групи профспілки «Єднання» і депутати Запорізької міської ради Тихонов В. І. та Огородова Т. Н., на наш погляд, уже вирішені, а саме: у договорах на надання торговельного місця вже зазначено про власність на конструкції, встановлені тими, хто торгує, порядком повернення витрачених коштів у разі розірвання цього договору... Незважаючи на те, що ініціативна група у складі 20 осіб не пояснює людям навіть суті своїх вимог і підбурює народ не погоджуватися із зап-

ропонованим адміністрацією компромісом (вирішуючи якісь свої меркантильні інтереси), ми запевняємо вас, що запропоновані нині умови надання торговельного місця і надання послуг практично всіх влаштовують...». Далі — 44 підписи підприємців і 8 — приватних підприємств.

...і дирекції

Схожа позиція і в адміністрації ринку. Директор авторинку на Оріхівській трасі Сергій Чеснюк дивується: «Адміністрація ринку разом з підприємцями може вирішити всі питання і навіть укласти додаткову угоду з ними. Але, на жаль, через втручання кількох депутатів Запорізької міськради все відбувається інакше, тому що своїми діями і закликами до боротьби вони вселили деяким людям впевненість у тому, що адміністрації ринку не можна вірити, що тільки вони зможуть розв'язати проблему підприємців і більше ніхто — ні міська, ні обласна влада, ні керівництво ринку. Тим самим депутати дискредитують чинну виконавчу владу в надії одержати політичні дивіденди. Адміністрація ринку, аналізуючи зауваження і вимоги підприємців, запропонувала нову тарифну політику і договірні

відносини (знизила тарифи на 30 відсотків), захистивши в такий спосіб рівноправні інтереси обох сторін. Віддестабілізації роботи ринку потерпають передусім самі торговельники. Але хоч би як там було, обстановка стабілізується і ринок прибутково працюватиме для всіх торговців».

Ігор ШРАМКО.

Запоріжжя.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

БІЛОРУСІЄ ТИ РІДНА,

Старше покоління добре пам'ятає ці проникливі, хвилюючі слова відомої пісні нашої молодості. Дуже дорогі вони і для мене. Так вийшло, що я, росіянин за національністю, народився в прикордонному білоруському місті Бресті, а моє свідоме життя пов'язане з Україною, Білорусією і Росією. В цих та інших республіках, що входили до складу СРСР, у мене є багато родичів, друзів і знайомих. На жаль, життя нині розділило нас державними кордонами, проведеними по живому, по людських душах. Не бажаючи цього, ми опинилися в різних, відокремлених, частинах силоміць розірваної колишньої великої і могутньої країни з гордою назвою — Союз Радянських Соціалістичних Республік. Люди, що жили багато десятиліть в єдиній братній сім'ї народів, раптом стали відносно одне одного іноземцями. І така доля мільйонів людей зі спільним історичним та споконвічно слов'янським корінням.

Правда про «білоруське чудо»

Синьоока Білорусія, наша північна сусідка, має з Україною більше 1 000 км спільного кордону й розташована на перехресті товаротранспортних шляхів між Заходом і Сходом, Північчю і Півднем. Через Білорусію Україна зв'язана з Литвою, а також з Латвією та Естонією. Населення Білорусії становить 9,8 мільйона чоловік (серед них — представники більш як 100 національностей). Україну і Білорусію поєднує багатовікова культура, що має спільне слов'янське коріння і традиції.

Україна, Білорусія, Росія та інші самостійні радянські соціалістичні республіки в рамках СРСР разом створювали велику промисловість та ефективне сільське господарство, здійснювали культурну революцію. Спільне життя наших народів у єдиній і могутній державі помітно поліпшувалося з кожним роком, з кожним днем.

Ми, представники різних національностей, спілкувалися російською мовою — мовою друзів і братерства. Народи всіх республік пліч-о-пліч захищали нашу спільну Радянську Батьківщину від фашистських загарбників. Славне 60-річчя цієї Великої Перемоги всі ми урочисто відзначаємо нинішнього року.

На жаль, у будівництві соціалізму не вдалося уникнути серйозних помилок і прикрих прорахунків. І розвал Радянського Союзу внаслідок контрреволюційного державного перевороту в 1991 році став найбільшою геополітичною соціально-економічною катастрофою, небаченою з часів татаро-монгольської навали, катастрофою, якій нема аналогів у всій історії цивілізації. Насильницьке зведення кордонів, політика національної замкнутості, насадження капіталістичних відносин призвели до розпаду спільного народногосподарського комплексу, що історично склався спочатку в рамках Російської держави, а потім Радянського Союзу.

Здобувши в результаті розвалу СРСР державний суверенітет, Республіка Білорусь опинилася наодинці з численними надзвичайно складними проблемами. Доморослі кримінально-бюрократичні клани та їхні закордонні натхненники і покровителі розграбували загальнонародну власність, зруйнували життєво важливі виробничо-технічні й економічні зв'язки як окремих підприємств, так і цілих галузей народного господарства, в тому числі і з колишніми радянськими республіками.

Це, у свою чергу, призвело до катастрофічного спаду виробництва, масового безробіття, різкого зниження життєвого рівня людей, майнового розшарування суспільства. Найбільші підприємства працювали по 2—3 дні на тиждень. Середня зарплата становила менше 20 доларів на місяць. Пенсіонери по пірвоку не одержували пенсії. Були багатомісячні борги у зарплаті. Ціни росли зі скаженою швидкістю. Білоруський карбованець знецінювався ледь не щодня.

Після приходу до влади Олександра Григоровича Лукашенка в результаті переконливої перемоги на президентських виборах 1994 року Білорусії вдалося подолати початі так звані шоккові реформи, не допустити грабнижницької приватизації загальнонародної власності. Держава відіграє активну роль у формуванні ринкових відносин і структурній перебудові економіки, мінімізації негативних наслідків ринкових перетворень.

У країні створюють багатуокладну економіку, що включає в себе різні форми власності — як державну, так і приватну. Головні зусилля спрямовано на відродження і зміцнення реального сектора економіки.

Білоруській економіці властиве гнучке поєднання ринкових принципів господарювання в дрібному й середньому виробництві та сфері послуг і ціноутворення на споживчі товари з твердим державним регулюванням цін на продукцію природних монополій, орендних платежів, у податковій галузі тощо. Останнє означає, що держава суворо контролює ситуацію в ціноутворювальних сферах економіки (газо- й електропостачан-

ня, поштовий і телефонний зв'язок, транспорт, оренда приміщень для заняття підприємницькою діяльністю й ін.), тобто у тих сферах, де ціна продукції або тариф визначає, у свою чергу, загальний рівень цін у народному господарстві.

Така регулювальна і спрямовальна діяльність держави стримує зростання споживчих цін і послуг, у тому числі торговельної та інших видів підприємницьких націнок, дає змогу виробникам усіх форм власності впевнено планувати власні витрати і, відповідно, собівартість та прибутковість виробленої ними продукції й надаваних послуг. Зі свого боку, використання рухливої шкали податків, у тому числі прибуткового, реально, а не на словах відповідає інтересам дрібного бізнесу, який не має великих виробничих і особистих доходів.

У Білорусії зовсім не відмовляються від використання і позитивного закордонного досвіду з акціонування частини державної власності, однак там повністю врахували негативний досвід Росії та України, де приватизація, що декларувалася як масова, стала, за рідкісним винятком, приватизацією для обраних. У Білорусії виключені навіть найменші натяки на можливість продажу якогонебудь акціонованого підприємства «з-під поли», а тим більше — за видною ціною, як це часто й густо відбувалося в ході російської й української приватизації. Мільйони громадян республіки стали акціонерами, тут немає проблеми, пов'язаної з проникненням у владу олігархів.

У результаті послідовного й наполегливого реформування своєї промисловості Білорусія змогла вийти на світові ринки з цілком конкурентоспроможною продукцією. Так, БелАЗ, який 10 років тому лежав на боці, тепер контролює 30% світового ринку важких самоскидів і великовантажних кар'єрних автомобілів. Мінський тракторний завод — один з гігантів радянського машинобудування — освоїв майже 50 нових типів тракторів і робить їх близько 30 тис. на рік, що більше, ніж у всіх інших країнах СНД, разом узятих. При цьому половина тракторів марки «МТЗ» експортується до 70 країн світу.

У книзі почесних відвідувачів Мінського моторного заводу є короткий запис: «Уперше відчув останнім часом: прорвемось! Переконалий! 23.09.94. О. Г. Лукашенко!». І життя підтвердило: прорвалися! Якщо в 1990 році МТЗ випускав одну модель — 80-сильний тракторний «двигок», то тепер — 24 моделі більш ніж сорока модифікацій. Машини з «серцем», виготовленим у Мінську, успішно експортуються навіть до таких індустріально «просунутих» країн, як Франція, США, Німеччина, Швеція.

Вживаються дійові заходи для збереження й поліпшення агропромислового комплексу. 2004 року зібрано найбільшій в історії країни врожай — 7 мільйонів тонн зерна. З хлібом, вирощеним на присадибних ділянках, — майже 8 мільйонів тонн (це на 10 мільйонів населення). Середня врожайність — 33 центнери з гектара. Білорусія — єдина країна в СНД, що самостійно забезпечує себе продовольством. Понад те, вона може дозволити собі п'яту частину своєї сільгосппродукції направляти до Росії.

Сьогодні Білорусія вступила в стадію, що характеризується як змішана економіка з розвинутими ринковими відносинами і сильною соціальною політикою.

Ефективність економіки держави і рівень життя її громадян прийнято оцінювати за величиною й динамікою внутрішнього валового продукту (ВВП). За десять років президентства Лукашенка ВВП виріс на 80%. У Росії за цей період він збільшився на 27,7, в Україні — на 11,4 відсотка. Темпи приросту ВВП Білорусії були в 1,7—8,2 рази вищі, ніж у Польщі, Угорщині, Чехії, Болгарії та Румунії.

Ще кілька цифр за підсумками 2004 року: зростання ВВП досягло рекордного рівня — майже 11 відсотків і забезпечене в основному за рахунок реального сектора економіки. Обсяг виробництва у промисловості збільшився на 16%, у будівництві — на 15%, у сільському господарстві — більш як на 12%. При цьому треба враховувати, що Білорусія «приросла» до дуже високого рівня радянського періоду, ще не досягнутого

На знімку (зліва направо): Олег Грачев, Олександр Лукашенко, Петро Симоненко, Станіслав Гуренко.

державами, які входили до складу СРСР. Зростання ВВП у республіці відбувається при постійно зростаючій продуктивності праці. Наприклад, у цілому по економіці вона зросла в 2002 році на 5,5%, у 2003 — на 8,6%, а в 2004 році — на 11%.

Білорусія активно проводить широкомасштабну соціальну політику, спрямовану на підвищення добробуту народу. На кінець 2004 року середня заробітна плата досягла 195 доларів на місяць, а цього року збільшиться до 250 доларів. Уряд республіки не допустить зuboжіння народу, виділяє на соціальні потреби набагато більшу частину бюджету, чим в інших країнах СНД: понад сім відсотків на освіту, близько п'яти — на охорону здоров'я, більше трьох — на науку. І вчені, на відміну від своїх колег з інших пострадянських республік, в основному залишилися на батьківщині й переганяють західних. Як, наприклад, у створенні програмного продукту для сучасних комп'ютерних та Інтернет-мереж. Цим створенням у Білорусії програмним продуктом користуються і найбільш розвинуті країни.

Держава реально забезпечує своїм громадянам право на життя, на працю, на житло, на заробітну плату, пенсію, безплатну доступну охорону здоров'я, освіту, гарантоване перше оплачуване робоче місце.

Білоруські пенсіонери, судячи з їхньої середньої пенсії, цілком можуть дозволити собі оплату комунальних послуг, купівлю хліба, молока і м'ясних виробів, користуються правом пільгового проїзду в громадському транспорті. Що стосується молодих громадян Білорусії, то вони можуть заробити на купівлю квартири, а студенти — на оренду житла.

У Білорусії збереглося багато інших переваг колишнього соціалізму, зокрема система безплатних дитячих садків і піонерських таборів, величезні гроші вкладаються в розвиток шкіл, будуються будинки культури, бібліотеки, спортивні зали та майданчики, інші споруди. Тут немає дитячої безпритурності і майже нема дитячої злочинності.

Слід зазначити, що в Білорусії немає міжнаціональних, міжрелігійних, міжконфесійних, соціальних конфліктів. Виходячи з побажань абсолютної більшості населення, державними мовами є білоруська і російська. Тут немає проблем з історичними минувим. Люди реально оцінюють як усе хороше, так і все погане, що було за Радянської влади, не займаються якимось зведенням рахунків з будьким, а просто продовжують жити і працювати, віддаючи належне минулому і сподіваючись тільки на власні сили.

І все це не з неба впало! В Білорусії немає природних ресурсів, дві третини доданої вартості — це мізки і мозолі. До того ж майже третина бюджету йде на ліквідацію наслідків Чорнобильської катастрофи. Повісьте таку гірлю на ноги будь-якій державі, суспільству — не витримає. А білоруси — єдині на території СНД і Прибалтики — не тільки зуміли відвернути падіння в пірвру, зберегти виробництво, але й два роки тому перевищили показники 1990 року.

Як багаторічному керівникові депутатської групи Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків з

Республікою Білорусь мені доводиться періодично бувати в сусідній державі. Відверто скажу: щораз роблю це з великим задоволенням. Радію працюючим людям, чистим доглянутим вулицям міст, відсутності замурижаних старців, бомжів, алкашів. У магазинах — удосталь різноманітних товарів, ціна яких доступна більшості населення.

Якщо ж спробувати коротенько охарактеризувати сьогодишню ситуацію в Білорусії, то можна говорити про реальну стабільність. Такий стан не випадковий, за що стабільність, за просування реформ конкретно і солідарно перед усією країною, перед кожним громадянином повною мірою відповідають Президент Республіки Білорусь Олександр Лукашенко, парламент, уряд і вся вертикаль виконавчої влади країни.

Успішна реалізація «білоруської моделі економічного розвитку» наочнo продемонструвала всьому світові «білоруське чудо». Вражаючи досягнення забезпечені насамперед тим, що в реформуванні народного господарства основну ставку зробили на розвиток багатющого потенціалу, накопиченого республікою в складі Радянського Союзу. Народна влада Республіки Білорусь має намір і далі забезпечувати стабіль, поступальний розвиток своєї держави і суспільства, причому з опорою виключно на конституційні та демократичні методи.

Це не означає, що в Білорусії нема ніяких проблем. Іх ще чимало і в господарюючих суб'єктив, і на побутовому рівні життя багатьох людей.

Однак люди впевнені у своєму сьогоденні і майбутті, загалом задоволені основними базовими цінностями. Вони розуміють, що чудес не буває, треба працювати. А наявні труднощі справедливо вважають тимчасовими і сприймають їх як закономірні в процесі становлення та зростання молодого республіки, тим більше в нинішньому капіталістичному і, прямо скажемо, недружньому оточенні.

У квітні 2005 р. Президент Білорусії звернувся до білоруського народу і Національних Зборів (парламенту республіки) зі щорічним посланням. «Багато політологів, — сказав Лукашенко, — шукають причини й секрети нашої стабільності. Ми їх не приховуємо. Це сильна й ефективна влада, яка не допускає анархії та політичних конфліктів і яка працює на благо людини. Це стабільна економіка, що дає можливість постійно поліпшувати добробут людей. Це сформована державна ідеологія, що консолідує суспільство і мобілізує його на побудову процвітаючої Білорусі. Це міцні основи громадянського суспільства — ради депутатів, масові громадські, молодіжні, профспілкові, ветеранські організації, які об'єднують широкі верстви населення. Ось витокі нашої сили і впевненості в майбутньому».

«Бацько» Лукашенко

У Білорусії пострадянський період ділять на дві частини: долукашенківський (1991—1994 роки) і лукашенківський (починаючи з 1994 року). При цьому мається на увазі не тільки хронологія, а й насамперед

помітні, можна навіть сказати, різкі якісні відмінності.

Перший, долукашенківський, період — його, як кажуть білоруси, краще навіть не згадувати. Багато підприємств і заводів просто стояли, колгоспи й радгоспи були фактично розорені і розграбовані. Село занепадало, а землю вже ладні були продавати за безцінь на аукціонах. Люди по пірвоку не одержували зарплату, пенсію. Ціни росли, гроші знецінювалися. Країна зсувалася у глибоку системну кризу. Тодішні володарі думали тільки про себе. Народ перебував у зневірі й розгубленості.

В таких умовах у 1994 році відбувалися президентські вибори. На них переміг голова парламентської комісії з боротьби з корупцією Олександр Лукашенко. Переміг твердою обіцянкою навести лад і знайти вихід із кризи.

Звичайно, вирішити відразу все було неможливо. Треба було вибрати головний напрямок докладання сил в економіці, виробити соціальну політику, визначити і розставити зовнішньополітичні пріоритети та акценти. Люди чекали від нової влади конкретних дій. Лукашенко і його команда прийняли виклик часу. У Білорусії — єдиній країні на всьому просторі колишнього СРСР — до влади прийшов представник села. Посаду директора радгоспу і посаду президента розділяло трохи більше п'яти років.

Ось це і послужило основою стійкості Лукашенка і визначило його політичний стиль. Адже на селі голова колгоспу чи директор радгоспу — «цар, бог і військовий командир». Він відповідає абсолютно за все — за надрод, за оранку й врожайність, за транспорт, дрова, ремонт шкіл, забезпечення ліками. Він — голова. І Лукашенко прийняв цей стиль у керування державою. Він сформований усім своїм життєвим досвідом як відповідальний господар. Він не просто «близький до народу». Він сам з народу і цілком свідомо зберігає зв'язок з народом. Для нього природним є прийняття рішень в інтересах народу і твердість у їх виконанні.

А народ, як уявляється, оцінює своїх лідерів за одним узагальнювальним критерієм: як стало жити — краще чи гірше. І те, що Лукашенко в сорок з невеликим років заслужив ім'я «бацько», переконливо свідчить про його всенародне визнання. І справа не так у його надлюдській енергії та прозорливості, як у здатності прислухатися до настроїв і бажань свого народу. Він веде країну туди, куди вона сама хоче йти. В цьому і є особливе мистецтво державного керівника. Ідучи від життя, «від землі», Лукашенко створює зручну для життя простою людиною економіку. Звідси і його підтримка як найкращої кандидатури з усіх можливих.

Якого типу суспільство хоче створити О. Лукашенко? На мій погляд, це новий тип суспільства, який спирається на могутній фундамент радянської індустрії, який використовує сучасні ринкові й управлінські механізми, який кладе в основу всього зростання продуктивних сил, а завдяки цьому — загальний достаток, збереження національної культури і зміцнення зовнішньополітичної незалежності. Він із сільською муд-

УКРАЇНО ЗОЛОТА

рістю, із селянським почуттям здорового глузду врятував економіку, промисловість, урятував країну.

От як про це сказав сам О. Лукашенко в недавньому щорічному посланні: «Стратегічна перевага білоруської моделі в тому, що ми знаємо, як і куди треба йти. У ринкових перетвореннях дотримуємося принципу розумного прагматизму. І беремо для себе тільки те, що підходить нам, не копіюючи сліпо, як «у них».

Основною опорою президента є село. Там живе 30 відсотків населення. І селяни за нього горою. Адже здійснюючи програму піднесення села, почату ще в СРСР, Лукашенко рішуче продовжив повернення боргів, які країна нагромадила за десятиліття прискореної індустріалізації й урбанізації, оплаченої все тим же селом.

Але й міське населення не залишилося в наклді. Люди мають роботу і гідну зарплату. Горою стоять за Лукашенка пенсіонери і взагалі люди старшого віку. І справа не тільки у своєчасній виплаті неопоганих пенсій. Люди, які покляли життя і здоров'я на створення великої держави, не можуть байдуже ставитись до того, що з нею відбувається. У Білорусії близькі серцю ідеали не тільки зберігаються, а й зміцнюються.

Оцінюючи курс Білорусії на збереження і розвиток створеного в радянські часи, Олександр Григорович заявив: «Ви ж розумієте, що ніхто не буде для нас добрим дядечком. Іде жорстока конкуренція в усіх сферах, і нас, навпаки, зіштовхуватимуть на узбіччя, пропонуючи нам реформи, реформи, реформи. А ми в них утягуватимось і розвалюватимемо те, що є. У такий спосіб захоплюється наш простір, наш ринок». По суті, Президент Білорусії озвучив схему, за якою йде знищення України та інших постраждалих республік.

А чи є в Лукашенка політичні супротивники? Є, звичайно, як і в кожного політика. Це частина столичної інтелігенції, що хотіла б годуватися на обслуговуванні Заходу та місцевих олігархів. Але ні Заходу, ні олігархії в Білорусії розгулятися не дають. Звідси й образи. Невдоволені ним і перевертні з числа колишньої партійно-радянської номенклатури, що втратили свій вплив і привілеї.

Олександр Лукашенко не тільки сам не створює «царської сім'ї». Але й іншим не дозволяє красти, рішуче бореться з корупцією. Це не подобається частині бюрократичного апарату. Часом виявляє невдоволення дрібний і середній бізнес. За офіційною статистикою, 13 відсотків населення займається підприємницькою діяльністю. Та білоруський бізнес перебуває під твердим контролем, норму прибутку визначає держава. І через податкову систему йде перерозподіл прибутку на користь освіти, науки, охорони здоров'я.

Особливе питання — молодь. І хоча для неї в Білорусії робиться багато більше, ніж будь-де в СНД, і тут можна знайти невдоволених. При цьому впадає в око дивна річ: дуже вже схожі методи використання молоді в Югославії в 1999 році, у Грузії в 2003 році, в Україні в 2004 році. Один почерк — один зарубіжний хазяїн.

Звичайно, Лукашенко не ангел во плоті. Президент Білорусії хоче довести до кінця справу перетворення республіки на сучасну високорозвинену державу з високим рівнем життя. Після напруженого десятиліття випробувань і потрясінь нарешті країна і він сам побачили плоди величезних зусиль.

Так склалося, що вся державна система «налагоджена» на нього особисто. І система має встоятися. Вона має працювати автоматично, без постійних імпульсів «згорі». Але на остаточно «наладку» ще потрібен час.

І вдячний народ Білорусії надав своєму «бацькові» таку можливість: на референдумі 17 жовтня 2004 року Олександрів Лукашенку дано право брати участь як кандидату в президенти республіки на чергових виборах 2006 року на третій термін. Люди розуміють, що це необхідно для їхнього з блага, для держави. Адже Олександрів Григоровичу не потрібно охороняти несправедно надбані багатства. Їх немає. Йому також не потрібно забезпечувати наступність свого родинного клану. Його теж немає.

Як міжнародний спостерігач від Верховної Ради України я брав участь у спостереженні за проведенням того референдуму. Тож можу особисто засвідчити: процес голосування пройшов організовано, вільно, відповідно до вимог національного виборчого закону. Переконалим результати легітимного волевиявлення народу — дев'ять із десяти виборців підтвердили свою довіру до Лукашенка як керівника держави і до проваджуваного ним курсу.

Мені доводилося не раз зустрічатися з Олександром Григоровичем

Лукашенком — без перебільшення, видатним політичним і державним діячем сучасності. Кожна така зустріч, кожна відверта розмова про проблеми і перспективи розвитку традиційного українсько-білоруського співробітництва залишають незгладимий слід у душі. І, на мій погляд, феномен Лукашенка, головний фактор його успіху полягає в тому, що він виражає ідеї і настрої широких верств суспільства, виробляє і пропонує країні конкретні, привабливі й реальні цілі, має відповідну підтримку.

Народ України знає і високо цінує активні цілеспрямовані дії Олександра Григоровича з забезпечення добробуту братнього білоруського народу, реалізації розробленої ним концепції «державного капіталізму». Важливо відзначити, що Президент Республіки Білорусь діє в інтересах більшості населення, а не окремих його груп чи якихось сімейно-мафіозних кланів. Саме тому його діям, діям загальноновизнаного харизматичного лідера, забезпечено всенародну підтримку.

Союзній державі — бути!

Для міжнародного капіталу, для транснаціональних компаній Заходу нормальною є імперська політика за принципом «поділяй і владарюй». На території колишнього Радянського Союзу насаджується воєнничий націоналізм, твердження про перевагу однієї нації над іншою, мусується заляжена тема «про старшого й молодшого братів». Новоявлені панове і закордонні «друзі» прагнуть будь-що не допустити ніякої, навіть капіталістичної, інтеграції республік, що входили до складу СРСР, щоб увічнити їх принизливе злидарське становище як "суверенних" напівколоній, сировинних придатків та економічних смітників розвинутих країн. При цьому вони зухвало заявляють, що прагнення об'єднати братні народи — це рух назад.

На наш погляд, добровільне возз'єднання наших слов'янських народів у єдиний братній Союз незалежних держав — це гігантський прорив уперед. І насаджуваному буржуазією націоналізмові ми можемо й повинні протиставити солідарність людей праці, дружбу і братерство народів.

Величкі ідеї і величезні досягнення Радянської держави живі й затребувані і, безумовно, мають перспективу. Прикладом цього є будівництво Союзної держави Білорусії та Росії, почате підписанням відповідних договорів у грудні 1999 року. На даному історичному етапі Білорусія і Росія переживають складний, масштабний процес відновлення економічних, правових і культурних зв'язків, який дасть змогу створити єдину державну й управлінську модель Союзної держави.

Союз — це об'єднання держав, що зберігають свій суверенітет. Міждержавне об'єднання несе в собі могутній потенціал, який буде використано на благо громадян. Сьогодні інтеграційний процес поступово набирає темп, упевнено переходить у практичну стадію його реалізації.

Найважливішою передумовою і гарантією міцності створюваного Союзу є дотримання таких основних принципів будівництва Союзної держави, як рівність умов для суб'єктів господарювання і рівність можливостей для громадян Білорусії й Росії в здійсненні ними життєдіяльності на всій території Союзної держави, а також забезпечення принципу паритетності сторін під час формування союзних органів.

Геополітичний сенс об'єднання — збереження східнослов'янської цивілізації, справжнього суверенітету Білорусії і Росії, недопущення утворення «санітарного кордону» навколо Росії і збереження білоруського «вікна в Європу». Співробітництво ж у військовій галузі дає можливість зміцнити спільний оборонний простір, протистояти агресивним устремлінням НАТО на схід.

Зрозуміло, що багато чого слід зробити, щоб політичні рішення зі створення, зміцнення і розвитку Союзної держави наповнили конкретним змістом, насамперед в економічній і соціальній галузях. Виходячи з цього, прогресивні сили Білорусії і Росії активізують свої зусилля у формуванні суспільно-політичних та ідейно-моральних основ Союзної держави. У цьому плані особливо важлива робота, яку провадить парламентарії обох країн, у тому числі в рамках Парламентських зборів Союзної держави, Міжпарламентських асамблей СНД і ЄврАзЕС.

На недавній сочинській зустрічі В. Путіна й О. Лукашенка було винесено на розгляд більше двадцяти невіршених або таких, що потребували затвердження на рівні президентів, питань. І за кожним з них прийнято відповідні рішення.

У Білорусії та Росії розуміють не-

обхідність консолідації, розуміють, що Співдружність на нових засадах може дати реальні плоди всебічної інтеграції, істотно поліпшуючи позиції обох країн. Адже що стосується економічної бази Союзної держави, то тут є всі підстави для спільного міського ринку товарів, праці і капіталу. Вже зараз іде планомірне відновлення і створення нових технологічних зв'язків підприємств, що дасть можливість здешевити готову продукцію і підвищити її якість, створити нові робочі місця.

Візьмімо, наприклад, програму «Союзний телевізор». У Білорусії освоєно й налагоджено випуск телеприймачів сьомого покоління, які витісняють з білоруського та російського ринків телепродукцію провідних світових виробників. Висока якість, доступна ціна, відома марка, близькість сервісу — все це дало змогу збільшити їх продаж майже втричі. Частка вітчизняних телевізорів, продаваних на ринку Союзної держави, досягла 35 відсотків проти п'яти в 1998 році. Головний підсумок реалізації цієї програми в тім, що набула розвитку ціла галузь.

Товарооборот Республіки Білорусь із Російською Федерацією постійно росте. У 2004 р. він збільшився на 37,2% і досяг 15 з лишком мільярдів доларів. Російська Федерація була й залишається її основним торговельним партнером. Вартісний обсяг експорту до Росії в доларах США 2004 року перевищив рівень 2003-го на 31,4%, імпорту — на 40,9%.

Якщо говорити про Росію, то для неї економічні переваги від об'єднання — поліпшення транспортних можливостей: через Республіку Білорусь проходить 70 відсотків російського експорту-імпорту. До Росії надходитиме більше білоруських продовольчих товарів, мінеральних добрив, сільськогосподарських машин, великовантажних самоскидів, різних волокон і ниток для легкої промисловості.

Так що економічне російсько-білоруське стратегічне партнерство вигідне обома країнам, народам Росії та Білорусії. За попередніх розрахунками, об'єднання дасть можливість підняти їх економіку на чверть від нинішнього рівня, активізувати виробництво, знизити безробіття, підвищити добробут людей.

У основу розвитку соціальних відносин між Росією й Білорусією покладено рівність прав громадян двох країн у працевлаштуванні й оплаті праці, в одержанні освіти, наданні медичної допомоги і т. д. Зроблено реальні кроки з уніфікації законодавства. Нині ця робота триває в галузі міграції, зайнятості населення та ринку праці.

Вживаються заходи для зближення систем пенсійного забезпечення, що дасть змогу надати однакові соціальні гарантії учасникам Великої Вітчизняної війни, потерпілим від Чорнобильської катастрофи, а також тим, хто працював у районах Крайньої Півночі. Важливо відзначити, що в Білорусії російську мову визнано державною нарівні з білоруською.

Таким чином, модель білорусько-російської інтеграції — зразок рівноправного й шанобливого партнерства. І в цьому її величезне значення як прикладу для інших країн СНД.

І дуже шкода, що Україна з її величезним потенціалом з вини нинішньої влади стоїть осторонь від цього інтеграційного процесу. Більш того, з табору провадних політичних сил звучать безвідповідальні заяви про перегляд уже досягнутих угод про Єдиний економічний простір України, Росії, Білорусії та Казахстану. Тим часом між Україною й Білорусією, між Україною і Росією намітилася позитивна тенденція росту товарообороту, і останніми роками ми відзначали значне і якісне його поліпшення.

Основний обсяг імпортних поставок з України до Білорусії припадає на металопродукцію, плоский прокат із заліза або нелегованої сталі, повітряні насоси, циклічні вуглеводні, хімічну продукцію, товари зернової групи, кукурудзу та продукти харчування.

Провідними товарними позиціями білоруського експорту в Україну є трактори, вантажні автомобілі, холодильники і морозильники, телевізори, нафтовий кокс і бітум, азотовмісні гетероциклічні сполуки, продукти перегонки кам'яновугільної смоли, синтетичні волокна, полімери етилену, кордні тканини, шини, товари народного споживання.

На наш погляд, Білорусія, Росія та Україна об'єктивно зацікавлені в об'єднанні. Інтегрований народногосподарський комплекс наших країн — це насамперед колосальний спільний ринок з населенням у 210 мільйонів чоловік. Це величезний соціально-економічний, культурний та історичний потенціал. Це унікальні ресурси — надра, де зібрано всі багатства таблиці Менделєєва, най-

більші на планеті ліси, прісна вода, родюча земля. За володіння цими стратегічними ресурсами розгортаються основні геополітичні баталії нинішнього сторіччя. Завдяки об'єднанню потенціал і ресурсів Білорусія, Росія та Україна різко розширюють свої можливості, підвищують конкурентоспроможність, зміцнюють нашу спільну безпеку в сучасному дедалі глобалізованішому світі.

На жаль, на шляху інтеграції не все йде гладенько, штучні перешкоди створюються одна за одною, є деякі третя, суперечності. Будівництво Союзної держави активно стопорять ті ж самі зовнішні та внутрішні сили, що й розвалювали СРСР. Абсурдні вимоги висувують бюрократія й олігархи Росії. Наприклад, вимогу вирівняти економіки за формами власності. У Росії зараз 88 відсотків об'єктів господарювання перебуває в приватній власності, а 12 — у державній. У Білорусії власність значною мірою державна, от і вимагають терміново розпродати її задешево. Є й інші бар'єри.

От чому наше найголовніше завдання, як виришити й з'їзд народів Союзної держави, що відбувся в березні цього року в Москві за участю делегації усіх без винятку радянських республік, — це згуртування всіх, хто прагне до відродження на добровільній основі нового Союзу рівноправних і суверенних держав.

Народи наших країн об'єднує бажання зробити своє життя багатим і квітучим, відновити добросусідство між братніми республіками, повернути щастя і добробут у кожен дім, у кожную родину. Саме таке прекрасне і гідне життя заслужують наші горді і вільні, працюючі, мудрі і сильні народи.

Союзній державі — бути!

Непогамовний ворог не спить

Територіально найзахідніша з колишніх радянських республік, Білорусія єдина з усіх країн — учасниць СНД, провадить справді незалежну зовнішню політику в інтересах власного народу.

Усьому світові відома її тверда антинатовська позиція, що дало змогу зірвати небезпечний натовський прорив з її боку до кордонів Росії. (Як тут з гіркістю не згадати «партнерську», а по суті запобігливо-капітулянтську політику правлячого режиму України стосовно НАТО!)

Усе це викликає роздратування Заходу, який чинить на Білорусію масований тиск з метою змінити її політику або зламати чи замінити Лукашенка.

У США давно розроблено плани зміни влади в Мінську — за сценарієм так званих кольорових революцій. Слідом за «трояндовою революцією» в Грузії, «помаранчевою» в Україні, «тюльпановою» в Киргизії готується «рошавкова» в Білорусії. Мета цих замовлених «революцій», організовуваних американським держдепом і ЦРУ, скрізь однакова: приводити до влади нових продажних політиків, демагогів і пособників Заходу.

У 2004 році конгрес США прийняв горезвісний «Акт про демократію в Білорусії», що передбачає політичні, економічні та інші санкції проти республіки і додаткове виділення 40 мільйонів доларів для підтримки антилукашенківської опозиції.

Разом зі США політику подвійних стандартів стосовно Білорусії застосовують Рада ЄС, Європарламент, ОБСЄ й інші міжнародні та європейські структури. Змагаючись між собою у злостивості, вони звинувачують Лукашенка в якихось «катастрофічних» результатах правління: «Викопна економіка... Шлях у нікуди... Парк юрського періоду... Білорусія потрапила в чорну економічну діру...» тощо.

До цієї брудної кампанії підключився відомий невдачливий російський політик, він же позаштатний радник Президента України, Борис Немцов. З неприхованим сарказмом він заявив: «Буде щастям для Білорусії, якщо хтось її купить». Ну що тут скажеш? Куди кінь з копитом, туди і рак з клешеною. І це: сабока гавкає, а караван іде.

Прагнучи до конструктивного співробітництва з Заходом, Білорусія не сприймає політичного тиску і погроз.

«Ми не фігури в чийсь гри. І не пішаки на «шахівниці». Навіть на «великій», — заявив білоруський Президент. — Ми категорично не сприймаємо сценарії «демократичної зміни» політичних еліт, невгодних Заходові. Усі ці «кольорові революції» — ніякі насправді не революції. Це відвертий бандитизм під виглядом демократії. Ми будемо реалізовувати свої завдання і програми, не зважаючи на будь-який тиск ізбоку».

Але не вгамовуються пани та їхні прислужники. В орбіту антибілоруської політики США та їхні західні союзники втягують сусідні з Білорусією

країни. В Україні формують табори, щоб у потрібний час підкидати до Мінська «революціонерів» (а потім деякі «жовтогарячі» політики і журналісти здійснюють лемент невдоволення у зв'язку з діями правоохоронних органів Республіки Білорусь, які діють у повній відповідності зі своїми законами). Польське посольство намагається через церкву впливати на католиків західної частини республіки і Полісся. Через Литву вже почали надходити гроші для опозиції — буквально кілька днів тому на митниці затримали 200 тисяч щойно відправлених у Сполучених Штатах доларів.

Недавно в «Інформаційному бюлетені німецької зовнішньої політики» з'явилася цікава інформація, яка свідчить про те, що в «помаранчево-му» перевороті в Україні брав участь фонд Бертельсмана — один з найавторитетніших «мозкових» центрів Німеччини. Цього разу фонд вимагає від ЄС розробити таку ж амбіційну, швидкодіючу, добре злагоджену стратегію передвиборної кампанії в Білорусії з метою повалення нинішнього керівництва.

У доповіді фонду Бертельсмана міститься розлогі перелік заходів для безпосереднього і прямого впливу на майбутні (2006 року) президентські вибори в Білорусії. Зокрема, рекомендується використовувати апробовані в Україні методики, заздалегідь готувати комплексну програму стратегії виборчої кампанії, дії до і після виборів, щедро допомагати опозиції технічним оснащенням, матеріалами для виборчої боротьби і, звичайно, командированими. Крім того, даються поради активніше залучати до політичної кампанії молодіжні та студентські організації, а також використовувати церкву.

«Кольорова революція в Білорусії не пройде, — переконаний О. Лукашенко. — Тому що цей бандитизм нав'язаний і пропалачений ззовні. Здійснений за заявою й на догоду тим, кому діла нема до країни й народу, кого цікавлять лише задоволення власних імперських амбіцій, захоплення нових ринків. Можливо, комусь не подобається наша самостійність. Але поступатися нею, тим більше продавати її, ми ніколи не станемо. Ми живемо на своїй землі. І визначати свою долю — народові Білорусії, а не зовнішнім центрам сили, хоч би які могутні вони були».

Певно, буде доречно нагадати, що в питанні про Білорусію у США та їхніх європейських спільників були куди енергійніші й нахабніші попередники. Маю на увазі фашистських загарабників. Вони кілька років практикували і «пряме управління» окупованою, але не скореною республікою, і «економічні санкції» у вигляді повного оточення партизанських районів з повальним винищенням їх населення (згадаймо Хатынь!). Чим справа закінчилася — відомо всім: партизани і червоноарміїці вийшли в Мінськ, а організатори «санкцій» сіли на лаву підсудних у Нюрнберзі.

Так, білоруські «демократи» і видана ними на чужі кошти опозиційна преса з подачі своїх західних покровителів постійно волають про диктаторство Президента Лукашенка і про недемократичність Білорусії. Ці крики «п'ятої колони» підхоплює закордонна преса, та й наша українська. Важко сказати, що тут більше з погляду так званих традиційних західних демократій: лютої ненависті, зухвалої брехні чи цинічності подвійного стандарту і подвійної моралі: демократія хороша і потрібна для власного споживання, тобто для західної цивілізації, але якщо в «суверенних» напівколоніях вона обертається проти західного капіталу, проти його експансії, то це вже диктатура.

На жаль, під час свого візиту до США у квітні 2005 року Президент України Ющенко підписав із президентом США Бушем документ про українсько-американське стратегічне партнерство у новому сторіччі. У ньому йдеться про наміри України та США спільно працювати над просуванням свободи в Білорусії і на Кубі. Іншаке, як грубим втручанням у внутрішні справи незалежних держав, ми це назвати не можемо. Зрозуміло, що все це викликало справедливе обурення в цих країнах, у всіх людей доброї волі.

У зв'язку з цим комуністи України заявляють, що наша суверенна держава повинна проводити власну зовнішню політику, а не виступати в ганебній ролі маріонетки, васала й сателіта Сполучених Штатів. І ми пишаємось тим, що білоруський народ, як і кубинський, відстоює своє право на вільний вибір шляху розвитку.

На закінчення хочу підкреслити, що сусідні слов'янські народи України, Білорусії і Росії заслуговують гідного і щасливого життя. Саме до цього закликають наші братні комуністичні партії. І за це варто боротись!

*Олег ГРАЧЕВ,
перший заступник голови Комітету
Верховної Ради України у закордонних
справах, керівник депутатської групи
Верховної Ради України
з міжпарламентських зв'язків
з Республікою Білорусь, член Президії
ЦК Компартії України.*

■ ДО УВАГИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Атлантична криза

Шановний Вікторе Андрійовичу! До Вас звертається трудовий колектив Севастопольського державного підприємства «Атлантика». Загальна криза галузі, неефективне управління, відсутність цілеспрямованої державної політики призвели до того, що в жовтні 2002 року Господарським судом м. Севастополя було порушено справу про банкрутство СДП «Атлантика».

Трудовий колектив, як ніхто інший, знає про технічний і виробничий потенціал СДП «Атлантика». Він дуже великий — підприємство може надавати широкий спектр послуг: від ремонту суден і виробництва знарядь лову до виготовлення рибної продукції, до того ж «Атлантика» має велику соціальну базу — це і Будинок міжрейсового відпочинку моряка, і база відпочинку «Смарагд», і дитячий табір, і об'єкти соціальної інфраструктури в Севастополі. Однак така тривала криза не дає змоги модернізувати чи хоча б підтримувати в робочому стані устаткування й об'єкти підприємства. Вони стрімко застарівають і стають непридатними. Щороку, щомісяця, щодня невизначеність стосовно подальшої долі СДП «Атлантика» призводить до втрати її потенціалу з відновлення нормальної діяльності.

Ось уже майже три роки керівництво і трудовий колектив СДП «Атлантика», підтримувані профспілковою організацією, сподіваються на те, що будуть зроблені рішучі кроки з виведення підприємства з кризи. Зі свого боку, ці три роки трудовий колектив самостійно намагався почати процес відновлення платоспроможності СДП «Атлантика» і, знайшовши компроміс між кредиторами, профспілковий комітет звернувся до суду з клопотанням про запровадження процедури санації і призначення керівника санації СДП «Атлантика».

Подальшу долю СДП «Атлантика» було передано в руки Господарського суду. З'явилася надія на вихід з глухого кута. І хоча ми, працівники «Атлантики», мало розуміємо в хитросплетіннях правових норм, але життя змусило нас вивудувати неводимами життєвих знань із глибин законів і кодексів крихти надії. Для нас такою надією стало невідоме раніше слово «САНАЦІЯ».

Працівники підприємства розраховували на те, що 9 червня 2005 р. — день судового засідання з розгляду питання про запровадження санації — завдяки твердій позиції Господарського суду стане днем початку відродження СДП «Атлантика».

Проте цього дня нашим надіям не судилося справдитися — Господарський суд переніс судове засідання на 14 червня 2005 р. і все-таки ми вірили, що влада не залишиться байдужою до проблем людей, які цю владу обрали. Таке незрозуміле пересічній особі ставлення влади до людей призвело до того, що 14 червня ми прийшли під стіни Господарського суду Севастополя, упевнені в тому, що якщо нас не хочуть слухати чиновники, вочиною яких стала коліска рибної галузі України — «Атлантика», те нехай нас почують судді — люди, що стоять на сторожі законності й інтересів громадян України.

У судовому засіданні голова профспілкового комітету цілком виклав позицію і сподівання трудового колективу СДП «Атлантика» стосовно запровадження санації і попросив суд без зволікання зробити рішучий і єдино можливий законний крок, спрямований на запровадження санації, але, на жаль, нас знову не почули.

14 червня ми побачили, що виконавча влада в особі нинішнього керівництва Державного департаменту рибного господарства, схоже, іншого погляду на проблеми «Атлантики», заперечуючи запровадження процедури санації. Але ж альтернатива санації — ЛІКВІДАЦІЯ!!! Трудовий колектив і раніше не бачив реальних кроків департаменту з поліпшення ситуації на СДП «Атлантика», а тепер бачить реальні кроки з погіршення стану підприємства. Усі ці роки справу під усілякими приводами не розглядали по суті — застосовувалися різні судові хитрощі, матеріали весь час переходили з одного суду в інший, переїжджали із Севастополя до Києва. І ось, коли нарешті у порядку денному постало питання про необхідність прийняти справедливе рішення про долю «Атлантики» і запровадити процедуру санації, судовий процес затягується.

Нас мучить запитання: кому вигідне затягування процесу виходу «Атлантики» із кризи, продовження страждань простих людей? Чії особисті інтереси знову стали перед державними? Суд виявив дивну солідарність з колегами по дереву влади. Не вважши до уваги заяву комітету кредиторів СДП «Атлантика» про запровадження санації, суд розглянув і з незрозумілих нам міркувань задовольнив клопотання департаменту про відстрочку на невизначений термін розгляду справи, що, на думку юристів, у принципі, не підлягає розгляду в суді. Пішли настирливі чутки, що на такому рішенні наполягав один із представників вищестоящого суду. А як принцип незалежності суддів у прийнятті рішень закріплений у Конституції, запитуємо ми?!

Суду, на жаль, не звикати зволікати з вирішенням проблеми працівників нашого підприємства. Як каже закон, за три роки, що минули, можна було пройти всю процедуру і відновити платоспроможність «Атлантики».

Знову все повисло в повітрі — немає визначеності в майбутньому СДП «Атлантика».

Незважаючи на заяви, зроблені на Майдані і з екранів телевізорів, стіна байдужості, що відокремлює владу від народу, не тільки не зникла, а й стала міцніше, біля цієї стіни так само плачуть прості люди. Але ми не хочемо вірити, що ця стіна справді зможе стати стіною плачу українського народу. Ми хочемо, щоб наш голос був почутий гарантом Конституції, здатним навести порядок серед чиновників, що зарвалися.

Трудовий колектив СДП «Атлантика» звертається до Вас, Вікторе Андрійовичу, як Президента України, із проханням захистити від сваволі органів влади і виступити гарантом конституційних прав працівників СДП «Атлантика».

Ми змушені на всю країну, як моряки в давнину, подати розпачливий сигнал «SOS»!

Трудовий колектив СДП «Атлантика».

■ ФОТОФАКТ

Нині багато хто шукає захисту в народних депутатів України, оскільки не знаходять його на місцях. Саме задля цього зі скаргою на судові органи приїхали на зустріч з народним депутатом Віталієм Коржем подружжя Світлана і Віктор Надточії з Херсонської області.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Голосували в Голоскові за хороше, а отримали біду

Що стали жертвами обману, люди в Голоскові довідалися випадково. Але не мовчали. Може, сама назва села зобов'язувала

(Початок на 1-й стор.)
Неля Володимирівна Васюк, місцева заводіяка і профспілковий лідер, вважає, що винне в усьому реформування часів Кучми:

— Змусили тоді реорганізувати господарства, план спустили, показники довели. А людям нічого до пуття не пояснили. Ми, звичайно, не єдині, хто не розібрався. У підсумку замість хазяїв землі стали найманими робітниками в хазяїна.

Анатолій Молдован згадує, що свого часу господарство було міцним. Ферма, техніка, гарні врожаї. Більш як триста корів було, нині — 16. Невмілі хазяї довели нашу «Україну» до убозтва. Як в анекдоті: був колгосп-мільйонер, а став — мільйон винен. Нехай не мільйон, але сотні тисяч — це факт.

У 2000 році КСП «Україна» реорганізоване в сільськогосподарський кооператив. Працівникам така форма організації здавалася оптимальною. Спільний внесок і загальна діяльність давали непогані результати. І працювали, і питання всі вирішували разом. Але головне, кожний почувався власником.

У такому стані сільськогосподарський виробничий кооператив «Україна» існував півтора року. Але подув черговий вітер сільськогосподарських змін.

«Україну» реформували, «українців» не запитали

Січневі збори 2001 року голосківці пам'ятають. Як їм здавалося, нічого примітного тоді не сталося.

— Приїхало до нас районне начальство, — розповідає Анатолій Молдован. — Колишній голова райдержадміністрації шось казав про перетворення в сільському господарстві, переконував, що прийшов час стати хазяями на землі. То ми і не проти.

Але фактично на зборах людей умовляли проголосувати за ліквідацію кооперативу. Причому в багатослівності загальних фраз уловити суть було складно, а юридичним тонкошам селяни не навчені. Просто споконвіку вкоренилася звичка вірити владі. От і проголосували, не знаючи за що. Треба — значить треба.

Загалом, правдами-неправдами, але саме з тих нешчасливих зборів кооператив «Україна» наказав довго жити. Замість нього народилося на світ фермерське господарство з однієюменною назвою.

— Нам пояснили, — каже мешканець села Анатолій Дмитренко, — що перетворення нікого не торкнуться. Збережеться наш статус власників майна кооперативу. Все як було, так і залишиться. Зміниться лише назва.

Але така наївність обернулася для жителів Голоскова тим, що фактично вони позбавилися права власності. Не розуміли селяни, що їхнє колективне майно легло і просто перейшло в приватну власність однієї(!) людини — голови фермерського гос-

подарства Руденко Лариси Семенівни.

Моє краще, ніж наше

Лариса Семенівна навряд чи була така наївна. В усякому разі, постаралася якомога швидше оформити статут нового господарства, підготувати необхідні документи і нарешті стати власницею полів і тракторів. Не могла не знати грамотна Лариса Руденко про те, що припинення діяльності кооперативу відбувається тільки шляхом його реорганізації, тобто злиття, поділу, виділення, перетворення чи ліквідації. Але ніяк не шляхом перетворення кооперативу в одне фермерське господарство, коли колективне майно двохсот осіб переходить у приватну власність однієї.

Пізніше в судовому засіданні було встановлено, що оригінал протоколу тих зборів був підписаний лише Руденко. Хоча головував там Петрушак, а секретарем була Кіндрицька. Але їхніх підписів на оригіналі немає. Немає і заяв членів кооперативу про вихід з нього, як і заяв про вступ у знову створене господарство. Не було публікацій у ЗМІ про ліквідацію кооперативу, не складено передавальний і розподільний баланс, не повернуті майнові і земельні паї.

Про такі «дрібниці» в поспіху забулося. Але не забула глава фермерського господарства про майно. Як встановив Вознесенський міськрайонний суд, 2 липня 2001 року Руденко одержала майна СГВК «Україна» на один мільйон 300 тисяч гривень для погашення боргів кооперативу. А оскільки була єдиним власником цього майна, вона за всіма законами власності володіла, використовувала і розпоряджалася самостійно. Як? Нікому невідомо. Адже така організаційна форма, як фермерське господарство, не припускає загальних зборів і звітів про свої дії.

Сьогодні не визначено правовий статус млина, техніки, автотранспорту, зернового складу, пилорами, мікроавтобуса загальною вартістю в 678801 гривню. Це майно не було включено до складу того, що підлягало розпаюванню. А виходить, селянам з нього нічого не належить.

У цій справі багато плутанини. Але вона саме і доводить, що так звана реорганізація відбулася безчесно і протизаконно. Наприклад, під час державної реєстрації фермер-

ського господарства «Україна» був привласнений той само ідентифікаційний код, що і СГВК. Збігаються усі до єдиної цифри. Суд визначив, що документи, котрі подала Руденко для реєстрації, фіктивні. Тобто можна вважати, що реєстрація відбулася за підробленими документами. Чого варті лише два статuti одного підприємства. Один документ затверджений як статут селянсько-фермерського господарства «Україна». Другий — за тією самою датою, з тим само змістом, але вже статут фермерського господарства. Загубилося слово «селянсько», як загубилися в цих реорганізаціях і самі селяни.

«Коли всі інші права знехтувані, право на повстання стає беззаперечним».

(Томас Пейн).

Про те, що їхні права були порушені, голосківці довідалися випадково. У січні 2003 року Василь Гомонюк звернувся до місцевого суду із приводу поновлення на роботі. І під час судового розгляду виявилось, що змінено організаційно-правову форму господарювання кооперативу «Україна». Він і розповів односельчанам, що їх обдурили на тих само зборах.

Обурені цією обставиною сім жителів села подають у Вознесенський суд позов на ФГ «Україна», Кривоозерську райдержадміністрацію і Л. Руденко. Вимога — визнати недійсними установчі документи фермерського господарства і скасувати їх державну реєстрацію.

Суд цілком задовольнив вимоги позивачів і вирішив визнати недійсним і скасувати установчі документи ФГ «Україна». Скасував суд і державну реєстрацію господарства Кривоозерською райдержадміністрацією.

Не погодившись з цим рішенням, Лариса Семенівна апелювала до суду вищої інстанції. Але і там її скаргу відхилили, а рішення Вознесенського міськрайонного суду залишили без змін. Один з аргументів Руденко — про пропуск терміну позовної давності — суд визнав поважною причиною. Адже селяни про порушення їхніх прав довідалися тільки після справи Гомонюка. Саме тоді з'ясувалося, що власником і засновником господарства є одна Ру-

денко, а не члени кооперативу, як вони вважали раніше.

Але жодний суд, виявилось, не указ для місцевої райдержадміністрації. Її голова, Борис Коловоротний, зустрічаючись зі скаржниками, повторював одну-єдину завчену фразу: «Я — гарант Конституції і відповідаю за район». На жаль, Борис Леонітович абсолютно не володіє ситуацією і цілком покладається на своїх підлеглих. А підлегли в особі працівника юридичного відділу трактують рішення суду по-своєму. У результаті замість запропонованого судом зобов'язання скасувати установчі документи фермерського господарства в місцевій газеті з'являється оголошення про його ліквідацію. Причому главою ліквідаційної комісії призначено ту само Ларису Руденко.

Люди вскрай стурбовані цією ситуацією. Вони упевнені, що все їхнє майно просто піде з молотка. Річ у тім, що настав час розплачуватися за банківськими кредитами. Платити немає чим. І банк, звичайно, із задоволенням забере майно фермерського господарства, яке фактично належить членам кооперативу.

Хоча за чинним законодавством справа могла бути вирішена раніше й простіше.

Свою подальшу долю голосківці визначили самостійно і вже остаточно. На загальних зборах трудового колективу в травні цього року вони одноголосно ухвалили відновити діяльність СГВК «Україна». Затвердили склад правління, обрали голову — Валентину Гомонюк.

Але і це колективне рішення не набуло дії. Мешканці села вважають себе членами кооперативу, а офіційно поки що підприємство в Єдиному державному реєстрі не поновлено. Кажуть, все можна вирішити миром, «полюбовно», якщо буде згодна друга сторона, тобто глава фермерського господарства. Поки що згоди немає. І від одного запису в Єдиному реєстрі залежить не тільки майно кооперативу, а й доля його пайовиків. За свою правду люди готові боротися. Налаштовані рішуче. Обіцяють дійти до Києва, а відчайдушні заявляють, що захищать своє добро з вилами. Не хотілося, щоб справа дійшла до крайнощів.

Олена ІВАШКО.
Миколаївська область.

ної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи.

І державний реєстратор у строк, що не перевищує двох робочих днів, вносить до Єдиного державного реєстру запис про скасування державної реєстрації змін до установчих документів та повідомляє про це органи статистики, державної податкової служби, Пенсійний фонд та фонди соціального страхування. Зараз мною запропоновано членам СГВК «Україна» звернутися із заявою до суду із скаргою на дії державного реєстратора та голови адміністрації з вимогою зобов'язати їх виконати рішення суду, оскільки обидві посадові особи відмовляються це зробити через те, що їм незрозуміло, як саме виконувати рішення.

Поверніть класичні університети

■ ДО УВАГИ МІНІСТРА ОСВІТИ

Університет, як відомо, це — вищий навчально-науковий заклад, що здійснює підготовку спеціалістів для різноманітних сфер людської діяльності. Він, університет, має у своєму складі до двох десятків факультетів.

Погляньмо, що діється в системі вищої освіти. Наслідуючи Росію, яка ще на початку 90-х реорганізувала славетне Московське вище технічне училище ім. Баумана в технічний університет, ми з подвоєним зав'язанням взялися перетворювати престижні інститути на галузеві університети.

Саме поняття «галузевий університет» немає під собою жодного підґрунтя. Традиція і досвід свідчать, що університет, починаючи із зародження західноєвропейських вищих шкіл такого типу в Італії та Англії в XI—XIII століттях, є категорією класичною. Та й сам термін «університет» пов'язаний з поняттями «загальний», «універсальний».

До початку 90-х років ми мали десять справжніх класичних університетів, древніх і молодих — у Львові, Харкові, Києві, Одесі, Чернівцях, Ужгороді, Дніпропетровську, Донецьку, Сімферополі та Запоріжжі.

І ось пристойні педагогічні, медичні, політехнічні, сільськогосподарські інститути враз перетворилися на галузеві університети. Крім того, з'явилися лінгвістичні, військові, міліцейські, морські і навіть транспортні, споживчої кооперації, харчових технологій тощо.

Чудово, що відродили Києво-Могилянську академію. Але чому

вона офіційно називається Національний університет «Києво-Могилянська академія» — збагнути важко. Хіба її лаконічна історична назва не говорить сама за себе? А такі абракадабри, як Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут» чи Національний університет «Львівська політехніка» взагалі не піддаються тлумаченню.

Навіщо це все? Хіба, коли ми мали такі престижні вузи, як, скажімо, Київський педагогічний інститут іноземних мов, Одеський політехнічний чи Запорізький медичний інститути, ми щось втрачали? Саме інститут і є спеціалізованим вищим навчальним закладом. І в жодному разі він не може бути галузевим університетом!

У ті само 90-ті роки з'явилося чимало академій. І це — нор-

мальне явище. Академія може бути галузевою на зразок поліцейської академії у США чи військової академії в колишньому СРСР. Академія — не університет і традиційно вона має набагато вужчий напрям у підготовці спеціалістів з вищою освітою.

А тому цілком

логічно мати медичну академію (а не медичний університет!), сільськогосподарську або аграрну, морську, педагогічну чи академію фізичної культури і спорту, культури і мистецтва...

Нині у нас немає жодної консерваторії. Усі вони — музичні академії. І в Києві, і у Львові, і в Одесі, і в Донецьку. Але ж консерваторія — унікальний статус

для музичного вищого навчального закладу!

Не зовсім зрозумілим і чітким у системі вищої освіти України є статус коледжу. Це ніби півдиплома: і вже не середня спеціальна освіта, і ще не вища. Чому за коледжами в нашій країні не закріплено статусу таких, що дають повну вищу освіту? Як в Англії, приміром, чи у США, де фактично коледжі є самостійними галузевими вищими навчальними закладами або входять до складу університетів. Класичних, звичайно. Бо галузевих в цивілізованих державах практично немає.

Хочеться вірити і сподіватися, що в наших законодавців у майбутньому вистачить здорового глузду усвідомити, що безглуздз мати в інтелектуально розвиненій країні так звані галузеві університети.

Микола ЯРОШЕНКО, філолог, викладач. Тернопіль.

Від ведучого. Наскільки крамольні думки висловив наш дописувач із Тернополя, покаже, сподіваємось, відповідь із Міністерства освіти і науки, а також ваші, шановні читачі, відгуки на порушену проблему. Отже, чи варто повертати класичні університети?

■ ШИРШЕ КОЛО

Єдиний спеціалізований відсвяткував...

Український державний хіміко-технологічний університет — єдиний спеціалізований вищий навчальний заклад, що випускає спеціалістів для хімічної галузі. Йому виповнилося 75. Про досягнення та проблеми університету та технічної освіти взагалі наша розмова з ректором УДХТУ Михайлом БУРМІСТРОМ.

— Хімія — виробнича сила. Підраховано, щотижня у світі синтезується не менш десяти тисяч нових речовин. Їх більше, ніж людина має від природи. Вони створюються і в УДХТУ?

— Побувайте на нашій виставці наукових досягнень і переконайтеся. На ній представлено діючі розробки та сполуки, що використовуються у різних галузях. Це доробок студентів, викладачів та вчених ВНЗ.

— Чи готова, на вашу думку, система вищої освіти України до вступу в єдиний європейський простір?

— У результаті проведення реформування «під Європу» не повинна зруйнуватися національна різноманітність національних освітніх систем. Не раз наголошувалося, що мета Болонського процесу — зближення, взаємне збагачення, приведення до однакових одиниць вимірів. Але ці постулати є декларативними, а реальності реформи неминуче ведуть до уніфікації освітніх систем. Тому найважливіше в цій реформі — обережність, здатність знайти «золоту середину», не впадаючи у крайнощі.

— Якою ви бачите освіту після її реформування?

— По-перше, кардинально зміниться її парадигма: не людина вчить, а людина вчиться. По-друге, вступивши до одного ВНЗ, студент отримує можливість вибрати свою «траєкторію» навчання під керівництвом викладача-наставника. Тобто частину кредитів свого додатку до диплома він може отримати в одному вузі, а другу, третю тощо — в інших. Водночас можливе вивчення окремих курсів дистанційно.

— Ви задоволені тим, як працевлаштовуються випускники вашого університету?

— Для хіміків-технологів та механіків проблеми немає. Їх приймають практично на всіх підприємствах галузі. Але не треба далеко їхати — тільки на Дніпропетровщині понад 50 виробництв хімічного напрямку потребують наших фахівців.

— Михайле Васильовичу, чим запам'яталося вам святкування 75-річчя УДХТУ?

— Такі урочистості спонукають відкинути всі клопоти та прийти до рідної альма-матер. Окрім випускників, гостями ювілею стали представники МОН України, районної, міської та обласної влади. Мене дуже потішив той факт, що наші студенти разом з наставниками широко відгукнулися на заклик влаштувати свято молодості, створили атмосферу піднесення та згуртованості. Поруч з ними ветерани почувалися молодими...

Наталія НЕЧУНАЄВА.

Дніпропетровськ.
На знімку: ректор Михайло Бурмістр.
Фото з архіву «Голосу України».

Створення класів-комплектів — незаконне

■ РОБОТА НАД ПОМИЛКАМИ

На початок минулого навчального року в школах країни було понад 19,8 тисячі класів-комплектів, переважно у сільських школах.

Вони створювалися з числа учнів перших—четвертих класів із загальною кількістю більше п'яти учнів в одному класі. Міністерство освіти і науки України вважає цю практику грубим пору-

шенням Закону України «Про загальну середню освіту».

Водночас через демографічну кризу правомірним є існування в сільських школах класів з п'ятьма учнями, а у разі

меншої кількості навчання проводиться індивідуально.

З метою забезпечення рівного доступу до якісної освіти Міністерство освіти і науки України доручило місцевим органам управління освіти переглянути існуючу практику та вжити заходів із неухильного дотримання вимог чинного законодавства.

Прес-центр МОНУ.

Бджолярів готують у школі

■ ЗНАЙ НАШИХ

Уже одинадцять років у вінницькій ЗОШ № 3 учні старших класів вивчають бджільництво, й доказом, що вчатьс я юні пасічники без примусу, є те, що на заняття вони приходять і у суботу.

Фах опановують лише хлопці, бо за народною традицією, жінці — не місце на пасіці. Проте за партою у спеціально обладнаному кабінеті «Золота бджола» пристосована й Настя. Спочатку дівчину не хотіли брати до гурту, але її родина — пасічники з діда-прадіда. Такий родовід не міг не переконати, та й Настя не з тих, хто пасе задніх: своєю працелюбністю, наполегливістю та затятістю вона швидко довела, що дівчата знаються на бджолах не гірше за хлопців, тож, можливо, найближчим часом у Вінниці з'являться перші дипломовані пасічники.

Діти отримують ґрунтовні знання із різних дисциплін — біології та ботаніки, хімії й фізики, екології й етнографії. На заняттях не лише вивчають будову бджоли, умови її існування, а й знайомляться з історією та традиціями вітчизняного бджільництва.

Тільки теорією заняття не обмежуються. Як розповів Микола Гулько, вчитель бджолярської справи, діти у літній період два-три тижні зранку до вечора без вихідних проходять практику на пасіці, де близько трьохсот бджолиних сімей. Микола Митрофанович пригадує, що ідея запровадження у школі бджільництва як навчальної дисципліни з'явилася у дев'яностих роках, коли багато говорили про відродження українських народних традицій.

— Концертів з піснями і танцями було достатньо, щоб вважати, ніби ми відродили ті традиції, — зазначає вчитель. — Тому мені хотілося реалізувати ідею на конкретних справах, тим більше, уже тоді я розумів, що відроджувати Україну доведеться не нам, а дітям. У школі ми запровадили тоді уроки ручної вишивки, художнього розпису по дереву і металу, гончарство.

Ці дисципліни викладаються й сьогодні. Я взявся за викладання бджільництва, бо маю досвід: у батька була пасіка. Але серйозно захопився справою у зрілому віці, коли закінчив технікум.

На жаль, вінницька школа — єдина в Україні працює у цьому напрямі. Прикро, але нема у нас вчителів-спеціалістів, замало літератури, та й ентузіастів, які б взяли за цю справу — обмаль.

Найдійовіший шлях прищепити непоказну любов до рідного краю, забрати з рук підлітка пляшку з пивом та цигарки — навчити ці руки робити конкретну справу, корисну і цікаву.

Аліна АКУЛЕНКО.

Вінниця.

■ ПРОБЛЕМА

Дайош знання дошкільнятам!

Міністр освіти і науки Станіслав Ніколаєнко звернувся до голови Львівської обласної державної адміністрації Петра Олійника у зв'язку з незадовільним станом дошкільної освіти в області.

Сьогодні на Львівщині лише дев'ять відсотків сільських дошкільнят відвідують навчальні заклади. Це найнижчий показник в країні. Особливо гостро стоїть питання у Львові. Тут протягом останніх двох років збільшується контингент дошкільнят і дитячі садки міста перервантажнені, а тим часом кілька десятків дитсадків здаються в оренду.

Міністр у зверненні до голови Львівської облдержадміністрації просить його особисто посприяти і підтримати відновлення діяльності дошкільних навчальних закладів і передачу їх до комунальної власності територіальним громадам, повідомляє прес-центр МОНУ.

Так, та не так

Останнім часом у за-собах масової інформації деякими політичними та громадськими діячами робляться заяви, що нібито Міністерство освіти і науки України зменшило кількість годин на вивчення української мови та літератури в загальноосвітніх навчальних закладах.

Ця інформація не відповідає дійсності, заявляє прес-служба МОНУ. Так, типовими навчальними планами для початкової школи з українською мовою навчання на вивчення української мови та читання відводиться: у 1 класі 8 годин; у 2—4 класах — по 7 годин на тиждень.

На вивчення мови національної меншини, у тому числі російської, пропонується у 1—2 класах 1 година на тиждень, 3—4 класах — по 2 години.

Але у жодному випадку вивчення української мови не замінювалося вивченням російської.

Навчальні плани для основної та старшої школи з українською мовою навчання передбачають можливість вивчення російської чи іншої мови національних меншин, але, знову-таки, не за рахунок української.

Сьогодні в 11-річній школі українську мову учень вивчає упродовж 1 698 годин.

Типовими навчальними планами для 12-річної школи загальна кількість годин на вивчення української мови так само визначена 1 698 годинами, а у класах суспільногуманітарного профілю ця цифра становить 1 908.

До того ж на вивчення української літератури в 12-річній школі відведено на 70 годин більше, ніж в 11-річній.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕЧА.

У Херсоні триває Всеукраїнський театральний фестиваль «Мельпомена Таврії»

■ ХРОНІКА

Сім плюс один

Уже п'ятнадцять років український художник Анатолій Марчук живе і працює в німецькому місті Куксхафені, що на березі Північного моря. За цей час Марчук став своєрідною знаменитістю міста, екзотичним штрихом цього північнонімецького приморського ландшафту.

Мабуть, це приємно — бути єдиним талановитим чужоземцем серед німців! Але Марчукові, здається, трохи набридло бути єдиним. «Нас багато!» — сказав сам собі Марчук і влаштував у Куксхафені виставку під назвою «Мистецтво вільної України», де представив, окрім своїх, роботи ще сімох українців. Дехто з них мешкає в Німеччині, дехто — вдома. Це Іван Пилипенко, Наталя Мет'є-Цимбалюк, Василь Федорук, Микола Кочубей, Олександр Острогляд, Борис Негода та Михайло Вайнштейн. Марчук вважається засновником нового стилю в образотворчому мистецтві, який дістав назву аванреалізм. Інші художники — хто неоімпресіоніст, хто експресіоніст, а хто просто хороший майстер. Німцям — сподобалося.

Виставка відбулася за підтримки наших всесвітньо відомих боксерів — братів Віталія та Володимира Кличків і була присвячена нашій незалежності. Своїми роботами художники показали, як вони розуміють це слово і що воно означає саме для них. Організатором з німецького боку був прес-секретар організації «Зідлунгтезельшафт Куксхафен» Ральф Козак. Саме завдяки підтримці цих людей Німеччина ще раз почула про Україну і талановитих українців.

Наталя ОВДІЄНКО.

На знімках: Анатолій Марчук та його «Натюрморт з зеленими пляшками».

Честь і шана

Музичне товариство, яке діяло в Кам'янці-Подільському за життя видатного композитора Миколи Леонтовича, прагне відродити професор держуніверситету Майя Печенюк. Щороку її студенти беруть участь у мистецьких олімпіадах та конкурсах і отримують дипломи переможців. Виростила вона й чималий гурт дослідників. Разом зі своїми вихованцями Майя Печенюк виступала на двох всеукраїнських конференціях, присвячених Миколі Леонтовичу, завдяки її ентузіазму з'явився в університеті музей автора нестаріючих «Щедрика» та «Дударика». Нещодавно пані Майї вдалося знайти фото 1907 року: подільський маестро з хором духовної семінарії на гастрольях у Мелітополі. Пошук документів та експонатів триває.

За свою невтомну працю Майя Печенюк щойно удостоєна найвищої нагороди Кам'янця-Подільського — відзнаки «Честь і шана».

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Можна спати без героїзму

Національний телеканал «Культура» перейшов на супутникове мовлення світової телемережі. Тепер його трансляції можна буде побачити в 72-х країнах світу.

До цього передачі телеканалу «Культура» транслювалися виключно вночі — з третьої до п'ятої ранку. Публіка, що знаходила в собі мужність їх дивитись в цей час — воістину героїчна. Тепер же, з переходом на супутникове мовлення, передачі «Культури» виходитимуть у зручніший час: чотири години на добу, зранку та ввечері (слідкуйте за телепрограмою). А вночі транслюватимуть повтори старих передач. Той, хто вже їх бачив раніше, може вночі спати спокійно, без жодного героїзму. Нічого не пропустить.

На презентації каналу показували фрагменти майбутніх передач. Це зустрічі з відомими діячами культури: Борисом Олійником, Лесем Танюком, Гізелею Циполою, Марією Левитською, Євгеном Товстухою та іншими.

Олеся НАЙДЮК.

У столичній Російській драмі відбулася прем'єра комедії «Весь Шекспір за один вечір», у головній ролі — Олександр ГЕТЬМАНСЬКИЙ (на знімку)

Знову очікують аншлаги

Ювілейний, 85-й, сезон Київський національний академічний театр імені Івана Франка завершує гастрольями в Севастополі, які триватимуть до кінця червня. Зі свого репертуару, який налічує 38 вистав, кияни привезли до міста-героя шість кращих, різноманітних за жанрами. Дві з них прем'єрні: «Наталка Полтавка» Івана Котляревського і «Сентиментальний круїз» (автор п'єси Тамара Кандаля — французька російського походження). За словами худрука театру Богдана Ступки, новаторство франківців у класичній «Наталці» одержало високу оцінку у столичних глядачів, серед яких було дуже багато молоді. Щоб подивитися гучну прем'єру «Наталки Полтавки», з живою музикою, за участю Олега Скрипки, знайшли час і багато хто з народних депутатів на чолі з Головою Верховної Ради України Володимиром Литвином.

Захопливе видовище обіцяє трупа не лише на двох прем'єрних виставах: хрестоматійний голівський «Ревізор», наприклад, вирішено у вигляді буфонади. Утім, про всі сюрпризи, творчі знахідки журналістам на пресконференції не розповіли — «приходьте і все самі побачите». У гастрольних виставах, крім відомих акторів Ірини Дорошенко, Степана Олексенка, Анатолія Хостікоєва, Олександра Задніпровського, Остапа Ступки та ін-

Фото Влада ВЕРЕСА.

ших, не менш відомих, зайняті також і молоді актори — нинішнього сезону в трупі прийняли 18 талановитих випускників театральних вузів України.

Гастролі українського театру імені Івана Франка в Севастополі стають уже традицією, а перші відбулися п'ять років тому. Тоді були побоювання: а чи прийде російськомовний севастопольський глядач в український театр. Але вони виявилися даремними — майже всі вистави йшли

з аншлагом. І зараз на прем'єрні всі квитки вже продано. Чудовою рекламою для гастролей став фільм «Водій для Віри», який нещодавно показали по ТБ (зйомки проходили в Севастополі), де одну з головних ролей зіграв Богдан Ступка.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

На знімку: наш кореспондент Світлана Калиновська в оточенні Остапа та Богдана Ступки.

Співати хором — не сором

■ СВЯТА

«Не буде смішно, якщо я та мої працівники разом з міською владою вийдемо на сцену й заспіваємо на фестивалі хором пісню?» — трохи зніяковіло радився з журналістами «Голосу України», які завітали до Коломиї, голова райдержадміністрації Михайло Вінтоняк.

Ми заспокоїли його, що авторитету від цього у посадовців не убуде, а ось додасться — напевно. Бо хіба чиновник має з'являтися перед людьми лише з промовами та розпорядженнями? Хіба не цікаво їм бачити свого керівника, так би мовити, в неформальній обстановці? Та й по очах пана Михайла бачили, що дуже вже хочеться йому освідчитися в любові до рідного міста в такий спосіб. Та й нагода для цього була неабияка: після 15 років Коломия заспівала! Відродила у себе фестиваль української пісні, який колись проводився, а потім загубився у бурхливій течії життя. Пана Михайла ще й тешити, що до коломийців фестиваль повернувся за його головування і з його участю. Але й він, мабуть, не уявляв, як спрагло люди відгукнуться на цю ідею. На сцені літнього відкритого театру в той день виступило біля тисячі самодіяльних артистів — хорів, ансамблів, солістів з цілого району! До них приєдналися ще й танцювальні колективи, тож парк імені Шевченка на все місто «транслявав» мелодії та запальні ритми. А відкрили свято посадовці. Як і обіцяли — не промова, як звикло, а пісню. Звичайно ж, це була «Понад Прутом моя Коломия...» — пісня, яка вже давно стала народною і є ніби опізнавальним знаком всіх коломиян, які й у світі знаходять один одного за цією мелодією. Гарно було, зворушливо і сердечно. Гуцульські пісні змінювалися лемківськими, покусцькими, то тужливими, то веселими. Здавалось, всю свою душу учасники фестивалю переливають у мелодії, а ті стеляться, наче легкий туман, над Прутом, який несе їх далі і далі.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

■ МІНІ-ІНТЕРВ'Ю

«Молюсь, щоб безголосі дали дорогу голосистим...»

У столичному Будинку культури Служби безпеки України відбувся концерт Павла Мрежука під назвою «Я Українці сини».

Павло Мрежук вже цього року випустив новий альбом «Запрошую на свято», де представив дуже відомі шлягери — «Ясени» Білаша, «Вперше» Мозгового, авторські твори — зокрема, пісні на вірші свого творчого побратима Вадима КРИЩЕНКА.

— Павле, коли і як музика увійшла у ваше життя?

— Я ріс у селі Комсомольському в Козятинському районі на Вінничині. Мені було чотирнадцять, мене цікавила гра на ударних інструментах. На них я й спеціалізувався, коли пішов учитися до Вінницького музучилища. Трохи згодом, вже на Житомирщині, став солістом гурту «Древляни». На Міжнародному конкурсі імені В. Івасюка (1998 рік) став лауреатом. А по-справжньому відкрила мене як співака пісня на вірші В. Крищенка «Я України син». Музику написав я сам.

— Співакові для успіху потрібен лише голос чи ще щось?

— Тільки голос. Самі знаєте, нерідко на сцену виходять люди, котрі голосу не мають, і таких більшість, і я молюся, щоб не помер, не загубився за цим український мелос, і щоб нарешті безголосі дали дорогу голосистим.

— Для вас пісня — сенс життя чи спосіб заробітку?

— І те, і те. Втім, про

сенса життя не варто ніколи забувати.

— У вас є взірць композитора на українській естраді?

— Звичайно, це — Володимир Івасюк.

— Маєте захоплення, окрім музики та пісні?

— Мої захоплення споглядальні: люблю дивитися бокс і кіно. Улюблені боксери — Володимир Кличко, Володимир Вірчис, Костя Дзю, улюблені актори — Іван Миколайчук та Сильвестр Сталлоне.

Записав Юрій МОСТОВИЙ.

БАНК
ТАВРИКА

КРЕДИТУВАННЯ
МАЛОГО
ТА СЕРЕДНЬОГО
БІЗНЕСУ

СТРОК КРЕДИТУВАННЯ:
до 5 років

ПРОЦЕНТНА СТАВКА:
від 13,5% у валюті
від 19,5% у гривні

тел. +38(044) 206 70 71, 205 59 99 м.Київ, вул. Тургенєвська,26
www.tavrika.ua

БАТ «Нововолинська бавовнопрядильна фабрика «Нотекс»
(код ЄДРПОУ 00306472, місцезнаходження: 45400, Волинська обл., м. Нововолинськ, вул. Св. Володимира, 3; тел.: 2-25-29) повідомляє про свою ліквідацію.
Претензії приймаються на протязі двох місяців з дня публікації оголошення.

23.05.05 Господарським судом Київської області по справі №167/2-Б-2005 визнано банкрутом селянське (фермерське) господарство «Корунд», ЗКПО 30831048, місцезнаходження: Київська область, Ставищенський район, село Гостра Могила та відкрито відносно нього ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначено Філію «Київська міська дирекція» АТ «Індекс-Банк», адреса: пр. Повітрофлотський, 50/2, м. Київ, 03048; тел.: 495-29-82.

Ухвалою Господарського суду Миколаївської області (54000, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 17.05.2005 р. порушено провадження по справі №10/118 про банкрутство ТОВ «Чаусівський гранітний кар'єр», ід. код 05520632; 55200, м. Первомайськ, вул. Набережна, 2-а.
Розпорядником майна призначено Костіна М. С. (ліцензія серії АА №783216 від 16.06.2004 р., адреса: 54017, м. Миколаїв, вул. Бузький бульвар, 1, кв. 32).
Претензії кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) за позовом Управління ПФУ у Тростянецькому районі порушено справу №5/83-05 про визнання банкрутом БАТ «Тростячанка» (вул. Б. Хмельницького, 1, смт. Тростянець, Вінницької області, код ЄДРПОУ 05459157).
Розпорядником майна призначено Мілованова Артура В'ячеславовича (ліцензія АА №719877 від 03.03.04 р.)
Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду міста Києва від 25.04.2005 року ТОВ «Саїва» (м. Київ, пр-т Перемоги, 67, код ЄДРПОУ 31904153) було визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором банкрута - Товариство з обмеженою відповідальністю «Саїва» призначено арбітражного керуючого Шкабрія М. П.
Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 03150, м. Київ, вул. Червоноармійська, 57/3, оф. 221; тел.: 239-23-90.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 06.05.05 р. (адреса суду: 01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) порушено справу №44/277-б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія АСВ», код підприємства 31029957, адреса: 01133, м. Київ, бульвар Л. Українки, 15-а).
Розпорядником майна призначено - арбітражного керуючого Єгоренкова Сергія Валентиновича, адреса листування: 01133, м. Київ-133, 6-р Л. Українки, буд. 19, кв. 138.

Згідно Постанови Господарського суду Львівської області (вул. Личаківська, 81, м. Львів, 79010) від 26.05.2005 р. по справі №6/178-4/94 Самбірську пересувну механізовану колону № 189 БАТ «Львівводбуд» визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру. Юридична адреса і банківські реквізити: 81400, вул. Польова, 1, м. Рудки, Самбірського р-ну, Львівської області; р/р 260091957 в ЛОД АПББ «Аваль» м. Самбір, МФО 325570, ЄДРПОУ 01036939.
Ліквідатором по цій справі призначено Романчука Сергія Юрійовича (ліцензія АБ №116060 від 9.11.2004; проживає: вул. Журавлина, 9, кв.1, м. Львів, 79040).

ОГОЛОШЕННЯ
19.07.2005 року о 13 годині за адресою: м. Луганськ, вул. Кірова, 49 Луганська Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства проводить конкурс з продажу майна банкрута БАТ «Луганський Облагротехсервіс»:
Лот № 1: Майно включене до майнового комплексу, розташоване за адресою: м. Луганськ, вул. Мадридська, 1, а саме:
— об'єкти нерухомого майна, у тому числі:
1. Контора адміністративна з підвалом (інв. № 1, Літера 1). Стартова вартість 34050 грн. з урахуванням ПДВ.
2. Погрузочно-розгрузочний навіс (інв. № 10, Літера 2). Стартова вартість 4100 грн. з урахуванням ПДВ.
3. Водойм 50 м. куб. (інв. № 11, Літера 6). Стартова вартість 1260 грн. з урахуванням ПДВ.
4. Огорожа (інв. № 12, Літера 10). Стартова вартість 1820 грн. з урахуванням ПДВ.
5. Ворота (інв. № 13, Літера 5). Стартова вартість 250 грн. з урахуванням ПДВ.
6. Асфальт (інв. № 14, Літера 4). Стартова вартість 7170грн. з урахуванням ПДВ.
7. Відкрита прирельсова платформа (інв. № 15, Літера 11). Стартова вартість 11000 грн. з урахуванням ПДВ.
8. Асфальт (інв. № 16, Літера 4). Стартова вартість 8170 грн. з урахуванням ПДВ.
9. Повітряна електролінія (інв. № 17). Стартова вартість 130 грн. з урахуванням ПДВ.
10. Підземний водопровід (інв. № 18). Стартова вартість 200 грн. з урахуванням ПДВ.
11. Матеріальний склад з рампамі (інв. № 2, Літера 7). Стартова вартість 37680 грн. з урахуванням ПДВ.
12. Ангар (інв. № 3, Літера 8). Стартова вартість 40490 грн. з урахуванням ПДВ.
13. Прохідний пункт з підвалом (інв. № 4, Літера 16). Стартова вартість 9770 грн. з урахуванням ПДВ.
14. Туалет (інв. № 5, Літера 12). Стартова вартість 450 грн. з урахуванням ПДВ.
15. Склад запчастин (інв. № 6, Літера 13). Стартова вартість 31610 грн. з урахуванням ПДВ.
16. Навіс мет. (інв. № 8, Літера 9). Стартова вартість 6390 грн. з урахуванням ПДВ.
17. Навіс (інв. № 9, Літера 15). Стартова вартість 3820 грн. з урахуванням ПДВ.
18. Автозаправочний блок (інв. № 96, Літера 3). Стартова вартість 490 грн. з урахуванням ПДВ.
19. Гараж (інв. № 7, Літера 14). Стартова вартість 16340 грн. з урахуванням ПДВ.
— об'єкти рухомого майна на суму 4810.
— Загальна стартова вартість лоту 220000 грн. з урахуванням ПДВ.
Фіксовані умови для покупця: СПД, працюючий у сфері виробництва сільськогосподарської продукції не менш як 1 рік; що має необхідне сільськогосподарське обладнання та техніку для сільськогосподарського виробництва; збереження сільськогосподарського профілю об'єктів; інвестиційну програму розвитку об'єкту; забезпечення зайнятості робітників бази, що звільняються (7 робітників); забезпечення безоплатного збереження матеріальних цінностей боржника (продавця) на термін його ліквідації.
Ознайомитися з майном можна за його місцезнаходженням з понеділка по п'ятницю з 9.00 до 14.00. Контактний телефон (0642) 586769.
Всі витрати з переоформлення права власності на майно та землекористування несе покупець.
Переможець конкурсу визнається учасник, який запропонував найвищу ціну за об'єкт продажу та взяв на себе зобов'язання щодо виконання фіксованих умов конкурсу. Результати конкурсу оформлюються протоколом, який є підставою для укладення протягом 15 днів договору купівлі-продажу між покупцем та боржником.
Гарантійні внески учасників конкурсу у розмірі 5% з урахуванням ПДВ від початкової ціни майна перераховуються на рахунок Організатора конкурсу — філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Луганській області за реквізитами: р/р 2600511189 в ЛОД АПББ «Аваль» м. Луганська, МФО 304007, код ЄДРПОУ 26252762. Реєстраційний збір у сумі 17 грн. з урахуванням ПДВ перераховується на рахунок Організатора конкурсу — філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Луганській області за реквізитами: р/р 260096100 в ЛОД АПББ «Аваль» м. Луганська, МФО 304007, код ЄДРПОУ 26252762.
Заявки на участь у конкурсі та конкурсні пропозиції приймаються Організатором до 15.07.2005 року включно за адресою: м. Луганськ, вул. Кірова, 49, з понеділка по п'ятницю з 9.00 до 17.00. Телефони для довідок: (0642) 501437, 501438.

Розпорядник майна ТОВ СВКК «Колос»
(АР Крим, Красноперекопський район, с. Філатівка, вул. Кримська, 18)
запрошує кредиторів ТОВ СВКК «Колос» на збори, які відбудуться 22.06.2005 р. о 12 годині 00 хвилин за місцезнаходженням боржника в приміщенні сільської Ради.

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-а) Постановою від 26.04.2005 р. по справі №7/57-Б визнано банкрутом Луцький завод «Харчопродукт», код ЄДРПОУ 01729507 (43001, м. Луцьк, вул. Володимирська, 63). Р/р 26006003126001 у Луцькій філії АТ «Укрінбанк», МФО 303343.

Ліквідатором підприємства призначено Темчишина Володимира Петровича, ліцензія Мінекономіки України АА №630072 від 25.11.2003р. Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця.
Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі 54-а) Постановою від 10.05.2005 р. по справі №4/54-Б визнано банкрутом Дочірнє підприємство «Співчуття» Волинського обласного фонду «Святого Миколая», код ЄДРПОУ 25089998(43000, м. Луцьк, вул. Нікішева, 3). Р/р 26001367 у Волинській обласній АПББ «Аваль», МФО 303569. Ліквідатором підприємства призначено Кушнірука Олександра Леонівича ліцензія Мінекономіки України АА №783223 від 24.06.2004 р.
Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця.

ДГУ «Агентство з питань банкрутства» повідомляє про проведення аукціону з продажу активів АТЗТ «Укрльон»

Об'єкт продажу: Лот № 1 — 10% адміністративної будівлі, пл. 1335,7 м 2, початкова вартість з ПДВ — 23416,8 грн. Лот № 2 — фільтруюча станція, пл. 2517 м 2, початкова вартість з ПДВ — 234150,0 грн. Лот № 3 — будівля водопостачання, початкова вартість з ПДВ — 11252,4 грн. Лот № 4 — водоприймач, початкова вартість з ПДВ — 6854,4 грн. Лот № 5 — контейнерний майданчик, початкова вартість з ПДВ — 94701,6 грн. Лот № 6 — автошляхи, початкова вартість з ПДВ — 21548,4 грн. Лот № 7 — пірс, початкова вартість з ПДВ — 9909,6 грн. Лот № 8 — обладнання у паперовому цеху, в кількості 10 од. (гідророзбивач ГРВМ-02 — 3 шт., бак для зберігання ідоного хлору — 3 шт., каустизатор — 2 шт., бак н/ж — 2 шт.), початкова вартість з ПДВ — 17136,0 грн. Лот № 9 — будівля паперового цеху, пл. 1522,8 м 2, початкова вартість з ПДВ — 224080,0 грн. Лот № 10 — склад бавовняної целюлози, пл. 1335,7 м 2, початкова вартість з ПДВ — 323870,0 грн. Лот № 11 — обладнання на складі, в кількості 21 од. (в т. ч. шафи керування, двигуни тощо), початкова вартість з ПДВ — 14376 грн. Місцезнаходження об'єкту: Херсонська обл., Цюрупинський район, м. Цюрупинськ, вул. Гвардійська, буд. 103. Гарантійний внесок в сумі 5% від початкової ціни лоту та реєстраційний внесок в сумі 17 грн. вносяться на р/р 26000012819145 в БАТ «Держ. Есп.-ім. банк України» в м. Києві, МФО 322313, код ЄДРПОУ 31025727. Одержувач: Державна госпрозрахункова установа «Агентство з питань банкрутства». Організатор аукціону: ДГУ «Агентство з питань банкрутства». Адреса: 03150, м. Київ, вул. П. Любченка, 15, кім. 424, тел. 261-19-26. Час прийому: Пн. — Чт. —09.00—18.00; Пт. — 09.00—16.45.
Порядок оформлення участі в аукціоні: телефон для довідок 261-19-26. Кінцевий термін прийняття заявок: 27.06.05 р. Аукціон відбудеться 01.07.2005 р. об 11-й годині за адресою: 03150, м. Київ, вул. П. Любченка, 15, актовий зал, 5 поверх. Протокол аукціону підписується ліцитатором та покупцем і в триденний термін затверджується керівником організатора торгів. Переможець аукціону, який відмовився від підписання протоколу, позбавляється права на подальшу участь у аукціоні і повернення йому внесеного гарантійного внеску. Договір купівлі-продажу між покупцем та боржником укладається протягом 15 днів з моменту затвердження протоколу аукціону керівником організатора публічних торгів. Оплата за придбаний об'єкт здійснюється переможецем аукціону протягом 30 календарних днів з моменту підписання договору купівлі-продажу.

Громадська організація «Товариство індивідуальних забудовників «Стадне»
(ідентифікаційний код 25718477, р/р 26008003243001 в Оболонській філії АТ «Укрінбанк», МФО 322993), сповіщає про припинення діяльності, шляхом ліквідації.
Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: м. Київ, вул. Вишгородська, 28/1.
Голова правління ГО ТІЗ «Стадне».

Постановою Господарського суду Житомирської області (майдан Пуятинський, 3/65, м. Житомир, 10002) від 31 травня 2005 р. (по справі №3/1304 «Б») визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Еліта», код ЄДРПОУ 30287351, юридична адреса: 13372, Житомирська обл., Бердичівський р-н, с. Семенівка.
Арбітражним керуючим - ліквідатором призначено Шишкіна Л. Я., ліцензія АА 779304 від 14.10.2004 р.; тел.: (04143) 2-26-76, 5-42-35; (067) 749-07-86.
Претензії поточних кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) по справі №5/532-04 Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю ім. Яценка (22862, с. Ометинці, Немирівського району, Вінницької області, р/р 26007351701 в філії АБ «Енергобанк», МФО 302731, код 03730972) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором боржника призначено Крутевича Володимира Івановича (ліцензія АА 779252 від 08.09.2004 р.; адреса: 21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, кім. 731; тел.: 39-94-44).
Заяви кредиторів приймаються протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Київської обл. (01033, м. Київ, вул. Жильяська, 58-б) від 29.03.2005 р. по справі №155/26-2003 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Підприємство з іноземними інвестиціями за участю українського капіталу «Кастелло-Київ» (юридична адреса - 08200, Київська область, м. Ірпінь, вул. Центральна, 113; код ЄДРПОУ 20031095; р/р 0026008168 в Ірпінській філії АПББ «Аваль», МФО 321961).
Відкрито ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Крупенко Сергія Юрійовича (ліцензія: серія АА №668345 від 28.10.2003 р. видана Міністерством економіки та з питань європейської інтеграції України; адреса: 02183, м. Київ-183, а/с 93; тел.: (050) 595-99-97).

Господарський суд Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) Постановою від 27.04.2005 р. по справі № 13/121-Б визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру товариства з обмеженою відповідальністю «Олексашка» (м. Хмельницький, вул. Гагаріна, 5, к. 364), п/р 26008300101744 в Хмельницькій філії АКБ «Укрсоцбанк», МФО 315018, код ЄДРПОУ 22773398.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Клименко А. В., тел.: (0382)76-46-39 (29006, м. Хмельницький, вул. Довженко, 3, кв. 5)
Вимоги пред'являти протягом місяця.

Господарським судом Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Пуятинський, 3/65) порушено справу про банкрутство за № 5/10 «б» сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Ольшанське» (с. Ольшанка, Романівського району, код 05267340, р/р 260003828 Житомирській дирекції АПББ «Аваль», МФО 311528).
Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Борейка Андрія Михайловича (ліцензія, серія АА № 315419 від 04.07.2002 року, адреса: м. Житомир, майдан Пуятинський, 2. Каб. №311).

Звіт про фінансові результати за станом на 1 січня 2005 р.					(тис. грн.)						
Рядок	Найменування статті	Примітки	2004 рік	2003 рік	Рядок	Найменування статті	2004 рік	2003 рік			
1	Чистий процентний дохід		5894	3078	1	Чистий прибуток (збиток) поточного періоду	923	747			
1.1	Процентний дохід	18	9723	5303	2	Поправки чистого прибутку					
1.2	Процентні витрати	19	(3829)	(2225)	3	Нараховані витрати	20	201			
2	Чистий комісійний дохід		4040	1617	4	Нараховані доходи	226	(281)			
2.1	Комісійний дохід		4220	1817	5	Амортизація необоротних активів	881	572			
2.2	Комісійні витрати		(180)	(200)	6	Резерви під сумнівні борги, знецінення активів	3435	505			
3	Торговельний дохід	20	1132	180	7	Торговельний результат	0	(10)			
4	Дохід у вигляді дивідендів	21	0	0	8	Нарахований та відстрочений податок	1827	(20)			
5	Прибуток/Збиток від інвестиційних цінних паперів		0	6	9	Прибуток (збиток) від продажу інвестицій	1	66			
6	Дохід від участі в капіталі		0	0	10	Прибуток від інвестицій в асоційовані компанії	0	0			
7	Інший дохід		97	29	11	Амортизація дисконту і премії цінних паперів	(3)	(24)			
8	Операційний дохід		11163	4910	12	Інший рух коштів, які не є грошовими	1809	1130			
9	Загальні адміністративні витрати	22	(3290)	(1840)	13	Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку	9119	2886			
10	Витрати на персонал	23	(1636)	(1053)	14	Зменшення (збільшення) коштів, які розміщені в інших банках, кредитів та передоплат іншим банкам	0	2104			
11	Втрати від участі в капіталі		0	0	15	Зменшення (збільшення) кредитів, які надані клієнтам	(18734)	(19851)			
12	Інші витрати		(1236)	(548)	16	Зменшення (збільшення) інших активів	(1967)	13118			
13	Прибуток від операцій		5001	1469	17	Збільшення (зменшення) коштів, які отримані від Національного банку України	0	0			
14	Чисті витрати на формування резервів	24	(3435)	(505)	18	Збільшення (зменшення) коштів на поточних та депозитних рахунках	(3732)	3732			
15	Прибуток до оподаткування		1566	964	19	Збільшення (зменшення) коштів на залучених рахунках	31311	8137			
16	Витрати на податок на прибуток	25	(643)	(217)	20	Збільшення (зменшення) інших зобов'язань	(248)	(2050)			
17	Прибуток після оподаткування		923	747	21	Реалізація (придбання) цінних паперів у торговому портфелі, у портфелі банку на продаж	(86)	(209)			
18	Непередбачені доходи/витрати	26	0	0	22	Чисте збільшення (зменшення) активів та зобов'язань від операційної діяльності	6544	4981			
19	Чистий прибуток/збиток банку		923	747	23	Чистий приплив (відплив) грошових коштів від операційної діяльності	15663	7867			
20	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	27	7.78	6.66	II. ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ						
21	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	27	7.78	6.66	24	Погашення (придбання) цінних паперів у портфелі банку до погашення	151	0			
Аудиторський висновок незалежної аудиторської фірми "Аудит-Сервіс" про результати перевірки Акціонерного комерційного банку "Чорноморський банк розвитку та реконструкції" за період з 01.01.2004 р. по 31.12.2004 р. станом на 01.01.2005 р.					24.1	Реалізація (придбання) інвестиційних паперів	(65)	0			
					25	Зменшення (збільшення) інвестицій в асоційовані компанії	0	0			
м. Сімферополь 31 березня 2005р.					26	Зменшення (збільшення) інвестицій в дочірні компанії	0	0			
					27	Зменшення (збільшення) основних засобів та нематеріальних активів	(3855)	(2040)			
Згідно угоди №43 від 01.11.2004 року між Відкритим акціонерним товариством Акціонерним комерційним банком "Чорноморський банк розвитку та реконструкції" та Аудиторською фірмою "Аудит-сервіс", що здійснює аудиторську діяльність на підставі ліцензії серії АБ №000027, виданої рішенням Аудиторської палати України №07 від 24.02.1994р. із продовженням від 23.02.1998р. протокол №1, і свідоцтва про включення до Реєстру суб'єкта аудиторської діяльності №0027, виданого рішенням Аудиторської палати України №98 від 26.01.2001р. аудиторами А.Г.Жилиною (сертифікат аудитора банків №0000042, виданий рішенням Комітету з питань сертифікації аудиторів банків №109 від 11.01.2005р.), О.І.Шатохіною (сертифікат аудитора банків №0000063, виданий рішенням Комітету з питань сертифікації аудиторів банків №131 від 08.02.2005р.), та спеціалістами фірми проведена перевірка фінансово-господарської діяльності на предмет підтвердження достовірності звітності і балансу, звіту про прибутки і збитки, та іншої бухгалтерської звітності вимогам нормативно-правових актів Національного банку з метою захисту інтересів вкладників, клієнтів і акціонерів Акціонерного комерційного банку "Чорноморський банк розвитку та реконструкції" (далі "банк") за період з 01.01.2004р. по 31.12.2004р. станом на 01.01.2005р. Відповідальність стосовно підготовки та достовірності зазначеної фінансової звітності несе керівництво Банку. Нашим обов'язком є висловлення об'єктивної незалежної думки стосовно цієї фінансової звітності на підставі проведеної аудиторської перевірки. Аудиторська перевірка здійснювалася в термін в період з 11.03.2005р. по 31.03.2005р. у відповідності з вимогами ст. 10 Закону України "Про аудиторську діяльність" №3125-ХП від 22.04.1993р., Стандартів аудиту та етики Міжнародної федерації бухгалтерів, прийнятих 18.04.2003р. Аудиторською Палатою України як Національні стандарти аудиту в Україні, Міжнародних стандартів аудита (МСА 800, 700), Положення Правління Національного банку України "Про затвердження Положення про порядок подання банками до Національного банку України аудиторських звітів (аудиторських висновків) за результатами щорічної перевірки фінансової звітності" №389 від 09.09.2003р., інших законодавчих актів України з питань оподаткування, які регламентували діяльність комерційного банку як суб'єкта підприємництва діяльності станом на 01.01.2005р. Аудиторська перевірка була спланована і проведена з метою забезпечення достатньої впевненості у тому, що фінансова звітність не має суттєвих розбіжностей. Основними напрямками перевірки, які використовувалися аудиторами були: визначення того, що фінансова звітність відповідає основним принципам обліку, встановленим обліковою політикою Банку; аналіз шляхом тестування аудиторських доказів, які підтверджують відображені в звітності суми та показники; здійснення вибіркового контролю; оцінка загальної фінансової звітності. На думку аудиторів в період проведення аудиторської перевірки зібрано достатньо якісних доказів, які забезпечують розумну основу для висловлення об'єктивної незалежної думки відносно фінансової звітності Банку. Масштаб аудиторської перевірки відповідає програмі аудиторської перевірки. Для проведення аудиту були надані такі документи: 1. Статут, Положення про філії та безбалансові відділення; 2. Протоколи зборів акціонерів банку; 3. Ліцензії і дозволи на здійснення діяльності; 4. Реєстраційні документи; 5. Щоденні баланси банку за 2004р.; 6. Бухгалтерська (Ф-2КБ), статистична звітність банку за 2004р.; 7. Оборотно-сальдові відомості; 8. Книга реєстрації відкритих рахунків; 10. Поточні щоденні первинні банківські документи; 11. Виліски до рахунків бухгалтерського обліку; 12. Кредитні і депозитні договори; 13.Розрахунки економічних нормативів і показників, сум страхових резервів і фондів; 14.Кредитний портфель, та портфель цінних паперів Банку. Шляхом вибіркової перевірки, тестування та аналізу проведена перевірка дотримання банком економічних нормативів, основних вимог щодо операцій банку, основних підсумків діяльності, стану формування обов'язкових резервів і фондів, капіталу, якості "кредитного портфелю" та ресурсної бази. Проведена оцінка ризиків та стану системи внутрішнього аудиту, інформаційної системи. В результаті проведеного аудиту встановлено, що надана інформація дає дійсне уявлення про реальний стан активів та пасивів Банку, результати його діяльності за 2004 рік. Система бухгалтерського обліку, що використовується банком, відповідає законодавчим та нормативним вимогам. Аудиторська фірма "Аудит-Сервіс" підтверджує баланс, звіт про прибутки та збитки, звіт про рух капіталу, звіт про рух грошових коштів та іншу бухгалтерську звітність Акціонерного комерційного банку "Чорноморський банк розвитку та реконструкції" за станом на 01.01.2005р. Які дають дійсне і повне уявлення про реальний склад активів ті пасивів Акціонерного комерційного банку "Чорноморський банк розвитку та реконструкції" станом на 01.01.2005 р.					28	Чисте збільшення (зменшення) грошових коштів та їх еквівалентів	16279	10078			
					Директор Аудиторської фірми "Аудит-Сервіс" А.Г.Жилина					29	Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року
30	Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року	30932	14653								
Звіт про власний капітал за станом на 1 січня 2005 р.					(тис. грн.)						
Рядок	Найменування статті	Примітки	Статутний капітал зареєстрований, сплачений	Капіталізовані дивіденди	Викуплені власні акції	Емісійні різниці	Резерви та інші фонди банку	Резерви переоцінки	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	Капітал, резерви та інші фонди	Попередній рік
1	Залишок на 1 січня звітного року		22432				2444	7156	747	32779	28901
2	Скоригований залишок на початок року		22432				2444	7156	747	32779	28901
2.1	Зміна облікової політики	1,2									
2.2	Виправлення помилок	1,2									
3	Переоцінка необоротних активів										
4	Сума результатів переоцінки необоротних активів у разі їх реалізації							-1789		-1789	3150
5	Відстрочені податки за результатами переоцінки основних засобів										
6	Переоцінка інвестицій в асоційовані й дочірні компанії										
7	Сума результатів переоцінки інвестицій в асоційовані й дочірні компанії в разі їх реалізації										
8	Чистий прибуток звітного року								923	923	747
9	Розподіл прибутку до загальних резервів банку										
10	Розподіл прибутку до резервних фондів										
11	Розподіл прибутку до інших фондів банку										
12	Дивіденди, що сплачені у звітному році										
13	Дивіденди, що сплачені у звітному році										
14	Сплата до раніше зареєстрованого статутного капіталу						37		-37		
15	Внески за акціями нового випуску						673		-673		
16	Викуплені власні акції		2575						-37		-19
17	Продаж раніше викуплених власних акцій										
18	Анульовані раніше викуплені акції										
19	Залишок за станом на кінець дня 31 грудня звітного року		25007				3154	5367	923	34451	32779
В. о. Голови Правління					Д. В. Грабовецький						
Головний бухгалтер					Г. Л. Стребкова						

Товариство з обмеженою відповідальність «ЛОТ ЛІМІТЕД» (ЄДПРОУ 25402107, м. Київ, вул. І. Кудрі, 26) повідомляє про втрату свідоцтва про державну реєстрацію від 26.02.1998 р., про що зроблено запис в журналі обліку реєстрації 21353 статуту та установчого договору.

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) Постановою у справі №7/156 від 28.09.04 р. визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру відносно сільськогосподарського багатofункціонального кооперативу «Зоря» (код 03770856), Полтавська область, Зінківський район, с. Попівка, р/р 26009100107706 в ПОФ АППБ «Аваль» м. Полтава, МФО 331605. Ліквідатором призначено Купрієнка М. В. (ліцензія №783192 від 01.06.04 р.), адреса: 36003, м. Полтава, майдан Незалежності, 1-6, кім. 18; тел.: 508-067. Заяви з вимогами кредиторів до банкрута приймаються до господарського суду протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушив справу про банкрутство Приватного виробничо-комерційного підприємства «Галмонтаж», яке знаходиться в с. Лопушна, Перемишлянського району, Львівської області, п/р №26002615091911 в ЛОФ АКБ «Укрсоцбанк ТВБВ-615», МФО 325019. Розпорядником майна по справі призначено Машевського Володимира Євстахійовича, ліцензія серії АА №116211 від 10.01.2005 р., який проживає за адресою: м. Львів, вул. І. Лукича, 3/1. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з моменту публікації цього оголошення.

Ухвалою Господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) порушено справу №164/26-2005 про банкрутство Закритого акціонерного товариства «АТ Макарів молокозавод» (08100, Київська обл., Макарівський район, смт. Макарів, вул. Київська, 43, код ЄДРПОУ 00445894, р/р 2660473106 в Макарівському відділенні ощадбанку №3033, МФО 320070) та введено мораторій. Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Омельченко Ігор Григорович (ліцензія серія АА №783142 від 06.05.2004 р., 03150, м. Київ, а/с 300). Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації цього оголошення.

Київська філія Приватного підприємства «Едікт-транс», код 21690322, зареєстрована 10.04.2000 р. (рішення №20/2000) повідомляє про свою ліквідацію згідно наказу №25 від 25.05.2005 р. Претензії приймаються згідно чинного законодавства.

Господарський суд Рівненської області поновив провадження у справі №4/35 про визнання банкрутом ВАТ «Сарненське ремонтно-транспортне підприємство», 34500, м. Сарни, вул. Белгородська, 19, Сарненського району, Рівненської області; код за ЄДРПОУ 13985486, р/р 26004249928052 в Рівненській філії КБ «Приватбанк», МФО 333391. Ухвалою по справі №4/35 від 16.05.2005 р. господарським судом Рівненської області розірвано мирову угоду укладену між кредиторами та боржником - ВАТ «Сарненське ремонтно

Хліб з маслом за чий рахунок? або Чому автор єхидствує

■ ЗАМІСТЬ ФЕЙЛЕТОНУ

Останнім часом щиро співчуваю працівникам транспорту. Не живуть, а існують. За наші кривні. Грошей їм катастрофічно бракує, схоже, на хліб з маслом. Лякають усіх, що перейдуть на воду і вимагають, вимагають підвищення тарифів.

Залізничники підвищили їх на вантажні перевезення і, вважай, поставили на коліна цілі галузі. Здерти шкуру з пасажирів плацкарти і купе, не збільшивши довжину рулону туалетного паперу, їм поки що не вдалося. Розщедритися змушують грошових тузів, але ті плонули на нав'язливі послуги «Укрзалізниці» і пересіли на літаки.

Чи не тому колеги Верки знову випускають пару на уряд, вимагаючи ошасливити «купейників» підвищеним... ні, не комфортом — тарифом. Та не на якийсь там червінець, а на 50 відсотків. Маю сміливість чекати за це від провідника не лише застеленої постелі, а і щогодинного прибирання туалету, в

якому з'явиться кондиціонер із запахами від Діор...

А чому, власне, транспортникам бракує коштів? Не тільки тому, що хтось колись хапнув чи не в ту зону, пардон, автобан (міст) закатав мільйони. Про них нехай правоохоронці дбають.

Я ж про прірву, в якій щодня (!) зникає не одна сотня тисяч гривень. Прірва та — кишень водіїв численних автобусів, що заповнили міські автошляхи. При цьому вони готові лягти на вулиці й тротуари, вимагаючи підвищення все тих самих тарифів.

Та залишмо місто, в якому фактично всі перевізники працюють у режимі таксиста: гроші взяв — квитка не дав. Вийдемо на велику дорогу. Скажімо, Львів — Івано-Франківськ. З весни вартість проїзду автобусом цього маршруту тихесенько, але істотно підвищили. Отже, 16 гривень віддаєте в касу, сідаєте, їдете! За годину, нарешті, вибираєтесь з міста. Водій

потроху набиває «Ікарус», бере гривні (від 3 до 12) і смачно затигується чи то «Прилуками», чи то «Мальборо». За чотири з половиною години зайшло-вийшло 73 пасажирів. Запитання: скільки гривень поклав собі в кишеньку водій за рейс? Утім, не тільки у свою.

У Бурштині він зупинявся біля автостанції, де його чекала іномарка. Її власнику водій автобуса простягнув документ, після підписання якого «контролер» одержав з кулака водія папірці характерного розміру і кольору.

Гадаєте, чолов'яги ніяково почувалися під поглядами пасажирів?..

У літак, на судно зайти без квитка — що у Мінтранс без посвідчення. Чому водії автотранспорту були і залишаються багатоверстатниками? Вони вам і касири, і бухгалтери, і розпорядники коштів. До того ж безконтрольні. Як, зрештою, і Сердючки на залізниці...

— Візьміть до Корсуня, я в тамбурі постою. Або ще крутіше. Друга година ночі. Роз-

буждений безперемонним «Посунься!» спостерігаю з верхньої полиці за трьома жінками неслов'янського походження. Одна всілася на підлозі, дві інші розмістилися на постелях. Їхні брудні сумки і клунки захарастили прохід.

— А що з ними вдієш, бачите самі, які нахабні, — не розгубилася Верка. — Я їх тільки в тамбур пускала.

Ця сама провідниця ввечері попила крові у пасажирки, у квитку якої не збігалися ініціали з паспортом.

— І не їхала б я, не виправ помилку касирки червінцем, — зізналася інтелігентна жіночка.

Подумалося: не народжуйся шасливою, стань нахабною.

Як, скажімо, дніпропетровські транспортні начальники, які провели тендер автоперевізників з розподілу існуючих маршрутів... на свою користь. На дорогах, як свідчили учасники регіональних громадських слухань за участю народних депутатів України про корупцію, залишилися

«буси» фірм, що належать чиновникам від транспорту, зокрема... членом тендерного комітету.

Гроші пахнуть бензином і для багатьох перевізників Миколаєва. Там є чесні продавці автопослуг, які отримали відповідні ліцензії та маршрути, і так звані «пірати». Вони обслуговують пасажирів нишком, тобто крадучи їх у законно визнаних водіїв і підприємств. Не маючи відповідних дозволів, поводяться як розбійники на великій дорозі. Куди в цьому випадку дивиться місцеве начальство? Адже це не тільки проблеми легітимних перевізників, а і бюджету, який не отримав від «піратів» кошти на хліб пенсіонерам, інвалідам, дітям.

Чи є перевірка на автоматобільних шляхах і залізницях? Чи контролює цей процес Мінтранс і керівники комунальних служб?

Як я розумію, міністру не до цього. То він освоює гужовий транспорт, то несанкціоновано зустрічається з ДУСею, то...

Краще б він не сприяв «дурдому», який з травня влаштували залізничники.

Так вважають сотні тисяч пасажирів електричок, які вирушають щодня чи у вихідні в напрямку Ніжина і від станції Святошин.

Стовпотворіння... Відміна електричок... Запізнення потягів... Зміна, мало не щодня, розкладу...

Нововведення залізничників автор випробував протягом травня. І вирішив через рідну газету звернутися до членів уряду з пропозицією випробувати на собі всі принади поїзда у передмістя. А саме: шестигодинний (замість години) переїзд від Києва до Бобрика, скажімо, духоту і сморід вагонні; стояння на одній нозі і нескінченну мужицьку лайку на адресу міністра і його команди. Воно, звичайно, не на ковзанку чи в театр сходити, не на коні прокататися, але ж спілкування з народом облагороджує. Чи не так, добродію державні мужи?

*Єхидствував
Іван ІЛЛЯШ.*

■ ОГОЛОШЕННЯ

ТОВ «Новагро-Сервіс»,
код 24371043, в процедурі ліквідації продає запасні частини до зернозбиральних комбайнів MDW (514, 517, 524) 263 найменувань.
За інформацією щодо цін на умов продажу звертатись до ліквідатора: тел./факс.: 234-25-12; тел.: 234-57-66.
Поштова адреса: 01004, м. Київ, вул. Басейна, 13, оф. 1.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) 26.05.2005 р. порушено провадження у справі №15/416-б про банкрутство малого приватного підприємства «Ескейп», код підприємства 20035519 (04213, м. Київ, вул. Героїв Дніпра, 31-а, п/р 26002206659001 в ГОУ банку «Україна», МФО 300603).

Розпорядником майна призначено Загороднього Сергія Васильовича (ліценз. серії АА №520104 від 28.05.05, адреса для листування: м. Київ, вул. М. Коцюбинського, 4-б, оф. 2)

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) Постановою по справі №15/264-б від 17.05.2005 р. визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Фармпром» (04128, м. Київ, вул. Туполева, 22-д, кім. 6, код ЄДРПОУ 30637423) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого А. В. Фоменка (адреса для кореспонденції: 03150, м. Київ, а/с 481).

Заяви поточних кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановами Господарського суду Львівської обл. визнано банкрутами:

по справі 6/132-29/134 ТзОВ «Сінтекс-КС» (юр. адреса: 39623, Полтавська обл., м. Кременчук, вул. 60 років Жовтня, 138, код ЄДРПОУ 32802637; місцезнаходження: 79035, м. Львів, вул. Кримська, 28);

по справі 6/131-29/132 ДП «Тайстра-Полтава-Сервіс» українсько-польського СП ТзОВ «Тайстра» (юр. адреса: 36020, м. Полтава, вул. Жовтнева, 32, код ЄДРПОУ 32753559; місцезнаходження: 79066, м. Львів, вул. Сихівська, 16);

по справі 6/64-4/39 ТзОВ «Джерела Львівщини» (Львівська обл., Жидачівський р-н, с. Кнісело, вул. С. Петлюри, 4-а, код ЄДРПОУ 20831660).

Ліквідатором призначений Сибаль Андрій Михайлович - арбітражний керуючий (ліцензія АА №485266 від 14.04.2003), адреса: 79000, м. Львів, вул. П. Дорошенка, 61/5.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ДП «Горлівський хімічний завод», повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ДП «Горлівський хімічний завод», які знаходяться за адресою: м. Горлівка, вул. Щербакова, 5: 1. Автомобіль ВАЗ 2106, № 01-94-ДОВ, 1992 р., початкова ціна продажу — 1145,00 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 57,25 грн. 2. Димосос Д-18, 1979 р., початкова ціна продажу — 30877,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 1543,85 грн. 3. Димосос Д-18, 1979 р., початкова ціна продажу — 30877,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 1543,85 грн. 4. Насосний агрегат Д320-50, 1986 р., початкова ціна продажу — 2885,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 144,25 грн. 5. Турбогазовушка ТГ — 150, 1989 р., початкова ціна продажу — 14028,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 701,40 грн. 6. Турбогазовушка ТГ — 150 — 1,2, 1985 р., початкова ціна продажу — 41781,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 2089,05 грн. 7. Кран гусеничний МКІ — 25 БР, 1975 р., початкова ціна продажу — 51400,00 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 2570,00 грн. 8. Компресор ПКСД — 5,25, 1993 р., початкова ціна продажу — 1046,00 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 52,30 грн. 9. Мотоцикл ІЖ 6113, 1992 р., початкова ціна продажу — 1539,00 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 76,95 грн. 10. Мотоцикл ІЖ 6113, 1992 р., початкова ціна продажу — 1539,00 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 76,95 грн. 11. Мікроавтобус Nissan, 1992 р., початкова ціна продажу — 11712,00 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 585,60 грн. 12. Автовантажник 4081, 1989 р., початкова ціна продажу — 4207,00 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 210,35 грн. 13. Верстат токарно-гвинторізний ІТ-1М, 1993 р., початкова ціна продажу — 6033,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 301,65 грн. 14. Насосний агрегат Д-800 57А, 1981 р., початкова ціна продажу — 8310,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 415,50 грн. 15. Насосний агрегат Д-630, 1983 р., початкова ціна продажу — 9407,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 470,35 грн. 16. Насосний агрегат Д-200, 1988 р., початкова ціна продажу — 5057,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 252,85 грн. 17. Верстат токарно — гвинторізний ІК62, 1974 р., початкова ціна продажу — 6951,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 347,55 грн. 18. Верстат точильно — шліфувальний ЗБ634, 1981 р., початкова ціна продажу — 1255,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 62,75 грн. 19. Верстат вертикально — свердильний 2Н124, 1986 р., початкова ціна продажу — 5825,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 291,25 грн. 20. Верстат вертикально — свердильний 2Н124, 1990 р., початкова ціна продажу — 6581,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 329,05 грн. 21. Верстат токарно-гвинторізний ІТ ІГМ, 1998 р., початкова ціна продажу — 6938,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 346,90 грн. 22. Верстат вертикально — свердильний 2К52, 1990 р., початкова ціна продажу — 3926,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 196,30 грн. 23. Верстат горизонтально-фрезерний F315E, 1987 р., початкова ціна продажу — 8934,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 446,70 грн. 24. Кран козловий ККт-5, 1993 р., початкова ціна продажу — 54020,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 2701,00 грн.

Фіксовані умови конкурсу:

- Учасник не повинний мати заборгованості по боргах та зборах, що буде підтверджуватися довідкою з обох організацій (ПФУ та ДПІ).
- Право власності повинно переходити після повної сплати ціни, визначеної за результатами конкурсу.
- Учасник повинен бути резидентом України.
- Переможець конкурсу повинен після укладення договору купівлі-продажу сплатити суму придбаного майна у встановлені строки з урахуванням ПДВ.
- Переможець конкурсу, який відмовився від підпису протоколу, договору, або в строк не сплатив вартість придбаного майна зобов'язаний сплатити неустойку підприємству-боржнику у розмірі 20% від покупної ціни майна.
- При нотаріальному посвідченні договору купівлі-продажу витрати несе Переможець конкурсу.
- Демонтаж та вивіз обладнання, здійснюється за рахунок переможця конкурсу.

З технічною характеристикою майна можна ознайомитись у керуючого санацією. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуемого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу — 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДЮД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 10 календарних днів із дня публікації у газеті по 26 червня 2005 р. включно. Конкурс відбудеться після 10 календарних днів із дня публікації інформації 27 червня 2005 р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 1400 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі протоколу конкурсу укладає договір купівлі — продажу з керуючим санації ДП «Горлівський хімічний завод».

Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

ПОВІДОМЛЕННЯ ДЛЯ АКЦІОНЕРІВ АКІБ «УКРСИББАНК»
Шановні акціонери, загальні збори акціонерів АКІБ «УкрСиббанк» 19.07.2005 р. проводиться не будуть в зв'язку з відкликанням акціонером банку свого звернення про скликання загальних зборів на 19.07.2005 р.

Господарський суд Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) Ухвалою від 29.04.2005 року порушив справу № 6/98-8/74 про банкрутство Приватної агрофірми «Полонична» (80415, Львівська обл., Кам'янка-Бузький р-н, с. Полонична, код ЄДРПОУ №05290988, р/р 26008490619001 банк «Україна» по Львівській обл., МФО 325644). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Онушканича Я. В., який проживає: 79031, м. Львів, вул. Стрийська, 71-б/3 (ліцензія АА №484203 від 04.02.2004 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Філія ДГУ «Агентство з питань банкрутства» в Чернігівській області повідомляє про проведення аукціону з продажу майна ВАР «Щорський електромеханічний завод».
На аукціон виставляється цілісний майновий комплекс, розташований за адресою: Чернігівська обл., м. Щорс, вул. 30 років Перемоги, 39.
Початкова ціна лоту 2 373 000,00 грн. з ПДВ.
Заявки на участь в аукціоні приймаються не пізніше ніж за п'ять днів до дати проведення аукціону за адресою: 14033, м. Чернігів, пр-т Миру, 139, к. 22.
Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни продажу та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону в розмірі 17 грн. перераховуються на рахунок Філії ДГУ Агентства з питань банкрутства в Чернігівській області: р/р 260044492 ЧОД АППБ «АВАЛЬ», МФО 353348, код ЄДРПОУ 26334916.
З питань ознайомлення з об'єктом продажу, порядком оформлення участі в аукціоні звертатись за телефоном: 8 (04622) 5-63-78.
Аукціон відбудеться через 30 днів з моменту виходу та публікації цього оголошення в ЗМІ об 11:00 год. за адресою: пр-т Глушкова, 1, павільйон №6, м. Київ, ГСП, 03680.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ДОДАТКОВИЙ ВИПУСК АКЦІЙ
ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "ЛТАВА"

1. Характеристика емітента 1.1.Повне найменування: Відкрите акціонерне товариство "Лтава" (надалі-товариство). Код ЄДРПОУ 14308479. Скорочене найменування: БАТ "Лтава". 1.2.Місцезнаходження, номери телефону та факсу: Україна, 36002, м.Полтава, вул.Р.Люксембург, 72 тел. (05322) 7-47-75, тел./ факс (05322) 7-90-43. 1.3.Дата державної реєстрації акціонерного товариства та орган, що здійснив його реєстрацію: БАТ "Лтава" зареєстровано Полтавським міськвиконкомом 27 листопада 1994 року. Розпорядженням №989р. 1.4.Предмет та цілі діяльності: Товариство утворене з метою забезпечення досягнення суспільно-корисних цілей та одержання прибутку на підставі здійснення спільної виробничої, торгівельної, наукової, посередницької та іншої діяльності в порядку і на умовах, визначених чинним законодавством України та Статутом товариства. Предметом діяльності Товариства є: Розробка, виробництво, наукові дослідження, модернізація виробів радіоелектронної техніки, радіоелементів загального і спеціального призначення, контактних пристроїв для мікросхемотехніки, спеціального технологічного устаткування, в тому числі, що вміщують дороговцінні метали і дороговцінні каміння, технологічних процесів для їх виробництва, контрольної і спеціальної апаратури, товарів народного споживання, продукції сільського господарства, будівельних конструкцій і матеріалів. Здійснення зовнішньо-економічної діяльності згідно з предметом діяльності Товариства та чинним законодавством України. Збирання відходів власного виробництва, які тримають дороговцінні метали, вилучення дороговцінних металів з виведеного з експлуатації обладнання та устаткування та інші види діяльності, які відповідно до чинного законодавства підлягають державному пробірному надзору. Здійснення операцій з металообрухтом кольорових та чорних металів. Проведення поточних та капітальних ремонтів автотранспортних засобів та обладнання, надання побутових платних послуг населенню, організація громадського харчування, послуг по реалізації та закупки продукції в Україні і за її межами по перерахуванню та за готівку. Організація культурно-оздоровчого відпочинку, спорту та туризму, маркетингові послуги на внутрішньому та зовнішньому ринках, послуги в галузі менеджменту, надання посередницьких представницьких та агентських послуг українським та іноземним юридичним і фізичним особам на підставі відповідних договорів. Розробка, економічне та юридичне обґрунтування, участь в здійсненні проєктів інвестування (в тому числі із залученням іноземних капіталовкладень), приватизація, конверсії та інших проєктів, націлених на підвищення соціально-економічного ефекту будь-якої діяльності, надання консультаційних та посередницьких послуг в сфері приватизації, розробки проєктів фінансової санації, пошук можливих інвесторів, обґрунтування вибору організаційно-правових форм функціонування приватизованих підприємств. Розробка установчих документів, юридична практика, обґрунтування пропозицій і проєктів для отримання кредитів і банківських гарантій, надання дилерських і брокерських послуг. Медична практика, лікувально-оздоровча діяльність, застосування нетрадиційних методів лікування, а також посередницька діяльність в цій галузі. Створення засобів, технологій та устаткування для технічного переобладнання виробництва з метою покращення екології оточуючого середовища. Транспортне і транспортно-експедиційне обслуговування, внутрішні та міжнародні перевезення пасажирів і вантажів, технічне обслуговування, прокат і лізинг, оптова чи роздрібна реалізація та придбання транспортних засобів. Будівельні, ремонтно-будівельні, монтажні та дорожні роботи, комерційна, торговельна, торговельно-закупівельна, постачально-збутова та посередницька діяльність. Оптова і роздрібна реалізація продукції власного і невласного виробництва, комісійна і комерційна торгівля, в т. ч. через мережу власних магазинів, торгівельних точок, складів тощо, операції по імпорту та експорту товарів, робіт, послуг. Товарообмінні (бартерні) операції у відповідності з чинним законодавством. Надання послуг по охороні державної, колективної та приватної власності, розробка, монтаж, ремонт та обслуговування систем охоронної та пожежної сигналізації, а також засобів вимірювання і контролю. Передача та постачання електричної енергії, постачання природного газу. Виконання перекладів з/на іноземний(и) мов(и) документів, текстів, тощо, в тому числі документації для митного оформлення вантажів, виконаних робіт, з синхронного перекладу. 1.5.Розмір статутного фонду: Загальний обсяг статутного фонду становить 183 353,00 (сто вісімдесят три тисячі триста п'ятдесят три грн.. 00 коп.) грн. Фактично сплачений статутного фонду становить 183 353,00 (сто вісімдесят три тисячі триста п'ятдесят три грн..00 коп.) грн. 1.6. Чисельність штатних працівників: За станом на 31.03.2005р. загальна кількість штатних працівників становила 1482 чол. 1.7. Чисельність акціонерів: За станом на 31.03.2005р. загальна кількість акціонерів становила 3006 осіб.						
2. Дані про посадових осіб емітента, а саме голову та членів виконавчого органу, голову та членів ради (спостережної ради) товариства, голову ревізійної комісії та головного бухгалтера, посада, яку особа займає на основному місці роботи:						
Посада, яку особа займає на основному місці роботи	Прізвище, ім'я та по-батькові	Рік народження	Освіта	Кваліфікація	Виробничий стаж	Стаж роботи на даній посаді (в роках)
Голова правління	Змісевич Сергій Олександрович .	1947	Вища Харківський інституту радіо-електроніки, 1972р.	Інженер-електрик	41	10
Член правління - заступник генерального директора з загальних питань БАТ "Лтава"	Грицак Тетяна Борисівна	1941	Вища Київський політехнічний інститут, 1969р.	Інженер-металург	40	10
Голова Наглядової ради - заступник генерального директора по виробництву БАТ "Лтава"	Крилов Георгій Володимирович	1948	Вища Український заочний політехнічний інститут, 1977р.	Інженер-механік	39	8
Член Наглядової ради - заступник головного інженера БАТ "Лтава"	Майборода Юрій Васильович	1954	Вища. Харківський політехнічний інститут, 1977р.	Інженер-механік	33	4
Голова ревізійної комісії - начальник відділу праці та зарплати БАТ "Лтава"	Оніщенко Борис Давидович	1935	Вища. Харківський інститут інженерів залізничного транспорту, 1957р.	Інженер-економіст	47	8
Головний бухгалтер-тер БАТ "Лтава"	Стадник Ірина Костянтинівна	1966	Вища Полтавський технічний університет, 2004р.	Економіст з обліку та аудиту	16	3
3.Відомості про середню заробітну плату членів виконавчого органу за останній квартал та завершений фінансовий рік, що передував поданню документів (за згодою цих членів виконавчого органу): Згоди на оприлюднення відомостей про середню заробітну плату члени виконавчого органу товариства не надали.						
4.Перелік ліцензій (дозволів) емітента на провадження певних видів діяльності із зазначенням терміну закінчення їх дії:						
№ п/п	Вид діяльності	№ ліцензії (дозволу)	Дата видачі ліцензії (дозволу)	Орган, що видає ліцензії (дозвіл)	Дата закінчення дії ліцензії (дозволу)	
1.	Виготовлення і реалізація виробів з використанням дороговцінних металів і дороговцінного каміння	544864	08.04.2003р.	Міністерство фінансів України	08.04.2006р.	
2.	Здійснення роздрібної торгівлі алкогольними напоями вітчизняного та імпорного виробництва	081588	23.02.2005р.	Регіональне управління Департаменту з питань адміністрування акцизного збору і контролю за виробництвом та обігом підакцизних товарів ДПА у Полтавській обл.	01.03.2006р.	
5.Відомості про участь емітента в холдингових компаніях, концернах, асоціаціях тощо: Товариство не є учасником холдингових компаній, концернів, організацій та інших груп підприємств.						
6.Відомості про юридичних осіб, у яких емітент володіє більше ніж 10 % статутного фонду (активів), у тому числі про дочірні підприємства, філії та представництва емітента: Емітент не володіє більше ніж 10 % статутного фонду (активів)інших осіб. Емітент не має філій та представництв. Емітент має дочірнє підприємство: ВТЦ "Лтава", м.Полтава, с.Розсошенці, вул..Комарова,1, код ЄДРПОУ 02028250.						
7.Опис діяльності емітента за станом на 31.03.2005р.						
7.1.Обсяг основних видів продукції, послуг або робіт, що здійснює емітент:						
№ п/п	Найменування продукції	Одиниця виміру	Обсяг виробництва в натуральних одиницях			
1.	З'єднувачі електротехнічні, перемикачі	тис.шт	136,862			
2.	Комплектуючі для транспортних засобів	тис.шт	3760,510			

Додаток до Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 2				
Підприємство	Дата (рік, місяць, число)	2005	3	31
БАТ "Лтава"	за ЄДРПОУ	14308479		
Територія	за КОАТУ	531013700		
Форма власності	за КВФ	10		
Орган державного управління	за СПОДУ	0		
Не визначено	за ЗКГНГ	14171		
Галузь	за КВЕД	0		
МАШИН, УСТАТКУВАННЯ, АПАРАТУРИ	Контрольна сума			
Вид економічної діяльності	Одиниця виміру: тис. грн.			
36002, м.м.Полтава, вул.Р.Люксембург, 6.72				

БАЛАНС на 31 березня 2005				
АКТИВ	Код рядка	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду	1801001
1	2	3	4	
I. Необоротні активи				
Нематеріальні активи:				
залишкова вартість	010	18,3	12,3	
первісна вартість	011	110,8	110,8	
накопичена амортизація	012	(92,5)	(98,5)	
Незавершене будівництво	020	77,4	62,4	
Основні засоби:				
залишкова вартість	030	16360,5	16036,6	
первісна вартість	031	74189,9	73738,0	
знос	032	(57829,4)	(57701,4)	
Довгострокові фінансові інвестиції:				
які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств	040	-	-	
інші фінансові інвестиції	045	4,3	4,3	
Довгострокова дебіторська заборгованість				
Відстрочені податкові активи	050	-	-	
Гудвіл	060	-	-	
Інші необоротні активи	065	-	-	
Інші необоротні активи	070	-	-	
Усього за розділом I	080	16460,5	16115,6	
II. Оборотні активи				
Запаси:				
виробничі запаси	100	14907,7	13701,0	
тварини на вирощуванні та відгодівлі	110	-	-	
незавершене виробництво	120	3356,2	3060,9	
готова продукція	130	17210,0	19004,4	
товари	140	179,6	177,4	
Векселі одержані	150	-	-	
Дебіторська заборгованість за товари, роботи послуги:				
чиста реалізаційна вартість	160	981,9	677,4	
первісна вартість	161	981,9	677,4	
резерв сумнівних боргів	162	(-)	(-)	
Дебіторська заборгованість за розрахунками:				
з бюджетом за виданими авансами	170	351,6	3,9	
з нарахованих доходів	180	864,6	1357,3	
із внутрішніх розрахунків	190	-	-	
нша поточна дебіторська заборгованість	200	3,3	2,2	
Іоточні фінансові інвестиції	210	24,3	12,1	
Грошові кошти та їх еквіваленти:	220	5313,0	6900,0	
в національній валюті	230	60,5	47,3	
в іноземній валюті	240	-	-	
нші оборотні активи	250	34,0	45,8	
Усього за розділом II	260	43286,7	44989,7	
III. Витрати майбутніх періодів				
Баланс	270	9,4	11,1	
ПАСИВ	280	59756,6	61116,4	
Код рядка	Код рядка	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду	
1	2	3	4	
I. Власний капітал				
Статутний капітал	300	183,4	183,4	
Пайовий капітал	310	-	-	
Додатковий вкладений капітал	320	-	-	
Інший додатковий капітал	330	28292,5	28121,4	
Резервний капітал	340	401,4	401,4	
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)				
Неоплачений капітал	350	28682,8	29323,7	
Вилучений капітал	360	(-)	(-)	
Із заокруглення курсова різниця	370	(44,8)	(2,6)	
Усього за розділом I	375	57515,3	58027,3	
Частка меншості	380	-	-	
Частка меншості	385	-	-	
II. Забезпечення наступних витрат і платежів				
Забезпечення виплат персоналу	400	80,4	154,8	
Інші забезпечення	410	-	-	
Інші забезпечення	415	-	-	
Інші забезпечення	416	-	-	
Цільове фінансування	420	0,5	0,5	
Усього за розділом II	430	80,9	155,3	
1	2	3	4	
III. Довгострокові зобов'язання				
Довгострокові кредити банків	440	-	-	
Інші довгострокові фінансові зобов'язання	450	-	-	
Відстрочені податкові зобов'язання				
Інші довгострокові зобов'язання	460	318,7	318,7	
Усього за розділом III	470	-	-	
Усього за розділом III	480	318,7	318,7	
IV. Поточні зобов'язання				
Короткострокові кредити банків	500	-	-	
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	510	-	-	
Векселі видані	520	-	-	
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	530	71,9	73,8	
Іоточні зобов'язання за розрахунками:				
з одержаних авансів	540	399,9	639,0	
з бюджетом	550	147,4	368,5	
з позабюджетних платежів	560	-	-	
зі страхування	570	312,8	357,3	
з оплати праці	580	783,8	944,0	
з учасниками	590	-	-	
Із внутрішніх розрахунків	600	-	-	
Інші поточні зобов'язання	610	125,9	232,5	
Усього за розділом IV	620	1 841,7	2615,1	

Неоплачений капітал	360	(-)	(-)
Вилучений капітал	370	(373,9)	(44,8)
Накопичена курсова різниця	375	-	-
Усього за розділом II	380	52977,0	57515,3
Частка меншості	385	-	-
II.Забезпечення наступних витрат			
і платежів			
Забезпечення виплат персоналу	400	26,6	80,4
Інші забезпечення	410	-	-
	415	-	-
	416	-	-
Цільове фінансування	420	-	0,5
Усього за розділом II	430	26,6	80,9
1	2	3	4
III. Довгострокові зобов'язання			
Довгострокові кредити банків	440	-	-
Інші довгострокові фінансові зобов'язання			
	450	-	-
Відстрочені податкові зобов'язання	460	1694,6	318,7
Інші довгострокові зобов'язання	470	-	-
Усього за розділом III	480	1694,6	318,7
IV. Поточні зобов'язання			
Короткострокові кредити банків	500	-	-
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	510	-	-
Векселі видані	520	-	-
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	530	53,3	71,9
Іюточні зобов'язання за розрахунками: з одержаних авансів	540	258,6	399,9
з бюджетом	550	494,3	147,4
з позабюджетних платежів	560	-	-
зі страхування	570	308,3	312,8
з оплати праці	580	707,4	783,8
з учасниками	590	-	-
із внутрішніх розрахунків	600	-	-
Інші поточні зобов'язання	610	317,0	125,9
Усього за розділом IV	620	2138,9	1 841,7
V. Доходи майбутніх періодів	630	-	-
Баланс	640	56837,1	59756,6

Підприємство	Бат "Лтава"	Додаток до Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 3
Територія	за ЄДРПОУ 14308479	Код
Орган державного управління	за КОАТУУ 531013700	Дата (рік, місяць, число) 2004 12 31
Не визначено	за СПОДУ	0
Галузь	ВИБРОНИЦТВО ЕЛЕКТРОТЕХНІЧНИХ МАПШН, УСТАТУКВАННЯ,АПАРАТУРИ	за ЗКГНГ 14171
Вид економічної діяльності	за КВЕД	31,20,1
Форма власності приватна власність		Контрольна сума
Одиниця виміру: тис. грн.		
Адреса 36002, м.м.Полтава, вул.Р.Люксембург, 6.72		

ЗВІТ ПРО ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ за Рік 2004

І. ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ			
Найменування показника	Код рядка	За звітний період	За попередній період
1	2	3	4

1	2	3	4
Дохід (виручка) від реалізації (товарів, робіт, послуг)	010	34305,9	29396,5
Податок на додану вартість	015	(4325,3)	(3162,9)
Акцизний збір	020	(-)	(-)
	025	(-)	(-)
	030	(-)	(-)
Інші вирахування з доходу			
Чистий дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	035	29980,6	26232,6
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	040	(19297,3)	(13078,4)
Валовий: прибуток збиток	050	10683,3	13154,2
	055	(-)	(-)
Інші операційні доходи	060	7820,6	12740,8
Адміністративні витрати	070	(7187,3)	(5075,3)
Витрати на збут	080	(1128,1)	(831,4)
Інші операційні витрати	090	(9807,5)	(14685,5)
Фінансові результати від операційної діяльності: прибуток збиток	100	381,0	5302,8
	105	(-)	(-)
Дохід від участі в капіталі	110	-	-
Інші фінансові доходи	120	2130,7	1921,0
Інші доходи	130	3576,3	602,7
Фінансові витрати	140	(-)	(-)
Втрати від участі в капіталі	150	(-)	(-)
1	2	3	4
Інші витрати	160	(2622,1)	(600,0)
Фінансові результати від звичайної діяльності до оподаткування: прибуток збиток	170	3465,9	7226,5
	175	(-)	(-)
Податок на прибуток від звичайної діяльності	180	747,2	1404,0
Дохід з податку на прибуток і від звичайної діяльності	185	-	-
Фінансові результати від звичайної діяльності: прибуток збиток	190	2718,7	5822,5
	195	(-)	(-)
Надзвичайні: доходи витрати	200	-	-
	205	(-)	(-)
Податки з надзвичайного прибутку	210	-	-
Частки меншості	215	-	-
"Чистий: прибуток збиток	220	2718,7	5822,5
	225	(-)	(-)

II ЕЛЕМЕНТИ ОПЕРАЦІЙНИХ ВИТРАТ	Код рядка	За звітний період	За попередній період
Найменування показника	2	3	4
1	2	3	4
Матеріальні затрати	230	10452,2	6691,5
Витрати на оплату праці	240	14927,2	10094,1
Відрахування на соціальні заходи	25,0	5233,6	3442,6
Амортизація	260	1627,3	1291,6
Інші операційні витрати	270	1698,5	1739,5
Разом	280	33938,8	23259,3

III. РОЗРАХУНОК ПОКАЗНИКІВ	Код рядка	За звітний період	За попередній період
Найменування показника	2	3	4
1	2	3	4
Середньорічна кількість простих акцій	300	3632609	3330001
Скоригована середньорічна кількість простих акцій	310	3632609	3330001
Чистий прибуток (збиток) на одну просту акцію	320	0,74842	1,74850
Скоригований чистий прибуток (збиток) на одну просту акцію	330	0,74842	1,74850
Дивіденди на одну просту акцію (грн.)	340	-	-

12. Дані про випуск акцій:

12.1. Дата і номер рішення (протоколу) про випуск акцій:

Рішення про випуск акцій прийнято Загальними зборами акціонерів БАТ "Лтава". Протокол №11 від 30.03.2005р.

12.2. Найменування органу, який прийняв рішення про додатковий випуск акцій:

Загальні збори акціонерів БАТ "Лтава". Кількість голосів, якими приймалося рішення про додатковий випуск акцій складає:

За - 2 499 492 голосів, 82,367 % від присутніх на загальних зборах акціонерів БАТ "Лтава".

Проти - 532 790 голосів, 17,557% від присутніх на загальних зборах акціонерів БАТ "Лтава".

Не голосували - 2 295 голосів, 0,076% від присутніх на загальних зборах акціонерів БАТ "Лтава".

Не дійсні - 0 голосів, 0,000% від присутніх на загальних зборах акціонерів БАТ "Лтава".

За - 68,209 % від загальної кількості голосуючих акцій БАТ "Лтава".

12.3. Загальна номінальна вартість акцій, на які планується здійснити підписку:

500 000,00 (п'ятсот тисяч грн., 00 коп.)грн.

12.4. Мета використання фінансових ресурсів, залучених від випуску:

100% залучення інвестиційних коштів будуть використанні на розвиток виробництва.

Фінансові ресурси, отриманні БАТ "Лтава" після проведення емісії, плануються використати на наступні заходи:

-500 000,00 грн. на реконструкцію енергосистеми та модернізацію очисних споруд товариства.

12.5.Зобов'язання емітента щодо невикористання коштів, залучених від випуску акцій для покриття збитків, пов'язаних з господарською діяльністю Товариства:

Емітент зобов'язується не використовувати кошти, залучені від випуску акцій для покриття збитків, пов'язаних з господарською діяльністю Товариства.

12.6. Кількість акцій за типами і категоріями:

Товариство випускає 10 000 000 (десять мільйонів) простих іменних акцій. Акції на пред'явника та привілейовані акції не випускаються.

12.7. Форма випуску акцій:

Акції випускаються в документарній формі.

12.8.Перелік засновників із зазначенням кількості, типу і категорій належних їм акцій на дату прийняття рішення про випуск акцій:

Засновником товариства є держава в особі Міністерства машинобудування, військово-промислового комплексу та конверсії України. На дату прийняття рішення про випуск акцій, засновник БАТ "Лтава" акціями товариства не володіє.

12.9. Права, що надаються власникам простих іменних акцій:

Власники простих іменних акцій мають право:

-розпоряджатися акціями, що їм належать у порядку, визначеному чинним законодавством України та Статутом Товариства;

-брати участь у загальних зборах акціонерів і голосувати на них особисто або через своїх представників за принципом: одна акція-один голос;

-обирати органи управління Товариством, обиратися й бути обраними до Правління, Наглядової ради та Ревізійної комісії Товариства;

-брати участь у розподілі прибутку Товариства та отримувати його частку (дивіденди);

-отримувати частину вартості майна Товариства, пропорційну загальній номінальній вартості належних їм акцій Товариства, у разі його ліквідації;

-користуватися переважним правом на придбання акцій Товариства;

-отримувати інформацію про діяльність Товариства: на вимогу акціонера Товариство зобов'язане без затримки надавати йому для ознайомлення копія річних балансів, звітів Товариства, витяги з протоколів зборів, копії установчих документів.

12.10.Номінальна вартість акцій:

Номінальна вартість однієї акції становить 0 (нуль)грн. 05 копійок.

12.11.Серія та порядкові номери акцій:

Випускаються акції серії - "А". Порядкові номери з "3 667 061" по "13 667 060".

12.12.Адреси місць, деї початку та закінчення проведення першого етапу підписки на акції:

Україна, 36002, м.Полтава, вул.Р.Люксембург, 72. Канцелярія товариства. тел./факс (05322) 7-90-43. Перший етап триває 15 (п'ятнадцять) календарних днів, починається з 04.07.2005 року та закінчується 18.07.2005 року включно.

12.13.Адреси місць, деї початку та закінчення проведення другого етапу підписки на акції:

Україна, 36002, м.Полтава, вул.Р.Люксембург, 72. Канцелярія товариства. тел./факс (05322) 7-90-43. Другий етап починається на наступний день після закінчення першого етапу і триває 3 (три) календарних дні, починається 19.07.2005року та закінчується 21.07.2005 року включно.

12.14. Запланований курс продажу акцій:

Продаж акцій здійснюється за номінальною вартістю, що становить 0 (нуль) гривень 05 копійок за одну акцію.

12.15.Відомості щодо ринкової вартості акцій:

Відомостей щодо ринкової вартості акцій БАТ "Лтава" на біржах та на позабіржовому ринку у Товариства немає.

12.16.Докладний опис порядку підписки на акції та їх оплати:

Підписка на акції проводиться за адресою: Україна, 36002, м.Полтава, вул.Р.Люксембург, 72. Канцелярія БАТ "Лтава". тел./факс (05322) 7-90-43.

Усі акціонери Товариства мають переважне право на придбання акцій, що випускаються додатково.

Підписку на акції здійснює правління Емітента.

Продаж акцій здійснюється за номінальною вартістю, що становить 0 (нуль) гривень 05 копійок за одну акцію.

Оплата за акції може здійснюватися як у національній валюті України, так і в іноземній валюті (для нерезидентів), згідно з курсом Національного банку України на день укладення Договору з емітентом про придбання акцій додаткового випуску БАТ "Лтава".

Підписка на акції Товариства здійснюється у два етапи:

- на першому етапі реалізується переважне право акціонерів на придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості пропорційній їх частці у статутному фонді на дату прийняття рішення про емісію акцій.

Для реалізації свого переважного права на придбання акцій, що випускається додатково, у кількості, пропорційній частці акціонера у статутному фонді на дату прийняття рішення про випуск акцій, протягом першого етапу підписки подається заява на придбання акцій, укладається договір купівлі-продажу на акції додаткового випуску і здійснюється оплата акцій відповідно до умов випуску, викладених у цій інформації.

На першому етапі розглядаються та задовольняються заяви акціонерів на придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості пропорційній їх частці у статутному фонді на дату прийняття рішення про емісію акцій.

Підписка триває 18 (вісімнадцять) календарних днів.

Перший етап триває 15 (п'ятнадцять) календарних днів, починається з 04.07.2005 року та закінчується 18.07.2005р.

Акції, що не реалізовані на першому етапі підписки, підлягають реалізації на другому етапі підписки.

На другому етапі реалізується право інших інвесторів на придбання акцій, що випускаються додатково, та існуючих акціонерів у кількості, що перевищує кількість акцій, на яку акціонер реалізував своє переважне право. При цьому на другому етапі переважним правом на придбання акцій, що випускаються додатково, користуються акціонери товариства.

Розгляд та задоволення заяв від акціонерів на придбання акцій БАТ "Лтава" на другому етапі підписки проводиться у порядку черговості їх подачі до емітента.

Другий етап підписки починається на наступний день після закінчення першого етапу та триває 3 (три) календарних днів, починається 19.07.2005р. та припиняється 21.07.2005р.

Особи які бажають підписатися на акції додаткового випуску БАТ "Лтава" протягом встановленого терміну підписки подають заяви у довільній формі, але з обов'язковими зазначенням прізвища, ім'я та по-батькові, поштової адреси (адреса для листування) - для фізичних осіб або назви та коду за ЄДРПОУ, поштової адреси (адреса для листування) - для юридичних осіб, кількості акцій, на яку особа бажає підписатися, укладають договір купівлі-продажу на акції додаткового випуску і здійснюють оплату акцій відповідно до умов випуску, викладених у цій інформації.

Заява від фізичної особи підписується особисто або уповноваженими представником фізичної особи. У разі подання заяви представником, до заяви додаються документи, що підтверджують повноваження такого представника відповідно до чинного законодавства. Заява від юридичної особи підписується керівником або уповноваженою ним особою та завіряється печаткою. Повноваження таких осіб підтверджується відповідно до чинного законодавства.

До заяви в обов'язковому порядку додаються:

-документи, передбачені "Положенням про порядок ведення реєстрів власників іменних цінних паперів" затвердженого Рішенням ДКЦП та ФР від 26.05.1998р. №60 необхідних для викриття/внесення змін до особового рахунку власника іменних цінних паперів в системі реєстру акціонерів БАТ "Лтава".

Договір купівлі-продажу укладається з особою, яка має намір придбати акції додаткового випуску БАТ "Лтава", тільки в тому випадку, якщо така особа виконала в повному обсязі процедуру подачі заяви та доданих до них документів відповідно до вимог цієї інформації.

Заяви про підписку на акції реєструються в обліковому журналі відповідно до черговості їх надходження.

Для кожного етапу підписки подається окрема заява.

Заява про підписку на акції на тому чи іншому етапі підписки повинна бути подана в терміни проведення відповідного етапу підписки. Заяви, які надійшли до Емітента не в межах проведення того чи іншого етапу підписки Емітентом не розглядаються та в обліковому журналі не реєструються.

Заяви, що надійшли від інвесторів, які не є акціонерами, до початку другого етапу підписки, не розглядаються.

Особи, які бажають придбати акції укладають Договір купівлі-продажу з Емітентом, згідно з яким вони зобов'язані внести готівкою в касу Товариства або на поточний рахунок БАТ "Лтава" №260051741 в АБ "Полтава-банк". МФО 331489, код ЄДРПОУ 14308479, або на валютний рахунок БАТ "Лтава" то: bank of new york, new york, swift code: irvt us3n. To account: 890-0060-077 prominvestbank swift: upibuaux. In favor of: vat ltava, acc. N26007301220013 in poltava branch mfo 331069. Additional information/додаткова інформація: prominvestbank address: 12 per.shevchenko,kiev,Ukraine tel.226-20-32 telex 13119 psb ua, fax 229-14-56, з призначенням платежу "внесок в оплату за акції додаткового випуску БАТ "Лтава" оплату в розмірі 100% вартості акцій, на які вони підписалися. Оплата здійснюється у строки, обумовлені Договором з Емітентом, але кошти від осіб бажаючих придбати акції додаткового випуску повинні бути зараховані на рахунок Емітента не пізніше 18.00 години дати закінчення відповідного етапу підписки на акції додаткового випуску. Після цього зазначеним особам видається Тимчасове Свідоцтво про підтвердження внеску в оплату за акції додаткового випуску БАТ "Лтава".

Забороняється використовувати для придбання акцій додаткового випуску БАТ "Лтава" бюджетні кошти, кошти, одержані в кредит та під заставу та інших коштів, джерело надходження яких не можливо підтвердити.

Підтвердженням факту підписки є:

1.Подання заяви про бажання підписатися на відповідну кількість акцій додаткового випуску БАТ "Лтава" та документів, що передбачені вимогами цієї інформації.

2.Укладення договору з Емітентом про купівлі-продаж акцій додаткового випуску БАТ "Лтава".

3.Оплата 100% вартості акцій, на яку було укладено договір з Емітентом про купівлю-продаж акцій додаткового випуску БАТ "Лтава" до дати закінчення відповідного етапу підписки згідно з умовами цієї інформації.

4.Використання коштів, для оплати вартості акцій додаткового випуску БАТ "Лтава", які не відносяться до бюджетних коштів і коштів, одержаних в кредит та під заставу та джерело надходження яких не можливо підтвердити.

Особи, кошти від яких надійшли з порушенням умов оплати, встановленими в даній інформації, не вважаються такими, що підписалися та договір на придбання акцій додаткового випуску з ними вважається розірваним.

У випадку порушення особою, що бажає придбати акції термінів та порядку оплати за акції, емітент має право реалізувати ці акції іншому акціонеру (інвестору), а кошти, отримані емітентом від осіб з порушенням термінів їх оплати, повертається особам протягом тридцяти днів з моменту прийняття відповідного рішення правління Товариства.

У разі, якщо підписка на акції додаткового випуску перевищує розмір запланованого рівня підписки, заява підписки, у розмірі такого перевищення, відхиляється з кінця переліку. Дostroкове закінчення підписки не передбачається.

Після затвердження результатів підписки на акції додаткового випуску БАТ "Лтава", державної реєстрації змін до Статуту, пов'язаних з збільшенням статутного фонду, та внесення відповідних даних про осіб, які підписалися на акції додаткового випуску, до реєстру власників іменних цінних паперів БАТ "Лтава" цим особам видається сертифікат акцій, що підтверджує їх право власності на акції Емітента. Цей сертифікат надається не пізніше ніж через 6 місяців після реєстрації додаткового випуску БАТ "Лтава" у Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку України.

12.17.Порядок реалізації акціонерами свого переважного права на придбання акцій:

Підписка на акції товариства здійснюється у два етапи:

- на першому етапі реалізується переважне право акціонерів на придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості пропорційній їх частці у статутному фонді на дату прийняття рішення про емісію акцій;

- на другому етапі реалізується право інших інвесторів на придбання акцій, що випускаються додатково, та існуючих акціонерів у кількості, що перевищує кількість акцій, на яку акціонер реалізував своє переважне право. При цьому на другому етапі переважним правом на придбання акцій, що випускаються додатково, користуються акціонери товариства, у порядку передбаченого умовами зазначеної інформації.

Термін проведення першого етапу підписки не може бути менше 15 календарних днів. Другий етап підписки починається після закінчення першого етапу.

Для реалізації свого переважного права на придбання акцій, що випускаються додатково, протягом встановленого для цього терміну подається заява і здійснюється оплата акцій відповідно до умов випуску.

Під час реалізації акціонерами свого переважного права товариство не має права обмежувати використання грошових коштів, як форми оплати акцій.

12.18.Дії, що проводяться в разі перевищення (недосягнення) запланованого рівня підписки на акції або її дострокового закінчення:

Перевищення запланованого рівня підписки не допускається. Заява підписки відхиляється з кінця переліку. При недосягненні запланованого рівня підписки на акції результати підписки затверджуються Загальними зборами акціонерів товариства на фактичному рівні.

У разі прийняття рішення про відмову від випуску акцій, особам, які підписалися на акції повертаються грошові кошти не пізніше як через 30 днів після відповідного рішення загальних зборів акціонерів БАТ "Лтава".

Дostroкове припинення підписки на акції не передбачається.

12.19.Найменування торговця цінними паперами:

Емітент послугами торговця цінними паперами не користується та договору не укладає.

12.20.Терміни, порядок та адреси місць виплати дивідендів за підсумками календарного року:

Виплата дивідендів проводиться за рахунок чистого прибутку Товариства шляхом перерахування коштів на рахунок акціонерів або в іншому порядку, встановленому загальними зборами акціонерів Товариства. Розмір дивідендів, їх термін та порядок виплати встановлюється загальними зборами акціонерів товариства. Дивіденди акціонерам виплачуються пропорційно кількості належних їм акцій один раз на рік за підсумками календарного року та затвердження річного балансу. Не отримані в встановлений, загальними зборами акціонерів товариства, термін дивіденди депонуються у відповідності до чинного законодавства України. Виплата дивідендів готівкою здійснюється за адресою: Україна, 36002, м.Полтава, вул.Р.Люксембург, 72, або шляхом перерахування на рахунок акціонера в банку.

13.Перелік і результати попередніх випусків цінних паперів із зазначенням свідцтво про реєстрацію випусків цінних паперів та органів, що видали відповідні свідцтва:

-перший випуск акцій здійснено на суму 183 353,00 (сто вісімдесят три тисячі триста п'ятдесят три грн. 00 коп.). Розміром 733412 (сімсот тридцять три тисячі чотириста двадцять) простих іменних акцій, номінальною вартістю 0, 25 (нуль грн., 25 коп.)грн. Акції на пред'явника, привілейовані акції, процентні та безпроцентні obligації не випускалися.

Перший випуск акцій зареєстровано Полтавським обласним фінансовим управлінням Міністерства фінансів України, реєстраційний номер свідцтва про реєстрацію випуску цінних паперів №96/1/94 від 26 грудня 1994 року.

В зв'язку з проведенням деномінації першого випуску акцій, без зміни статутного фонду товариства, кількість акцій товариства стала 3 667 060 (три мільйона шістьсот шістдесят сім тисяч шістьдесят) простих іменних акцій, номінальною вартістю 0, 05 (нуль грн., 05 коп.)грн. Про що видано Свідоцтво Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку України, реєстраційний номер свідцтва про реєстрацію випуску цінних паперів №561/1/97 від 27 червня 1997 року.

В зв'язку з визначенням форми першого випуску акцій товариства, Полтавським територіальним управлінням Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку України, проведено обмін Свідцтва про реєстрацію випуску акцій, про що видано Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів №117/16/1/98 від 25 червня 1998 року. Перший випуск акцій товариства випущено в документарній формі. Статутний фонд товариства, кількість та номінальна вартість випущених товариством в обіг простих іменних акцій залишилися без змін.

14.Кількість акцій, що перебувають у власності членів виконавчого органу, та перелік осіб, частки яких у статутному фонді перевищують 5% із зазначенням відсотків за кожною такою особою.

14.1. Кількість акцій, що перебувають у власності членів виконавчого органу:

№ п.п.	Посада	П.І.Б.	Кількість акцій, шт.	Відсоток у статутному фонді
1.	Голова правління	Змієвець Сергій Олександрович	1 671 308	45,576
2.	Член правління	Грицай Тетяна Борисівна	821 487	22,402
3.	Головний бухгалтер	Стадник Ганна Костянтинівна	-	-
			Всього: 2 492 795	67,978

14.2.Перелік осіб, частки яких у статутному фонді перевищують 5%:

№ п.п.	Найменування юридичної особи, код ЄДРПОУ, або П.І.Б. фізичної особи	Кількість акцій, шт.	Відсоток у статутному фонді
1.	Змієвець Сергій Олександрович	1 671 308	45,576
2.	Грицай Тетяна Борисівна	821 487	22,402
3.	Тертишник Лідія Олексівна	297 869	9,123
		Всього: 2 790 664	76,101

15. Відомості про реєстратора:

Ведення реєстру власників іменних цінних паперів Товариства здійснює ТОВ "Полтавська консалтингова група", ідентифікаційний код 24393056, на підставі Угоди №1 про надання послуг по веденню реєстру акціонерів від 15 жовтня 1996р. Місцезнаходження реєстратора: Україна, 36002, м.Полтава, вул.Р.Люксембург, 72 тел. (05322) 2-56-47, факс (05322) 2-56-47. Ліцензія на здійснення діяльності щодо ведення реєстру власників іменних цінних паперів від 08 жовтня 2002р., серія АА №318600, видана Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку України.

16.Дані про відповідальних за інформацію про випуск акцій осіб:

1.Відкриті акціонерне товариство "Лтава" - резидент. Код ЄДРПОУ 14308479. Місцезнаходження, номери телефону та факсу: Україна, 36002, м.Полтава, вул.Р.Люксембург, 72 тел. (05322) 7-93-12, факс (05322) 7-

Інформація про десятий випуск простих іменних акцій Акціонерного комерційного інноваційного банку «УкрСиббанк»

А) Характеристика емітента.

Повне найменування: Акціонерний комерційний інноваційний банк „УкрСиббанк”.
Скорочене найменування: АКІБ „УкрСиббанк”
Місцезнаходження - 61005, м. Харків, пр. Московський, 60, тел. (057) 732-92-12, факс. (057) 717-75-32, електронна пошта: office@ukrsibbank.com.
АКІБ „УкрСиббанк” зареєстрований 28 жовтня 1991 року Національним Банком України, реєстраційний номер № 57; нова редакція Статуту зареєстрована в Національному банку України 12 серпня 2004 року.
Предмет діяльності: надання банківських послуг.
Цілі діяльності: отримання прибутку від надання послуг щодо комплексного банківського обслуговування установ, організацій ті підприємств усіх форм власності та сфер діяльності, а також громадян та їх об'єднань.
Загальний розмір уставного фонду: 600 000 000 (шістсот мільйонів) гривень. Фактично сплачений статутний фонд складає 100% від загального обсягу.
Чисельність штатних працівників за станом на 31.03.2005 р. складає 7757 осіб.
Чисельність акціонерів за станом на 31.03.2005 р. складає 153 особи.

Б) Дані про посадових осіб емітента, а саме голову та членів виконавчого органу, голову та членів ради (спостережної ради) товариства, голову ревізійної комісії та головного бухгалтера.

№	Прізвище, ім'я та по-батькові	Посада	Рік народження	Освіта	Кваліфікація	Виробничий стаж	Стаж роботи на даній посаді
1.	Адарчіч Олександр Євгенійович	Голова Правління	1971 р.	Вища	Економіст	10 р. 9 міс.	2 р. 7 міс.
2.	Важевська Тетяна Анатоліївна	Заступник Голови Правління	1962 р.	Вища	Економіст	18 р. 9 міс.	3 р. 10 міс.
3.	Мар'яно Ірина Вілінівна	Заступник Голови Правління з організації бухгалтерського обліку – Головний бухгалтер	1966 р.	Вища	Економіст	17 р. 9 міс.	3 р. 10 міс.
4.	Панов Сергій Миколайович	Заступник Голови Правління – начальник юридичного департаменту	1971 р.	Вища	Юрист	13 р. 9 міс.	5 р. 2 міс.
5.	Чумак Роман Володимирович	Заступник Голови Правління	1975 р.	Вища	Економіст	11 р. 11 міс.	3 р. 3 міс.
6.	Далічук Ігор Євгенович	Голова Спостережної Ради Банку, радник Голови Правління АКІБ „УкрСиббанк” із стратегічного розвитку	1963 р.	Вища	Економіст	20 р. 9 міс.	1 р. 10 міс.
7.	Колеснік Олексій Петрович	Член Спостережної Ради Банку, комерційний директор ТОВ „Даліс”	1971 р.	Вища	Інженер-економіст	8 р. 1 міс.	3 р. 11 міс.
8.	Погорелов Олександр Володимирович	Член Спостережної Ради Банку, фінансовий директор ТОВ „Даліс”	1970 р.	Вища	Економіст	12 р.	3 р. 11 міс.
9.	Резнікова Людмила Олексіївна	Голова Ревізійної комісії, головний бухгалтер ТОВ „Метал Інвест”	1954 р.	Вища	Економіст	27 р. 9 міс.	2 р. 7 міс.

В) Відомості про середню заробітну плату членів виконавчого органу за останній квартал та завершений фінансовий рік, що передував поданню документів (за згодою цих членів виконавчого органу).

Згоди членів виконавчого органу на надання цієї інформації не отримано.

Г) перелік ліцензій (дозволів) емітента на провадження певних видів діяльності із зазначенням терміну закінчення їх дії.

- Банківська ліцензія НБУ № 75 від 24.12.2001 р. на право здійснювати банківські операції, визначені частиною першою та пунктами 5-11 частини другої статті 47 Закону України „Про банки і банківську діяльність”.
Термін дії - не обмежений.
- Дозвіл НБУ № 75-2 від 19.11.2002 р. на право здійснення операцій, визначених пунктами 1-4 частини другої та частиною четвертою статті 47 Закону України „Про банки і банківську діяльність”:
 - Операції з валютними цінностями;
 - неторговельні операції з валютними цінностями;
 - ведення рахунків клієнтів (резидентів та нерезидентів) в іноземній валюті та клієнтів - нерезидентів у грошовій одиниці України;
 - ведення кореспондентських рахунків банків (резидентів та нерезидентів) в іноземній валюті;
 - ведення кореспондентських рахунків банків (нерезидентів) у грошовій одиниці України.
 - відкриття кореспондентських рахунків в уповноважених банках України в іноземній валюті та здійснення операцій за ними;
 - відкриття кореспондентських рахунків у банках (нерезидентах) в іноземній валюті та здійснення операцій за ними;
 - залучення та розміщення іноземної валюти на валютному ринку України;
 - залучення та розміщення іноземної валюти на міжнародних ринках;
 - операції з банківськими металами на валютному ринку України;
 - інші операції з валютними цінностями на міжнародних ринках.
 - Емісія власних цінних паперів;
 - Організація купівлі та продажу цінних паперів за дорученням клієнтів;
 - Здійснення операцій на ринку цінних паперів від свого імені (включаючи андеррайтинг);
 - Здійснення інвестицій у статутні фонди та акції інших юридичних осіб;
 - Перевезення валютних цінностей та інкасація коштів;
 - Операції за дорученням клієнтів або від свого імені:
 - з інструментами грошового ринку;
 - з інструментами, що базуються на обмінних курсах та відсотках;
 - з фінансовими ф'ючерсами та опціонами.
 - Довічне управління коштами та цінними паперами за договорами з юридичними та фізичними особами;
 - Депозитарна діяльність зберігача цінних паперів;
 - Діяльність з ведення реєстрів власників іменних цінних паперів.Термін дії - не обмежений.
- Ліцензія Серія АБ № 113285 від 22.10.2004 р. видана Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку на здійснення професійної діяльності на ринку цінних паперів:
 - діяльність по випуску та обігу цінних паперів;
 - депозитарна діяльність зберігача цінних паперів.Термін дії - 22.10.2009 р.
- Дозвіл № 61 від 09.08.1994 р. на право здійснення діяльності як депозитарій інвестиційного фонду чи інвестиційної компанії, виданий Міністерством фінансів України.
Термін дії - необмежений.

Г) Відомості про участь емітента в холдингових компаніях, концернах, асоціаціях тощо.

Асоціації:
Асоціація „Перша фондова торгівельна система”: 01133,м. Київ, вул. Щорса, 31
Асоціація українських банків: 02002, м. Київ - 2, вул. Марини Раскової, 15.
Всеукраїнська громадська організація „Асоціація платників податків України”: 01001, м. Київ, вул. Михайлівська, 24-11-В.
Visa International Services Association Visa CEMEA: PO Box 253 London W 8 5 TE United Kingdom.

Українська міжбанківська Асоціація членів платіжних систем „ЕМА”: 01033, м. Київ, вул. Сакаганського, 37, офіс 2.
Українська національна іпотечна Асоціація: 01033, м.Київ, вул. Гайдара, 22, корп. А.
Асоціація „Кримський Банківський Союз”: 95017, АРК, м.Сімферополь, вул. Київська, 55/2.
Європейська Бізнес Асоціація: м.Київ, вул. Кіквідзе, буд. 41.
Інші об'єднання за галузевим принципом:
S.W.I.F.T.s.c.: Avenue Adele, 1 B-1310 La Hulpe, Belgium
REUTERS: 85, Fleet st., UK, London, EC4 4AJ
The Tomas Cook Group Ltd: 121069, м. Москва, вул. Поварська, 23, буд. 4
American Express Services Europe Limited: Portland House, Stag Place, London, England SWLE 5 BZ.
MasterCard Europe, 198F Chaussee de Tervuren, B-1410 Waterloo, Belgium.
„Western Union Financial Services Inc” Російська федерація, 113149, м. Москва, вул. Сівашська, 4, корп. 2.
БАТ „Міжрегіональний фондовий союз”: 10132, м. Київ, вул. Ветрова, 76.
Українська міжбанківська валютна біржа: 04070, м. Київ, вул. Межигірська, 1.
Кримська міжбанківська валютна біржа: Республіка Крим, м. Сімферополь, вул. Київська, 50/2.
Харківська банківська спілка: 61002, м. Харків, вул. Дарвіна, 4.
Київський банківський союз: 01021, м. Київ, Кловський узвіз, 9/2.
Фонд гарантування вкладів фізичних осіб: 01034, м. Київ, вул. Ярославів Вал, 32-А.
Представництво Американської торгівельної палати в Україні: 01601, м.Київ, вул. Шовковична, 42-44.
Київська торгово-промислова палата: 01054, м.Київ, вул. Б.Хмельницького, 55.

Д) Відомості про юридичних осіб, у яких емітент володіє більше ніж 10% статутного фонду, у тому числі про дочірні підприємства, філії та представництва емітента.

ТОВ „Українська лінгвова компанія” - 99,996%
ЗАТ „Компанія з управління активами” „УкрСиб Ессет Менеджмент” - 99,74%
ТОВ „Ресторан Театральний” - 99,7%
КБ „Национальные финансовые традиции” ООО - 40,0%
ТОВ „АТН” - 20,00%
Загальна кількість відокремлених структурних підрозділів АКІБ „УкрСиббанк” становить 587, у тому числі:
1) філій АКІБ „УкрСиббанк” - всього 22:
Вінницька філія АКІБ „УкрСиббанк”: тел. (0432) 52-04-52, м. Вінниця, вул. Театральна, 20.
Дніпропетровська філія АКІБ „УкрСиббанк”: тел. (056) 770-74-07, м. Дніпропетровськ, вул. Челюска, 8.
Донецька філія АКІБ „УкрСиббанк”: тел. (062) 332-58-86, м. Донецьк, просп. Ілліча, 4.
Житомирська філія АКІБ „УкрСиббанк”: тел. (0412) 41-85-67, м. Житомир, вул. Київська, 5.
Запорізька філія АКІБ „УкрСиббанк”: тел. (061) 289-02-05, м. Запоріжжя, вул. Чекістів, 23.
Філія АКІБ „УкрСиббанк „Київське регіональне управління”: тел. (044) 201-22-30, м. Київ, вул. Андріївська, 7.
Криворізька філія АКІБ „УкрСиббанк”: тел. (0564) 40-41-00, м. Кривий Ріг, пр. Гагаріна, 58.
Кіровоградська філія АКІБ „УкрСиббанк”: тел. (0522) 35-65-00, м. Кіровоград, віл. Леніна, 41/26.
Львівська філія АКІБ „УкрСиббанк”: тел. (032) 297-71-00, м. Львів, вул. Куліша, 30.
Маріупольська філія АКІБ „УкрСиббанк”: тел. (0629) 53-01-34, м. Маріуполь, вул. Миколаївська, 7/17.
Миколаївська філія АКІБ „УкрСиббанк”: тел. (0512) 50-14-04, м. Миколаїв, вул. Никольська, 52.
Одеська філія АКІБ „УкрСиббанк”: тел. (048) 714-47-30, м. Одеса, вул. Жуковського, 11.
Полтавська філія АКІБ „УкрСиббанк”: тел. (0532) 50-32-00, м. Полтава, вул. Пушкіна, 45.
Рівненська філія АКІБ „УкрСиббанк”: тел. (0362) 69-22-22, м. Рівне, вул. Княгині Ольги, 1.
Севастопольська філія АКІБ „УкрСиббанк”: тел. (0692) 45-07-75, м. Севастополь, пр. Генерала Острякова, 52.
Северодонецька філія АКІБ „УкрСиббанк”: тел. (06452) 2-14-79, м. Северодонецьк, вул. Вілєсова, 1.
Сумська філія АКІБ „УкрСиббанк”: тел. (0542) 22-50-30, м. Суми, пр. Т. Шевченка, 28.
Черкаська філія АКІБ „УкрСиббанк”: тел. (0472) 36-01-55, м. Черкаси, вул. Остафії Дашкевича, 27.
Харківська філія АКІБ „УкрСиббанк” „Харківське регіональне управління”: тел. (0572)-14-99-36, м. Харків, пл. Конституції, 1, Палац Праці, 8 під'їзд.
Херсонська філія АКІБ „УкрСиббанк”: тел. (0552) 42-52-20, м. Херсон, вул. К. Маркса, 106.
Філія АКІБ „УкрСиббанк” „Кримське регіональне управління”: тел. (0652) 27-25-36 м. Сімферополь, вул. Октябрьська, 5.
Чернігівська філія АКІБ „УкрСиббанк”: тел. (0462) 10-20-85 м. Чернігів, пр. Мира, 53.

2) представництва АКІБ „УкрСиббанк” - всього 2:
Генеральне представництво АКІБ „УкрСиббанк” у м. Києві: 04070, м. Київ, вул. Андріївська, 7.
Харківське представництво АКІБ „УкрСиббанк”: м. Харків, вул. Сумська, 45, кв. 5.

3) безбалансових відділень АКІБ „УкрСиббанк” - всього 498.

Е) Опис діяльності емітента.

АКІБ „УкрСиббанк” працює на ринку банківських послуг вже понад 14 років. В 1990 році банк починав свою діяльність як структура регіонального масштабу, але вже більше восьми років він є банком загальнонаціонального рівня і сьогодні відноситься до групи найкрупніших банків України. Виходу на такий якісно новий рівень роботи сприяє не тільки ріст фінансових показників банка, але й значне розширення регіональної мережі, яка включає 22 філії і 565 відділень в 25 регіонах України.
Основним напрямком діяльності АКІБ „УкрСиббанк” є надання банківських послуг, зокрема:
- кредитно-інвестиційна діяльність;
- депозитне обслуговування;
- обслуговування неторговельних операцій;
- операції на фінансових ринках;
- операції з цінними паперами;
- розрахунково-касове обслуговування.
Згідно з даними Асоціації українських банків АКІБ „УкрСиббанк” входить до п'ятірки лідерів рейтингу українських банків по багатьом показникам (активи та зобов'язання, капітал банку, обсяги кредитно-інвестиційного портфелю, депозити фізичних та юридичних осіб).
Балансовий прибуток (прибуток до оподаткування) за 2004 р. склав 50 661 тис. грн., прибуток після оподаткування склав 39 480 тис. грн.
Досліджень та наукових розробок АКІБ „УкрСиббанк” не проводить.

Є) Можливі фактори ризику в діяльності.

АКІБ „УкрСиббанк” - це фінансовий інститут, великий універсальний банк, який стабільно розвивається вже понад 14 років. За цей час в економічній та політичній сферах траплялися значні зміни, які, однак не мали значного впливу на стратегію росту банку.
З урахуванням вказаних досягнень банку все ж неможливо стверджувати, що ризики відсутні взагалі. Є податкові ризики та ризики зміни в законодавстві, що можуть створити негативний вплив на господарську діяльність емітента. Емітент твердить, що його діяльність здійснюється відповідно до чинного законодавства України, але ймовірність негативних наслідків у разі зміни податкового законодавства або тлумачення податковими органами окремих положень остаточно елімінована бути не може.
Політичні, економічні та форс-мажорні ризики також притаманні середовищу, в якому діє емітент. Контроль та управління ризиками здійснюється кваліфікованим персоналом з використанням досвіду міжнародних ринків.

Ж) Перспективи розвитку.

Розвиваючись у напрямку максимальної універсалізації, в 2005 та наступних роках АКІБ „УкрСиббанк” буде пріоритетним чином розвивати роздрібний та інвестиційний напрямок діяльності, шляхом розширення мережі відділень, а також і надалі буде дотримуватися своїх основних принципів - висока якість послуг, які надаються, та індивідуальний підхід до кожного клієнта. Подальша діяльність банку буде спрямована на зміцнення його надійності та стабільності, збільшення ефективності операційної діяльності та росту активних вкладень, засвоєння нових ринкових сегментів і стандартизацію якості послуг, які надаються, для всіх клієнтів. В основу цього процесу закладено використання передових технологій в обслуговуванні та керівництві, високий професіоналізм колективу.

З) Проміжна фінансова звітність.

		За станом на 31.03.2005 р.	(тис. грн.) За станом на 31.12.2004 р.
Рядок	Найменування статті		
	АКТИВИ		
1	Грошові кошти та залишки в Національному банку України	730 814	513 587
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, і цінні папери, емітовані Національним банком України, за вирахуванням резервів	66 025	81 671
2.1	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, і цінні папери, емітовані Національним банком України	66 025	81 671
2.2	Резерви під знецінення боргових цінних паперів, що рефінансуються Національним банком України	-	-
3	Кошти в інших банках за вирахуванням резервів	650 663	612 029
3.1	Кошти в інших банках	653 090	613 681
3.2	Резерви під заборгованість інших банків	(2 427)	(1 652)
4	Цінні папери в торговому портфелі банку	-	-
5	Цінні папери в портфелі банку на продаж за вирахуванням резервів	388 337	476 228
5.1	Цінні папери в портфелі банку на продаж	388 363	476 292
5.2	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	(26)	(64)
6	Чисті кредити та заборгованість клієнтів	3 731 942	3 417 635
6.1	Кредити та заборгованість клієнтів	4 057 231	3 752 514
6.2	Резерви під заборгованість за кредитами	(325 289)	(334 879)
7	Цінні папери в портфелі банку до погашення за вирахуванням резервів	-	-
7.1	Цінні папери в портфелі банку до погашення	-	-
7.2	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку до погашення	-	-
8	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	21 883	4 758
9	Основні засоби та нематеріальні активи	446 972	402 825
10	Чисті нараховані доходи до отримання	72 825	73 053
10.1	Нараховані доходи до отримання	82 005	76 366
10.2	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	(9 180)	(3 313)
11	Інші активи за вирахуванням резервів	83 504	98 520
11.1	Інші активи	94 173	105 262
11.2	Резерви під дебіторську заборгованість	(10 669)	(6 742)
12	Усього активів	6 192 965	5 680 306
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
13	Кошти банків:	1 376 259	1 396 905
13.1	У тому числі кредити, які отримані від Національного банку України	37 319	391 603
14	Кошти клієнтів	3 822 372	3 310 293
15	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком	29 652	31 827
16	Боргові цінні папери, емітовані банком	2	2
17	Нараховані витрати до сплати	75 839	83 614
18	Інші зобов'язання	139 179	115 989
19	Усього зобов'язань	5 443 303	4 938 630
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
20	Статутний капітал	600 000	600 000
20.1	Зареєстровані прості акції	600 000	600 000
20.2	Зареєстровані привілейовані акції	-	-
20.3	Несплачений зареєстрований статутний капітал банку	-	-
21	Капіталізовані дивіденди	-	-
22	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)	-	-
23	Емісійні різниці	-	-
24	Резерви та інші фонди банку	6 238	6 238
25	Резерви переоцінки, у тому числі:	16 706	16 719
25.1	Резерви переоцінки необоротних активів	16 705	16 718
25.2	Резерви переоцінки цінних паперів у портфелі банку на продаж	-	-
25.3	Резерви переоцінки інвестицій в асоційовані й дочірні компанії	1	1
25.4	Резерви переоцінки за операціями хеджування	-	-
26	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) минулих років, у тому числі:	79 727	79 714
26.1	Сума переоцінки в разі вибуття необоротних активів	14	145
26.2	Сума зменшення вартості інвестицій в асоційовані й дочірні компанії	-	-
27	Прибуток/Збиток звітного року, що очікує затвердження	39 005	39005
28	Результат поточного року	7 986	-
29	Усього власного капіталу	749 662	741 676
30	Усього пасивів	6 192 965	5 680 306

Звіт про фінансові результати АКІБ „УкрСиббанк” на 31.03.2005 р.				
Рядок	Найменування статті	За станом на 31.03.2005 р.	(тис. грн.) За станом на 31.03.2004 р.	
1	Чистий процентний дохід, у тому числі:	52 489	56 665	
1.1	Процентний дохід	164 495	130 265	
1.2	Процентні витрати	(112 006)	(73 600)	
2	Чистий комісійний дохід, у тому числі	18 618	26 415	
2.1	Комісійний дохід	25 001	28 340	
2.2	Комісійні витрати	(6 383)	(1 925)	
3	Торговельний дохід	13 465	14 420	
4	Дохід у вигляді дивідендів	-	-	
5	Прибуток/Збиток від інвестиційних цінних паперів	-	-	
6	Прибуток від участі в капіталі	-	-	
7	Інший дохід	13 958	3 667	
8	Операційний дохід	98 530	101 167	
9	Загальні адміністративні витрати	(29 205)	(17 751)	
10	Витрати на персонал	(43 856)	(23 644)	
11	Втрати від участі в капіталі	-	-	
12	Інші витрати	(20 765)	(11 446)	
13	Прибуток від операцій	4 704	48 326	
14	Чисті витрати на формування резервів	3 986	(42 208)	
15	Прибуток до оподаткування	8 690	6 118	
16	Витрати на податок на прибуток	(704)	(629)	
17	Прибуток після оподаткування	7 986	5 489	
18	Непередбачені доходи/витрати	-	-	
19	Чистий прибуток/збиток банку	7 986	5 489	
20	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0.0007	0.0018	
21	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0.0007	0.0018	

И) Баланс та звіт про фінансові результати за 2004 рік.

Баланс АКІБ „УкрСиббанк” на 31.12.2004 р.			
Рядок	Найменування статті	За станом на 31.12.2004 р.	(тис. грн.) За станом на 31.12.2003 р.
	АКТИВИ		
1	Грошові кошти та залишки		
2	в Національному банку України	513587	254181
	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються		
	Національним банком України, і цінні папери,		
	емітовані Національним банком України		
3	Кошти в інших банках	81671	5707
4	Цінні папери в торговому портфелі банку	612029	297692
5	Цінні папери в портфелі банку на продаж	-	-
6	Кредити та зобоворганість клієнтів	476228	300880
7	Цінні папери в портфелі банку до погашення	3417635	2549250
8	Інвестиції в асоційовані та дочірні компанії	-	136910
9	Основні засоби та нематеріальні активи	4758	3107
10	Нараховані доходи до отримання	402825	129646
11	Інші активи	73053	53489
12	Усього активів	98520	61466
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
13	Кошти банків:	5680306	3792328
13.1	У тому числі кредити, які отримані		
	від Національного банку України	1396905	519366
		391603	90653

14	Кошти клієнтів	3310293	2721006
15	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком	31827	33414
16	Боргові цінні папери, емітовані банком	2	21073
17	Нараховані витрати до сплати	83614	50725
18	Інші зобов'язання	115989	204074
19	Усього зобов'язань	4938630	3549658
ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ			
20	Статутний капітал	600000	140000
21	Капіталізовані дивіденди	–	–
22	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)	–	–
23	Емісійні різниці	–	–
24	Резерви та інші фонди банку	6238	5175
25	Результати переоцінки, у тому числі:	16719	16863
25.1	Резерви переоцінки необоротних активів	16718	16863
25.2	Резерви переоцінки інвестицій в асоційовані й дочірні компанії	1	–
26	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) минулих років	79714	59362
27	Прибуток/Збиток звітного року, що очікує затвердження	39005	21270
28	Усього власного капіталу	741676	242670
29	Усього пасивів	5680306	3792328

Звіт про фінансові результати АКІБ „УкрСиббанк” на 31.12.2004 р.			
Рядок	Найменування статті	За станом на 31.12.2004 р.	(тис. грн.) За станом на 31.12.2003 р.
1	Чистий процентний дохід	267577	174900
1.1	Процентний дохід	623463	360063
1.2	Процентні витрати	(355886)	(185154)
2	Чистий комісійний дохід	129181	98209
2.1	Комісійний дохід	143487	104996
2.2	Комісійні витрати	(14306)	(6787)
3	Торговельний дохід	63396	54128
4	Дохід у вигляді дивідендів	220	260
5	Прибуток/Збиток від інвестиційних цінних паперів	–	547
6	Дохід від участі в капіталі	41	–
7	Інший дохід	28759	856
8	Операційний дохід	489174	328909
9	Загальні адміністративні витрати	(105619)	(60624)
10	Витрати на персонал	(119228)	(79078)
11	Втрати від участі в капіталі	(516)	–
12	Інші витрати	(59980)	(38009)
13	Прибуток від операцій	230831	151198
14	Чисті витрати на формування резервів	(153645)	(121442)
15	Прибуток до оподаткування	50186	29756
16	Витрати на податок на прибуток	(11811)	(8486)
17	Прибуток після оподаткування	39005	21270
18	Непередбачені доходи/витрати	–	–
19	Чистий прибуток/ збиток банку	39005	21270
20	Чистий прибуток на одну просту акцію, (грн.)	0.01	0.01
21	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію, (грн.)	0.01	0.01

І) Дані про випуск акцій.

Дата і номер рішення (протоколу) про випуск акцій.
Протокол рішення загальні збори акціонерів АКІБ „УкрСиббанк” від 27.05.2005 р. про додаткову емісію простих іменних акцій АКІБ „УкрСиббанк”.

Найменування органу, який прийняв рішення.
Рішення про випуск акцій прийняте загальними збори акціонерів АКІБ „УкрСиббанк”.

На зборах 27.05.2005 р. були присутні акціонери і представники акціонерів АКІБ „УкрСиббанк”, що володіють у сукупності 11 235 123 755 простими іменними акціями АКІБ „УкрСиббанк” (голосів), що складає 93,63% від загальної кількості акцій банку (голосів), які мали право голосувати.

За прийняття рішення про випуск акцій проголосувало 100% присутніх на зборах.

Загальна номінальна вартість акцій, на які плануються здійснити підписку.
150 000 000,00 (сто п'ятдесят мільйонів) гривень 00 копійок.

Мета використання фінансових ресурсів, залучених від випуску акцій.
Мета використання фінансових ресурсів - кредитування та здійснення інших банківських операцій відповідно до діючого законодавства України.

Кошти, отримані внаслідок емісії акцій, в розмірі 60% від загальної суми випуску акцій плануються спрямувати на кредитування підприємств промисловості, торгівлі, сільськогосподарських підприємств, 30% - на кредитування суб'єктів малого та середнього бізнесу, фізичних осіб, 10% - на розвиток філіальної мережі банку.

Зобов'язання емітента щодо невикористання коштів, залучених від випуску акцій для покриття збитків.
АКІБ „УкрСиббанк” зобов'язується не використовувати кошти, залучені від випуску акцій, для покриття можливих власних збитків.

Кількість акцій за типами і категоріями.
3 000 000 000 (три мільярди) штук простих іменних акцій.

Привілейовані акції та акції на пред'явника не випускаються.

Форма випуску акцій документарна.

Перелік засновників АКІБ „УкрСиббанк” із зазначенням кількості, типу і категорій належних їм акцій на дату прийняття рішення про випуск акцій.

Назва засновника	Кількість акцій, шт.	Тип та категорія акцій
АТЗТ „Інтурбізнесцентр–Дружба”	0	Прості іменні
ТОВ „Страніч”	0	Прості іменні
ЗАТ „Харківспецмонтаж”	0	Прості іменні
Виробничий кооператив „Трансбудмаш”	0	Прості іменні
АТ „Ефект”	0	Прості іменні
ВАТ „Точприлад”	0	Прості іменні
Харківезвирпром	0	Прості іменні
АТЗТ „Укренерготеплоізоляція”	79	Прості іменні
Ресторан Левада	95	Прості іменні
Ізоумський м'ясокомбінат	158	Прості іменні
АП СП Оргутурбогаз	281	Прості іменні
ВАТ „Турбогаз”	317	Прості іменні
АТ фірма „АТЕК”	485	Прості іменні
Харківський м'ясокомбінат	800	Прості іменні
Харківський орендний птахокомбінат	2019	Прості іменні
Мерефянский склзавод	4 600	Прості іменні
ЗАТ „Красноградський м'ясокомбінат”	12 164	Прості іменні
АТ „Страхова компанія „Харків”	15 190	Прості іменні
АТЗТ „Тома”	23 636	Прості іменні
АТ „Українсько–Сибірська інвестиційна корпорація”	615 820	Прості іменні
Усього	675 644	

Право, що надаються власникам простих акцій.
- брати участь в управлінні справами АКІБ „УкрСиббанк”;
- брати участь у розподілі прибутку АКІБ „УкрСиббанк” та отримувати його частку (дивіденди);
- брати участь у контролі над діяльністю АКІБ „УкрСиббанк”;
- у разі ліквідації АКІБ „УкрСиббанк” отримати частину майна, що залишилося після розрахунку з кредиторами, або його вартість;
- відчувувати акції, що належать їм, без згоди інших акціонерів;
- переважної купівлі нереалізованих акцій попередніх випусків.

Власники акцій можуть бути як фізичні, так і юридичні особи.

Акціонери, що володіють простими іменними акціями АКІБ „УкрСиббанк”, мають переважне право на купівлю додатково випущених АКІБ „УкрСиббанк” акцій пропорційно їхній частці у статутному капіталі АКІБ „УкрСиббанк”.

Акціонери мають і інші права, передбачені законодавством України.

Право, що надаються власникам привілейованих акцій.
Привілейованих акцій АКІБ „УкрСиббанк” не емітував.

Номінальна вартість однієї акції 0,05 (нуль) гривень 05 копійок.

Серії та порядкові номери акцій.
Акції випускаються однією серією „ІМ” з номерами з 0 000 000 001 по 3 000 000 000.

Адреси місць, дати початку та закінчення проведення першого етапу підписки на акції.
Перший етап підписки на акції десятого випуску буде проходити з 01 липня 2005 р. по 15 липня 2005 р. за адресою: 61005, м. Харків, пр. Московський, 60.

Адреси місць, дати початку та закінчення проведення другого етапу підписки на акції.
Другий етап підписки на акції десятого випуску будить проходити з 16 липня 2005 р. по 18 липня 2005 р. за адресою: 61005, м. Харків, пр. Московський, 60.

Запланований курс продажу акцій.
За ціною, встановленою в договорі купівлі-продажу, але не нижче номінальної вартості.

Відомості щодо ринкової вартості акцій банку.
На фондових біржах та в торговельно-інформаційних системах акцій АКІБ „УкрСиббанк” не обертаються.

Ринкову вартість акцій на позабіржовому ринку АКІБ „УкрСиббанк” не відслідковує.

Докладний опис порядку підписки на акції та їх оплати, порядок реалізації акціонерами свого переважного права на придбання акцій.

Підписка на акції десятого випуску починається 01 липня 2005 р. Акції купуються на підставі договору з АКІБ „УкрСиббанк”. При цьому розміщення акцій банку буде здійснено в 2 етапи.

Перший етап буде проходити з 01 липня 2005 р. по 15 липня 2005 р.

На першому етапі реалізовується рівне переважне право акціонерів на придбання акцій АКІБ „УкрСиббанк” десятої емісії в кількості, пропорційній їх частці в статутному капіталі банку на дату прийняття рішення про емісію акцій - 27 травня 2005 р.

Кожний акціонер на першому етапі має право:

- подати заяву до Правління банку з приводу придбання акцій десятої емісії в кількості, що пропорційна його долі в статутному капіталі АКІБ „УкрСиббанк” на дату прийняття рішення про емісію акцій;
- укласти договір купівлі-продажу зазначеної кількості акцій з АКІБ „УкрСиббанк”;
- отримати письмове зобов'язання про продаж відповідної кількості акцій після оплати 10% вартості акцій;
- здійснити оплату 30% вартості акцій, які він бажає придбати, до 19 липня 2005 р.;
- отримати тимчасове свідоцтво про підтвердження внеску після оплати 30% вартості акцій;
- здійснити оплату 100% вартості акцій, які він бажає придбати, до 27 травня 2006 р.

Оплата акцій в національній валюті проводиться безготівковими і готівковими коштами на рахунок АКІБ „УкрСиббанк” № 3630-2-91834-0000 в АКІБ „УкрСиббанк”, МФО 351005, Код ЄДРПОУ 09807750.

Оплата акцій в іноземній валюті проводиться на рахунок АКІБ „УкрСиббанк” № 3630-1-91834-0001 в АКІБ „УкрСиббанк”, МФО 351005, код ЄДРПОУ 09807750.

У разі несплати у встановлений строк акціонер сплачує за час прострочки 10 відсотків річних від суми простроченого платежу.

При несплаті протягом 3 місяців після встановленого строку платежу АКІБ „УкрСиббанк” має право реалізувати акції в порядку, встановленому статутом АКІБ „УкрСиббанк”.

Оплата акцій в іноземній валюті проводиться на рахунок АКІБ „УкрСиббанк” № 3630-1-91834-0001 в АКІБ „УкрСиббанк”, МФО 351005, код ЄДРПОУ 09807750.

Починаючи з 16 липня 2005 р. АКІБ „УкрСиббанк” на вимогу акціонерів або інших інвесторів зобов'язаний надавати інформацію про загальну чисельність акцій десятого випуску, на які була здійснена підписка на першому етапі.

Другий етап буде проходити з 16 липня 2005 р. по 18 липня 2005 р.

На другому етапі реалізовується право інших інвесторів на придбання акцій, що випускаються додатково, та існуючих акціонерів у кількості, що перевищує кількість акцій, на яку акціонер реалізував своє переважне право на першому етапі.

При цьому, на другому етапі переважним правом на придбання акцій десятої емісії АКІБ „УкрСиббанк” користуються акціонери банку.

Кожний акціонер та інші інвестори на другому етапі мають право:

- подати заяву до Правління банку з приводу придбання акцій десятої емісії;
- укласти договір купівлі-продажу зазначеної кількості акцій з АКІБ „УкрСиббанк”;
- отримати письмове зобов'язання про продаж відповідної кількості акцій після оплати 10% вартості акцій;
- здійснити оплату 30% вартості акцій, які він бажає придбати, до 19 липня 2005 р.;
- отримати тимчасове свідоцтво про підтвердження внеску після оплати 30% вартості акцій;
- здійснити оплату 100% вартості акцій, які він бажає придбати, до 27 травня 2006 р.

Оплата акцій в національній валюті проводиться безготівковими і готівковими коштами на рахунок АКІБ „УкрСиббанк” № 3630-2-91834-0000 в АКІБ „УкрСиббанк”, МФО 351005, Код ЄДРПОУ 09807750.

Оплата акцій в іноземній валюті проводиться на рахунок АКІБ „УкрСиббанк” № 3630-1-91834-0001 в АКІБ „УкрСиббанк”, МФО 351005, Код ЄДРПОУ 09807750.

У разі несплати у встановлений строк акціонер чи інший інвестор сплачує за час прострочки 10 відсотків річних від суми простроченого платежу.

При несплаті протягом 3 місяців після встановленого строку платежу АКІБ „УкрСиббанк” має право реалізувати ці акції в порядку, встановленому статутом АКІБ „УкрСиббанк”.

Акції оплачуються в гривнях, а також у іноземній валюті. Незалежно від форми внесеного вкладу вартість акції виражається у гривнях.

Юридичні особи для придбання акцій банку можуть використовувати власні кошти, що залишилися після сплати податків та процентів за банківський кредит.

Фізичні особи, які бажають придбати акції банку, повинні мати при собі паспорт та довідку про присвоєння ідентифікаційного коду.

Юридична чи фізична особа, яка має намір придбати істотну участь у банку або збільшити її таким чином, що така особа буде прямо чи опосередковано володіти чи контролювати 10 та більше відсотків статутного капіталу банку чи права голосу придбаних акцій в органах управління банку, зобов'язана отримати письмовий дозвіл НБУ.

Грошові внески резиденти України здійснюють у гривнях, а нерезиденти - юридичні особи, фізичні особи-іноземці - в іноземній вільно конвертованій валюті або в гривнях. Перерахування сум з іноземної вільно конвертованої валюти, внесених нерезидентами, у національну валюту України здійснюється за офіційним курсом гривні до іноземних валют, установленим Національним банком на дату прийняття рішення про збільшення статутного капіталу.

Кошти можуть перераховуватися лише з власних поточних рахунків юридичними особами та фізичними особами у безготівковій формі та вноситися фізичними особами в готівковій формі.

АКІБ „УкрСиббанк” не пізніше ніж через шість місяців після реєстрації випуску акцій зобов'язаний видати акціонерам сертифікати акцій у випадку повної сплати вартості акцій.

Порядок реалізації акціонерами свого переважного права на придбання акцій.
Рівне пріоритетне право на придбання акцій десятого випуску пропорційно долі належних їм раніше випущених акцій за станом на 27 травня 2005 р. надається акціонером АКІБ „УкрСиббанк”.

Дії, що проводяться в разі перевищення (недосягнення) запланованого рівня підписки на акції або її дострокового закінчення.
У разі перевищення запланованого рівня підписки на акції десятої емісії рішення про прийняття чи відмову запланованої підписки приймають Загальні збори. Відмова у підписці проводиться згідно з переліком передпідписників з кінця переліку. При відмові Загальними зборами зайвої підписки внесені суми повертаються інвесторам протягом 30 днів з моменту прийняття рішення зборами.

У випадку недосягнення запланованого рівня підписки на акції, рішення про затвердження результатів підписки приймається Загальними зборами акціонерів банку.

В разі дострокового досягнення запланованого обсягу підписки, але не раніше ніж 16 днів з її початку, рішення про дострокове закінчення підписки приймається Правлінням банку з наступним затвердженням Загальними зборами акціонерів банку обсягу емісії.

Правління банку ініціює скликання позачергових Загальних Зборів акціонерів банку з метою затвердження результатів підписки на акції.

У голосуванні про затвердження результатів підписки на додатково випущені акції беруть участь і особи, які підписалися на акції.

У разі прийняття рішення про відмову від випуску акцій десятої емісії, грошові кошти повертаються протягом 30 днів після прийняття відповідного рішення Загальними зборами акціонерів АКІБ „УкрСиббанк”.

АКІБ „УкрСиббанк” не користується послугами торговця цінними паперами щодо розміщення випуску акцій десятої емісії.
Терміни, порядок та адреси місць виплати дивідендів за підсумками календарного року.
Прибуток, що залишився після сплати усіх податків та формування резервного, страхового та інших фондів, розподіляється як дивіденди.

Рішення про виплату дивідендів приймається Загальними зборами акціонерів АКІБ „УкрСиббанк” один раз на рік за підсумками календарного року.

В разі прийняття такого рішення АКІБ „УкрСиббанк” проводить виплату дивідендів акціонерам пропорційно їхній частці у статутному фонді Банку один раз на рік.

АКІБ „УкрСиббанк” оголошує розмір дивиденду без урахування податків та виплачує акціонерам дивіденди з утриманням відповідних податків.

АКІБ „УкрСиббанк” не має права оголошувати та виплачувати дивіденди до повної сплати всього статутного капіталу.

Право на отримання дивідендів мають акціонери, які є власниками акцій на початок строку виплати дивідендів.

АКІБ „УкрСиббанк” починає виплачувати дивіденди через 1 місяць після прийняття про це рішення Загальними зборами акціонерів банку.

Виплата здійснюється протягом 1 місяця. Після закінчення цього строку не отримані акціонерами дивіденди депонуються АКІБ „УкрСиббанк”. Виплата дивідендів, які були задепоновані, здійснюється за вимогою акціонерів.

Виплата здійснюється шляхом перерахування відповідної суми на рахунок акціонера чи з каси банка готівкою.

Місце виплати дивідендів: 61005, м. Харків, пр. Московський, 60.

І) Перелік і результати попередніх випусків цінних паперів.

Перелік попередніх випусків акцій:							
Дата реєстрації емісії	Номер свідоцтва про реєстрацію	Найменування органу, який зареєстрував емісію	Вид акцій	Форма випуску	Номінальна вартість, грн.	Кількість акцій, шт.	Сума за номіналом, грн.
04.01.1993	1/1/93	Міністерство фінансів України	прості іменні	документарна	0,05	26 748	1 337,40
Дата реєстрації емісії	Номер свідоцтва про реєстрацію	Найменування органу, який зареєстрував емісію	Вид акцій	Форма випуску	Номінальна вартість, грн.	Кількість акцій, шт.	Сума за номіналом, грн.
30.12.1994	554/1/94	Міністерство фінансів України	прості іменні	документарна	0,05	428 314	21 415,70
05.05.1995	186/1/95	Міністерство фінансів України	прості іменні	документарна	0,05	3 946 331	197 316,55
15.11.1995	489/1/95	Міністерство фінансів України	прості іменні	документарна	0,05	15 625 355	781 267,75
15.08.1996	396/1/96	Міністерство фінансів України	прості іменні	документарна	0,05	1 449 436 400	72 471 820,00
22.07.1997	627/1/97	Міністерство фінансів України	прості іменні	документарна	0,05	330 563 600	16 528 180,00
06.07.1998	449/20/1/98	ДКЦП ФР	прості іменні	документарна	0,05	1 800 000 000	90 000 000,00
28.05.2003	240/1/03	ДКЦП ФР	прості іменні	документарна	0,05	2 800 000 000	140 000 000,00
18.03.2004	138/1/04	ДКЦП ФР	прості іменні	документарна	0,05	4 200 000 000	210 000 000,00
7.07.2004	372/1/04	ДКЦП ФР	прості іменні	документарна	0,05	12 000 000 000	600 000 000,00

Привілейовані акції і акції на пред'явника не випускалися.

Результати попередніх випусків акцій:

АКІБ „УкрСиббанк” провів дев'ять емісій акцій. Збільшення статутного фонду завдяки здійсненню емісій відповідним чином зареєстрованим. Усі акції, що складають статутний фонд АКІБ „УкрСиббанк”, повністю оплачені. На всі випуски акцій АКІБ „УкрСиббанк” отримано відповідні свідоцтва.

Перелік попередніх випусків облігацій:							
Дата реєстрації емісії	Номер свідоцтва про реєстрацію	Найменування органу, який зареєстрував емісію	Форма випуску	Вид облігацій	Номінальна вартість, грн.	Кількість облігацій, шт.	Сума по номіналом, грн.
02.11.2001	63/2/01	ДКЦП ФР	бездокументарна	процентні	1 000,00	22 5000	22 500 000,00

Результати попередніх випусків облігацій:
Облігації повністю оплачені та розміщені серед інвесторів.

І) Кількість акцій, що перебувають у власності членів виконавчого органу:
Члени Правління не є власниками акцій АКІБ „УкрСиббанк”.

Перелік осіб, частки яких у статутному фонді АКІБ „УкрСиббанк” перевищують 5% із зазначенням відсотків за кожною такою особою.

Назва акціонера	Код ЄДРПОУ	Кількість, шт.	% до CF
1 ЗАТ „Редан”	22666337	808 763 615	6,7397%
2 ТОВ „Гранд+”	31942471	963 920 000	8,03267%
3 ЗАТ „Укрінвест”	23907352	977 088 877	8,14241%
4 ТОВ „Альтернатива+”	31942508	979 969 653	8,16641%
5 ТОВ „Незалежність 1”	31153473	1 164 000 000	9,7%
6 ЗАТ „Українська металургійна компанія”	30513086	6 012 148 609	50,10124%

К) Відомості про реєстратора акцій:

Товариство з обмеженою відповідальністю фірма „Співдружність” Код ЄДРПОУ 23908661
Юридична адреса: 61002 м. Харків, вул. Дарвіна, 21
Телефон: (0572) 544-865
Телефон/факс.: (0572) 544-865
Ліцензія: Серія АА № 318997 від 28 серпня 2002 р., видана Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку на право ведення діяльності щодо ведення реєстрів власників іменних цінних паперів.

Відомості про депозитарій (для випуску облігацій АКІБ „УкрСиббанк”):
Відкрите Акціонерне Товариство „Міжрегіональний Фондовий Союз” Код ЄДРПОУ 24917996
Юридична адреса: 01032, м. Київ, вул. Ветрова, 7-Б.
телефон/факс238-61-92, 238-61-93, 238-61-94, 238-61-95.
Ліцензія ДКЦПФР № 240690 сер. АА видана ДКЦПФР 08 жовтня 2001 року на здійснення професійної депозитарної діяльності депозитарію цінних паперів.

Л) дані про відповідальних за інформацію про випуск акцій осіб
Чумак Роман Володимирович - Заступник Голови Правління АКІБ „УкрСиббанк”.

Мар'яно Ірина Віленівна - Заступник Голови Правління з організації бухгалтерського обліку - головний бухгалтер АКІБ „УкрСиббанк”.

Аудиторська фірма: Товариство з обмеженою відповідальністю „Українська аудиторська служба” (Код ЄДРПОУ 21198495, юридична адреса: м. Харків, пр. Гагаріна, 12, телефон/факс: (057) 712-83-91)

М) Дані щодо бірж або позабіржових торговельно-інформаційних систем, на яких продавались або продаються цінні папери цього емітента:
Цінні папери АКІБ „УкрСиббанк”

